

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: abstrakcja w muzyce i plastyce (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_32S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	laboratorium	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Zdobycie wiedzy historycznej dotyczącej związków i analogii między barwą a dźwiękiem. Wypracowanie umiejętności i nabycie kompetencji do harmonizowania barw i form abstrakcyjnych w oparciu o zasady kompozycji.					
Wymagania wstępne:	Doświadczenie w rysunku i malarstwie					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student rozumie pojęcie abstrakcji w sztuce, widzi analogię między muzyką i plastyką także w ujęciu historycznym			K_W02
	2	EP2	Student zna ogólne zasady kompozycji abstrakcyjnej i sposoby wykorzystania jej w celu osiągnięcia określonych wrażeń, nastrojów i znaczeń.			K_W01
umiejętności	1	EP3	Student potrafi używać różnych rodzajów kompozycji w tworzeniu malarskich obrazów abstrakcyjnych wywołujących określone wrażenia, nastroje i znaczenia.			K_U01
	2	EP4	Student potrafi inspirować się muzyką przy tworzeniu kompozycji malarskich i formułowania ich przy pomocy poprawnego warsztatu plastycznego.			K_U01 K_U08
kompetencje społeczne	1	EP5	Student jest gotów doceniać wartości społeczne wynikające z kulturotwórczych cech malarstwa i muzyki.			K_K01
	2	EP6	Student jest gotów do rozpoznawania i rozumienia nurtów sztuki mających powiązania interdyscyplinarne.			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: abstrakcja w muzyce i plastyce						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Kompozycja plastyczna i muzyczna jako harmonia elementów, zasady porządkowania form i barw.					3	5 0
2. Historia badań w zakresie związku dźwięków i barw, Wasyly Kandynski, Frnatisek Kupka, Klawesyn optyczny Castela					3	5 0
3. Pojęcie abstrakcji w sztuce. Wrażenie dynamizmu w układach diagonalnych kompozycji achromatycznej ? ćwiczenia praktyczne.					3	5 0

4. Rytm elementów kolistych w kompozycji wielobarwnej ? ćwiczenia praktyczne.			3	5	0
5. Abstrakcja geometryczna, kształty i barwy inspirowane muzyką.			3	5	0
6. Dominanta kolorystyczna w obrazie abstrakcyjnym ? ćwiczenia praktyczne.			3	5	0
Metody kształcenia	Wprowadzenie teoretyczne, pogadanka, konwersatorium, realizacja ćwiczeń praktycznych (projektów plastycznych)				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1,EP2,EP6	
	PREZENTACJA			EP3,EP4,EP5	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZEZ OBSERWACJĘ)			EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uczestnictwo w sprawdzianie wiedzy oraz przeglądzie prac praktycznych (prezentacja) i uzyskanie z obu form oceny pozytywnej, przy czym ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Ocenie podlega zakres i rozumienie wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu), realizacja zadanego problemu artystycznego, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Ocena za przedmiot to ocena za laboratorium					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	abstrakcja w muzyce i plastyce		Ważona	
	3	abstrakcja w muzyce i plastyce [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kandynsky W. O Duchowości w Sztuce, Państwowa Galeria Sztuki, Łódź 1996 :				
	Read H. Sens Sztuki, PWN, Warszawa, 1965 :				
Literatura uzupełniająca	Gage J. Kolor i kultura. Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji. Kraków 2008 :				
	P. Sztabińska, Geometria a natura, Neriton, Warszawa 2010 :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		4	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		1	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		5	0		

Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	4	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: aktywizacja kulturalna seniorów (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_21S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI				
Cele przedmiotu:		Przygotowanie studentów do pracy z ludźmi starszymi w zakresie wspomagania ich aktywizacji w różnych zakresach w obszarze kultury i sztuki				
Wymagania wstępne:		znajomość podstaw metodyki pedagogicznej i psychologii w pracy z ludźmi				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student posiada podstawową wiedzę gerontologiczną			K_W06 K_W11 K_W12
	2	EP2	student zna podstawy metodyki aktywizacji seniorów w obszarze kultury i sztuki			K_W01 K_W04
umiejętności	1	EP3	student umie stosować wybrane formy aktywizacji seniorów w różnych środowiskach			K_U06 K_U08
	2	EP4	student potrafi wykorzystać idee, zasady, formy aktywizacji seniorów w praktyce			K_U03
kompetencje społeczne	1	EP5	student jest gotów do rozumienia ograniczeń stosowania różnych przejawów aktywizacji seniorów w praktyce edukacyjnej, animacyjnej i kuratorskiej idei pedagogicznej			K_K02 K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: aktywizacja kulturalna seniorów						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Charakterystyczne problemy życiowe i potrzeby wieku starszego. Godność człowieka starego					4	2 0
2. Okres starości jako czas nowych wyzwań rozwojowych dla człowieka. Promowanie samodzielności człowieka starego					4	2 0
3. Idea Uniwersytetu III Wieku - doświadczenia i możliwości					4	1 0
4. Aktywizacja społeczna, edukacyjna i prozdrowotna seniorów					4	1 0
5. Aktywizacja kulturalna i artystyczna seniorów					4	7 0
6. Zabawa w aktywizacji seniorów					4	2 0

Metody kształcenia	Konwersatoria, prezentacje multimedialne, zajęcia terenowe, warsztaty metodyczne				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2	
	PROJEKT			EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP4,EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie z oceną na podstawie pozytywnej oceny z pracy semestralnej i uczestnictwa w projekcie praktycznym (w tym aktywność podczas ćwiczeń i zajęć terenowych) oraz obecności. Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Ocena końcowa (koordynatora) z przedmiotu to ocena z ćwiczeń.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	aktywizacja kulturalna seniorów		Ważona	
	4	aktywizacja kulturalna seniorów [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Bugajska B. (red.), , (2007): Życie w starości, Szczecin				
	M. Kospin (2021): Terapia i animacja w pracy z seniorami, Czas Seniora				
	Zaorska Z. (2012): Dodać życia do lat. Materiały metodyczne ułatwiające organizację różnych form aktywności osób starszych i grup wielopokoleniowych, Lublin				
Literatura uzupełniająca	Bugajska B. (2005): Tożsamość człowieka w starości: studium socjopedagogiczne, Szczecin				
	Bugajska B., Timoszyk-Tomczak C. (2014): Podróż w czasie. Warsztat rozwoju osobistego osób starszych , Szczecin				
	Synak B. (red.) (2002): Polska starość, Gdańsk				
	Szatur-Jaworska B., Błędowski P., Dzięgielewska M. (red.) (2006): Podstawy gerontologii społecznej, Warszawa				
	Zych A. (1995): Człowiek wobec starości, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0	0		
Przygotowanie się do zajęć		9	0		
Studiowanie literatury		10	0		
Udział w konsultacjach		7	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		9	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS	2

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: atomowy generator chmur i archeologia niedawnej przeszłości: narracje z doliny niesamowitości (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3440_15S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	wykład	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr hab. GRZEGORZ KIARSZYS					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. GRZEGORZ KIARSZYS					
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wybranymi przykładami badań nad materialnymi śladami niedawnej przeszłości i ich znaczeniem dla tożsamości kulturowej. Nabycie umiejętności identyfikowania i interpretowania wybranych przykładów materialnego dziedzictwa XX i XXI wieku.					
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza na temat historii XX i XXI wieku.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student zna wybrane przykłady materialnych śladów niedawnej przeszłości i rozumie ich znaczenie dla tożsamości kulturowej oraz kulturotwórczą rolę			
	2	EP2	student zna w stopniu zaawansowanym potencjał poznawczy metod i źródeł archeologicznych w badaniach konfliktów XX i XXI wieku			
umiejętności	1	EP3	student interpretuje wybrane przykłady archeologicznych i historycznych źródeł, uwzględniając ich kontekst społeczny, geograficzny i polityczny			
	2	EP4	student rozpoznaje i kategoryzuje wybrane przykłady materialnego dziedzictwa XX i XXI wieku			
kompetencje społeczne	1	EP5	student ma świadomość zróżnicowania materialnych śladów niedawnej przeszłości, które występują w jego otoczeniu i dostrzega ich wpływ na kształtowanie tożsamości kulturowej			
	2	EP6	student zachowuje krytyczny stosunek do narracji historycznych omawiających czasy współczesne			
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: atomowy generator chmur i archeologia niedawnej przeszłości: narracje z doliny niesamowitości						
Forma zajęć: wykład						
1. Niedawna przeszłości: na skraju doliny niesamowitości					4	1 0
2. Przeszłość to nie jest spokojny krajobraz; materialne ślady minionych zdarzeń wokół nas					4	2 0

3. Totalitaryzm, syntetyczne paliwa płynne i praca niewolnicza: bombardowania fabryki w Policach			4	2	0
4. Atomowi żołnierze wolności: radzieckie magazyny broni jądrowej w Polsce			4	3	0
5. Czelabiński piknik na skraju drogi: Kombinat Majak na Południowym Uralu i nuklearny generator chmur			4	3	0
6. 27 dni ruskiego miru w Jahidne i jego materialne ślady			4	2	0
7. Ochrona zabytków podczas misji stabilizacyjnej MND C-S w Iraku			4	2	0
Metody kształcenia	Wykłady. Prelekcje z prezentacją multimedialną. Pokaz krótkich materiałów filmowych.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Student musi uzyskać co najmniej ocenę dostateczną z kolokwium, żeby uzyskać zaliczenie z przedmiotu. Podczas kolokwium każdy student otrzymuje trzy pytania obejmujące tematykę omówioną na zajęciach oraz literaturę obowiązkową. Za każdą prawidłową odpowiedź student może otrzymać maksymalnie 2 punkty. Maksymalna liczba punktów do uzyskania z trzech pytań wynosi 6 punktów. Skala ocen: 3,5 pkt - ocena dst; 4 pkt - ocena dst +; 4,5 pkt - ocena db; 5 pkt - ocena db+; 5,5-6 pkt - ocena bdb.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z kolokwium jest tożsama z oceną z przedmiotu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	atomowy generator chmur i archeologia niedawnej przeszłości: narracje z doliny niesamowitości		Ważona	
	4	atomowy generator chmur i archeologia niedawnej przeszłości: narracje z doliny niesamowitości [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kiarszys G. (2022): A Nuclear Generator of Clouds: Accidents and Radioactive Contamination Identified on Declassified Satellite Photographs in the Mayak Chemical Combine, Southern Urals, Cambridge Archaeological Journal , Volume 32 , Issue 3 , August 2022 , pp. 409 - 429				
	Kiarszys G. (2024): Now We Can See Your Every Step! Satellite Surveillance of the Soviet Tactical Nuclear Bases in Eastern Europe, Aerial Archaeology Research Group Newsletter				
	Kiarszys G. (2025): Atomowi żołnierze wolności. Archeologia magazynów broni jądrowej w Polsce, WNUS, Szczecin				
	Zalewska A., Kiarszys G. (2021): The forgotten Eastern Front: dealing with the social and archaeological legacies of the Battle of the Rawka and Bzura Rivers (1914–1915), central Poland, Antiquity , Volume 95 , Issue 384 , December 2021 , pp. 1565 - 1583				
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		10	0		
Udział w konsultacjach		8	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		

Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	10	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-EiKS						
Nazwa przedmiotu: autorski projekt artystyczny (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PII3438_29S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: edukator i kurator sztuki	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	laboratorium	30	0	E	4
Razem			30			4
Koordynator przedmiotu:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Prowadzący zajęcia:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest samodzielne przygotowanie przez studenta, w oparciu o nabytą w toku studiów wiedzę, umiejętności i kompetencje, własnego projektu artystyczno-edukacyjnego z zakresu promowania kultury i sztuki (kuratorskie przygotowanie wystawy, happenigu, organizacja wydarzenia artystycznego, projektu dydaktycznego itp) lub promowania twórczości własnej (wystawa własnej twórczości, performance, zaprojektowanie i wydania publikacji, gry, zabawki itp.).					
Wymagania wstępne:	Wiedza, umiejętności i kompetencje zgromadzone w trakcie studiów I i II stopnia					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie edukacyjny, wychowawczy, społeczno-polityczny i ekonomiczny kontekst zawodu edukatora, artysty i promotora sztuki oraz rozpoznaje i nazywa jego instytucjonalne uwarunkowania;			EIKS_W03 K_W09 K_W10 K_W11
	2	EP2	ma interdyscyplinarną wiedzę pozwalającą na samodzielność w obszarze kultury i sztuki oraz zna i rozumie naturalnie powiązaną z tym obszarem przestrzeń edukacyjną a także edukacyjną rolę sztuki w życiu człowieka			EIKS_W01 EIKS_W02 K_W12
umiejętności	1	EP3	potrafi operować warsztatem artystycznym i pedagogicznym dzięki któremu potrafi nazwać, opisać i planowane działania artystyczne i artystyczno-dydaktyczne w przestrzeni kultury; umie uzasadnić dokonywane wybory i wskazać ich konsekwencje			EIKS_U01 EIKS_U02 K_U01 K_U06 K_U13
	2	EP4	potrafi zaplanować i przeprowadzić działanie kulturalno-oświatowe, nazwać kolejne zadania niezbędne do urzeczywistnienia koncepcji, ułożyć je w realnym harmonogramie i sfinalizować ich realizację z odniesieniem do konkretnego odbiorcy pracując indywidualnie lub zespołowo			EIKS_U03 K_U03 K_U04
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do krytycznej analizy przedstawionych przez siebie propozycji artystyczno-dydaktycznych, rozpoznaje ich zalety ale także konsekwencje dla lokalnej społeczności (także artystycznej) oraz własną odpowiedzialność wobec środowiska bądź instytucji, z którymi współpracuje			EIKS_K01 EIKS_K02 EIKS_K03 K_K04 K_K05

TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć	
						w tym e-learning
Przedmiot: autorski projekt artystyczny						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Analiza wybranych projektów jako wprowadzenie do formułowania własnych koncepcji				3	5	0
2. Wypracowanie umiejętności nazywania i uzasadniania propozycji autorskiego projektu oraz jego negocjacji z instytucją w której ma zostać zrealizowany. Wielopoziomowy proces dokonywania wyboru, tworzenie projektu finalnego				3	10	0
3. Realizacja autorskiego projektu w oparciu o wiedzę artystyczno-edukacyjną i materiałową. Komunikowanie etapów materializowania się projektu, budowanie portfolio projektu, negocjacje i współpraca				3	15	0
Metody kształcenia	analiza tekstów, burza mózgów, pogadanka z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, projekt					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu
	EGZAMIN USTNY					EP1,EP4,EP5
	PROJEKT					EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)					EP4,EP5
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Ocenie podlega zakres i rozumienie wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu) i umiejętności praktycznych - artystycznych.					
	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w ramach zajęć autorskiego projektu artystyczno-dydaktycznego. opiera się na stopniu spełnienia trzech podstawowych komponentów pracy: realizacja zadanego problemu artystycznego, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym.					
	W skład oceny wchodzi systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektu (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach. Udział w końcowej autoprezentacji pracy - wykazanie się wiedzą artystyczną z toku studiów (egzamin).					
	Ocena za laboratorium to średnia z ocen z zrealizowanego projektu (40%), uczestnictwa w korektach i aktywności na zajęciach (20%) oraz końcowej autoprezentacji - egzaminu (40%).					
	Skala ocen: 5,0 (=>95%) - poziom wybitny; 4,5 (94-89%) - bardzo wysoki; 4,0 (88-79%) - dobry; 3,5 (78-73%) - podstawowo-rozwijający; 3,0 (72-60%) - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.					
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).					
Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną za laboratorium.						
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	autorski projekt artystyczny			Ważona	
	3	autorski projekt artystyczny [laboratorium]		egzamin		1,00
Literatura podstawowa	W. Karolak (2004): Projekt Edukacyjny - Projekt Artystyczny, Wydawnictwo WSHE, Łódź					
Literatura uzupełniająca	B. Jeschke, (2012): Kuratorstwo. Zawód w stanie przejściowym, , Kraków					
	F. Matassa (2016): Organizacja wystaw. Podręcznik dla muzeów, bibliotek i archiwów, Universitas, Kraków					
	G. Ambrose (2007): Twórcze projektowanie, PWN, Warszawa					
	Marta Keil (red.), (2017): Odzyskiwanie tego, co oczywiste. O instytucji festiwalu", , Warszawa-Lublin					

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	8	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	10	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	40	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100	
Liczba punktów ECTS	4	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-NPA						
Nazwa przedmiotu: autorski projekt artystyczny (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_25S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: nauczyciel przedmiotów artystycznych	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	laboratorium	30	0	E	4
Razem			30			4
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest samodzielne przygotowanie przez studenta, w oparciu o nabytą w toku studiów wiedzę, umiejętności i kompetencje, własnego projektu artystyczno-edukacyjnego z zakresu promowania kultury i sztuki (kuratorskie przygotowanie wystawy, happenigu, organizacja wydarzenia artystycznego, projektu dydaktycznego itp) lub promowania twórczości własnej (wystawa własnej twórczości, performance, zaprojektowanie i wydania publikacji, gry, zabawki itp.).					
Wymagania wstępne:	Wiedza, umiejętności i kompetencje zgromadzone w trakcie studiów I i II stopnia					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie edukacyjny, wychowawczy, społeczno-polityczny i ekonomiczny kontekst zawodu nauczyciela, artysty i promotora sztuki oraz rozpoznaje i nazywa jego instytucjonalne uwarunkowania;			B.1.W1. B.1.W2. B.1.W3. B.1.W4. D.1.W13. D.1.W15.
	2	EP2	ma interdyscyplinarną wiedzę pozwalającą na samodzielność w obszarze kultury i sztuki (w tym na samodzielność wypowiedzi ustnej i pisemnej) oraz zna i rozumie naturalnie powiązaną z tym obszarem przestrzeń edukacyjną a także edukacyjną rolę sztuki w życiu człowieka			B.1.W5. B.2.W1. B.2.W2. C.W7.
umiejętności	1	EP3	potrafi operować warsztatem artystycznym i pedagogicznym dzięki któremu potrafi nazwać, opisać i planowane działania artystyczne i artystyczno-dydaktyczne; umie uzasadnić dokonywane wybory i wskazać ich konsekwencje			B.1.U1. B.1.U2. B.1.U8. B.2.U1. C.U1.
	2	EP4	potrafi zaplanować i przeprowadzić działanie kulturalno-oświatowe, nazwać kolejne zadania niezbędne do urzeczywistnienia koncepcji, ułożyć je w realnym harmonogramie i sfinalizować ich realizację z odniesieniem do konkretnego odbiorcy			B.1.U6. B.1.U7. B.2.U2. C.U8.
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do krytycznej analizy przedstawionych przez siebie propozycji artystyczno-dydaktycznych, rozpoznaje ich zalety ale także konsekwencje dla lokalnej społeczności (także artystycznej) oraz własną odpowiedzialność wobec środowiska bądź instytucji, z którymi współpracuje			B.1.K1. B.1.K2. B.2.K1. D.1.K2.

TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI			Semestr	Liczba godzin zajęć	
					w tym e-learning
Przedmiot: autorski projekt artystyczny					
Forma zajęć: laboratorium					
1. Analiza wybranych projektów jako wprowadzenie do formułowania własnych koncepcji			3	10	0
2. Wypracowanie umiejętności nazywania i uzasadniania propozycji autorskiego projektu oraz jego negocjacji z instytucją w której ma zostać zrealizowany. Wielopoziomowy proces dokonywania wyboru, tworzenie projektu finalnego			3	10	0
3. Realizacja autorskiego projektu w oparciu o wiedzę artystyczno-edukacyjną i materiałową. Komunikowanie etapów materializowania się projektu, budowanie portfolio projektu, negocjacje i współpraca			3	10	0
Metody kształcenia	analiza tekstów, burza mózgów, pogadanka z prezentacją multimedialną, dyskusja, analiza przypadków, projekt				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	EGZAMIN USTNY			EP1,EP4,EP5	
	PROJEKT			EP2,EP3	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP4,EP5	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Ocenie podlega zakres i rozumienie wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu) i umiejętności praktycznych - artystycznych.				
	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w ramach zajęć autorskiego projektu artystycznego, opiera się na stopniu spełnienia trzech podstawowych komponentów pracy: realizacja zadanego problemu artystycznego, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym.				
	W skład oceny wchodzi systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektu (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach. Udział w końcowej autoprezentacji pracy - wykazanie się wiedzą artystyczną z toku studiów (egzamin).				
	Ocena za laboratorium to średnia z ocen z zrealizowanego projektu (40%), uczestnictwa w korektach i aktywności na zajęciach (20%) oraz końcowej autoprezentacji - egzaminu (40%).				
	Skala ocen: 5,0 (=>95%) - poziom wybitny; 4,5 (94-89%) - bardzo wysoki; 4,0 (88-79%) - dobry; 3,5 (78-73%) - podstawowo-rozwijający; 3,0 (72-60%) - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).					
Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną za laboratorium.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	autorski projekt artystyczny		Ważona	
	3	autorski projekt artystyczny [laboratorium]	egzamin		1,00
Literatura podstawowa	W. Karolak (2004): Projekt Edukacyjny - Projekt Artystyczny, Wydawnictwo WSHE, Łódź				
Literatura uzupełniająca	B. Jeschke, (2012): Kuratorstwo. Zawód w stanie przejściowym, , Kraków				
	F. Matassa (2016): Organizacja wystaw. Podręcznik dla muzeów, bibliotek i archiwów, Universitas, Kraków				
	G. Ambrose (2007): Twórcze projektowanie, PWN, Warszawa				
	Marta Keil (red.), (2017): Odzyskiwanie tego, co oczywiste. O instytucji festiwalu", , Warszawa-Lublin				

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	8	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	10	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	40	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	100	
Liczba punktów ECTS	4	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: chór z emisją głosu (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_19S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	ćwiczenia	10	0	ZO	1
Razem			10			1
Koordynator przedmiotu:		dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ				
Prowadzący zajęcia:		dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ				
Cele przedmiotu:		Celem nauczania przedmiotu jest zaznajomienie teoretyczne i praktyczne z problematyką emisji i higieny głosu w zawodzie nauczyciela . Zadaniem Studenta jest opanowanie umiejętności prawidłowego operowania głosem tj. dobor natężenia siły w proporcji do wielkości pomieszczenia, praca nad barwą i wysokością oraz dykcją.				
Wymagania wstępne:		Podstawowe wiadomości z zakresu anatomii i fizjologii układu oddechowego. Wiedza podstawowa z zakresu fonetyki języka polskiego.				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student posiada rozszerzoną wiedzę teoretyczną z zakresu anatomii, fizjologii i patologii narządu głosu; zna zasady prawidłowego posługiwania się głosem w pracy zawodowej nauczyciela; jest wrażliwy na problemy profilaktyki i higieny narządu głosu.			K_W01
	2	EP2	student jest wrażliwy na problemy profilaktyki i higieny narządu głosu.			K_W05
umiejętności	1	EP3	student potrafi oddychać całościowym torem oddechowym; jest przygotowany do rozpoczęcia pracy nad utrwalaniem u siebie prawidłowych nawyków emisyjnych.			K_U04 K_U08
kompetencje społeczne	1	EP4	student wykazuje gotowość do realizacji celów praktycznych przedmiotu.			K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: chór z emisją głosu						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Rola głosu w procesie komunikowania się ludzi. Akustyczne podstawy głosu.					3	1 0
2. Układ oddechowy człowieka jako generator dźwięków mowy. Budowa i funkcjonowanie krtani jako źródła dźwięku					3	1 0
3. Budowa i funkcjonowanie obwodowego aparatu wymowy (układ oddechowo-fonacyjno-artykulacyjny). Rezonatory.					3	1 0
4. Artykulacja - wybrane anatomiczne i fizjologiczne podstawy tworzenia głosek. Wymowa prawidłowa, wymowa wadliwa, błędy wymowy. Słuch fonetyczny i elementy prozodyczne wypowiedzi					3	2 0
5. Wybrane zagadnienia z patologii głosu - choroby głosu i ich etiologia					3	1 0

6. Profilaktyka i higiena głosu w zawodzie nauczyciela			3	2	0
7. Emisja głosu, typy torów oddechowych, zasady prawidłowego posługiwania się głosem.			3	2	0
Metody kształcenia	pokaz (prezentacja multimedialna), ćwiczenia przedmiotowe				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1,EP2	
	SPRAWDZIAN			EP3	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3,EP4	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	- pisemne kolokwium zaliczeniowe z teoretycznych podstaw emisji i higieny głosu, - wykonanie pracy zaliczeniowej (tematyczna prezentacja multimedialna), - sprawdzian umiejętności praktycznych, - obecność i aktywność na ćwiczeniach.				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Ocena końcowa z przedmiotu jest oceną z ćwiczeń					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	chór z emisją głosu		Ważona	
	3	chór z emisją głosu [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Tarasiewicz B (2003): Mówię i śpiewam świadomie. Podręcznik do nauki emisji głosu., Universitas				
	Toczyska B (2000): Elementarne ćwiczenia dykcji, Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe				
Literatura uzupełniająca	Gałkowski T., Jastrzębowska G (1999): Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, UO, Opole				
	Gawęda K., (2004): O błędach wymowy, Wydawnictwo Kwadrat, Białystok				
	Rocławski B (2005): Podstawy wiedzy o języku polskim dla glottodydaktyków, pedagogów, psychologów i logopedów - cz. I i II, Glottispol, Gdańsk				
	Toczyska B (1998): Łamańce z dedykacją, czyli makaka ma Kama, Wydawnictwo Podkowa, Gdańsk				
	Zielińska H (2004): Kształcenie głosu, Wydawnictwo Muzyczne POLIHYMNIA, Lublin				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		10		0	
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1		0	
Przygotowanie się do zajęć		2		0	
Studiowanie literatury		3		0	

Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	4	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	3	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	25	
Liczba punktów ECTS	1	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-NPA						
Nazwa przedmiotu: dydaktyka przedmiotów artystycznych (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_24S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność: nauczyciel przedmiotów artystycznych	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	15	0	E	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Przygotowanie studentów do pogłębionego krytycznego, refleksyjnego i odpowiedzialnego organizowania i realizowania procesu kształcenia z uwzględnieniem kontekstów charakterystycznych dla działań w obrębie sztuk wizualnych i muzycznych					
Wymagania wstępne:	Znajomość podstawowych zagadnień z zakresu: filozofii, etyki, psychologii i ogólnej wiedzy o wychowaniu.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Charakteryzuje dydaktykę jako dyscyplinę naukową.			B.1.W1. B.1.W2. B.1.W3. C.W1. C.W3. K_W03
	2	EP2	Zna charakterystyczne atrybuty szkoły, etapy rozwoju ucznia, proces nauczania i uczenia się, klasę szkolną, procedury projektowania działań edukacyjnych, style komunikacji dydaktyczno-wychowawczych, procedury diagnozy, kontroli oraz oceny wyników kształcenia.			B.1.W4. B.1.W5. B.2.W1. B.2.W5. B.2.W6. C.W5. C.W6. D.1. W1. D.1. W3. D.1. W5. D.1. W9 K_W08

umiejętności	1	EP3	Potrafi interpretować i prowadzić krytyczną refleksję nad ujawnianą wiedzą wyrażoną w postaci efektów kształcenia. Konstruuje projekty dydaktyczne z uwzględnieniem teoretycznych przesłanek natury psychospołecznej oraz edukacyjnej oraz własnych doświadczeń dydaktyczno-wychowawczych.	B.1.U2. B.1.U3. B.1.U5. K_U07		
	2	EP4	Analizuje przykłady badań pedagogicznych z zakresu organizacji i realizacji procesu kształcenia. Prowadzi obserwacje w dziedzinie organizacji i realizacji procesu kształcenia oraz poddaje krytycznej analizie otrzymane wyniki (diagnozę). Rozwija umiejętności w zakresie stawiania i rozwiązywania elementarnych problemów natury dydaktycznej.	B.1.U1. B.2.U1. K_U10		
	3	EP5	Wykorzystuje dostępne środki multimedialne do prezentacji i omawiania własnych pomysłów dydaktycznych - rozbudzających uzdolnienia, kreatywność oraz umiejętność samodzielnego myślenia uczniów.	B.1.U4. K_U11 K_U12		
kompetencje społeczne	1	EP6	Rozpoznaje obszary własnej wiedzy i niewiedzy oraz wskazuje możliwości samodzielnej pracy nad możliwościami uzupełnienia brakujących płaszczyzn wiedzy oraz umiejętności.	B.1.K1. B.1.K2. K_K04		
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć	
						w tym e-learning
Przedmiot: dydaktyka przedmiotów artystycznych						
Forma zajęć: wykład						
1. Przedmiot i zadania dydaktyki przedmiotów artystycznych. Wybrane teorie i koncepcje kształcenia w sztuce				3	5	0
2. Wartości i cele kształcenia artystycznego. Proces kształcenia artystycznego.				3	5	0
3. Rola oceniania w motywowaniu do twórczości artystycznej. Ocenianie kształtujące.				3	5	0
Metody kształcenia	wykład, wykład konwersatoryjny,					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN				EP1,EP2	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA				EP3,EP4,EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Ocena efektów uczenia się opiera się na stopniu opanowania wiedzy teoretycznej, w tym literatury przedmiotu (sprawdzian) oraz jej analitycznego i interpretacyjnego zastosowania (praca pisemna/projekt). Warunkiem zaliczenia jest osiągnięcie co najmniej poziomu minimalnego z obu form.					
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.					
	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i opisanych działań praktycznych.					
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.					
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).					
Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Oceną z przedmiotu jest średnia ocen za wykład						

Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	dydaktyka przedmiotów artystycznych		Ważona	
	3	dydaktyka przedmiotów artystycznych [wykład]	egzamin		1,00
Literatura podstawowa	Hohensee-Ciszewska H., (1982): Powszechna edukacja plastyczna, , WSiP, , Warszawa				
	Bereźnicki F., Świrko-Pilipczuk J. (2001): Dydaktyka kształcenia ogólnego, Wydawnictwo Impuls				
	Nęcka E., (2001): Psychologia twórczości, , Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, , Gdańsk				
	Przychodzińska M., (1989): Wychowanie muzyczne – idee, treści, kierunki rozwoju, , WSiP, , Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Popek S., (1985): Analiza psychologiczna twórczości plastycznej dzieci i młodzieży, , Warszawa				
	Gołębniak D. (red.) (2002): Uczenie metodą projektów, WSiP				
	Popek S., (1987): Kształcenie i wychowanie przez sztukę w systemie wszechstronnego rozwoju człowieka, , Warszawa				
	Przychodzińska M., (1987): Polskie koncepcje powszechnego wychowania muzycznego. Tradycje-współczesność, , WSiP , , Warszawa				
	Sośnicki K. (1959): Dydaktyka ogólna, Zakład Narodowy im. Ossolińskich				
	Szmidt K.J., (1997): Porządek i przygoda – lekcje twórczości, przewodnik metodyczny dla nauczycieli, , Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
			w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		18	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		10	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: edukacja społeczna w przestrzeni kultury (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_2S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy			Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		prof. dr hab. BARBARA KROMOLICKA				
Prowadzący zajęcia:		dr EDYTA SIELICKA				
Cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta zagadnieniami - pojęciami, kategoriami i koncepcjami pedagogiki społecznej. Kształcenie umiejętności budowania harmonijnych relacji między człowiekiem, a jego środowiskiem życia i społeczeństwem z naciskiem na obszar kultury i sztuki. Przygotowanie do pełnienia szeregu funkcji i ról społecznych.				
Wymagania wstępne:		Ogólna wiedza na temat problemów społeczno-kulturalno-wychowawczych nabyta po I st studiów				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	wiedzę z zakresu mikro- i makrostrukturalnych zjawisk i procesów społecznych i kształtujących podstawy działań pedagogicznych oraz z zakresu najważniejszych kwestii społecznych w obszarze kultury			K_W04 K_W06
umiejętności	1	EP2	potrafi posługiwać się aparatem pojęciowym w celu analizy motywów i zachowań ludzkich w środowisku, jak również dokonać właściwego wyboru metod działania (aktywizowania) środowiska ku kulturze i zastosować je w konkretnym przypadku			K_U03 K_U06
kompetencje społeczne	1	EP3	jest gotów do ponoszenia odpowiedzialności za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania, jak również wyraża gotowość do współpracy z otoczeniem i różnymi organizacjami na rzecz poprawy sytuacji jednostek i grup zaniedbanych kulturowo			K_K03 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: edukacja społeczna w przestrzeni kultury						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Edukacja społeczna jako współczesne wyzwanie edukacyjne. Relacja z pedagogiką społeczną, jako subdyscypliną pedagogiczną ? założenia teoretyczne. Podstawowe kategorie pojęciowe - sposoby interpretacji, zastosowanie w przestrzeni kultury.			4	3	0	
2. Sens i znaczenie zaangażowania oraz działania społecznego w kontekście rozwoju i funkcjonowania człowieka w różnych środowiskach społeczno-kulturowych.			4	3	0	

3. Czas wolny jako przestrzeń społecznego zaangażowania. Edukacyjne wyzwania przygotowania dzieci i młodzieży do wykorzystania czasu wolnego.		4	3	0	
4. Jednostka ludzka jako istota twórczo przetwarzająca wewnętrzną i zewnętrzną rzeczywistość - ogólne założenia koncepcji pracy z młodzieżą ze środowisk wykluczonych ? Dzieci Ulicy.		4	2	0	
5. Więzi społeczne, jako potencjał do tworzenia środowisk wzmacniających. Przemiany i wieloaspektowość ujęć kategorii środowiska. Kategoria wsparcia społecznego w sytuacjach kryzysowych ? rola kreowania środowisk wzmacniających.		4	2	0	
6. Człowiek stary w sferze prywatnej i publicznej w Polsce. Dostęp i funkcjonowanie w obszarze kultury i sztuki osób starszych		4	2	0	
Metody kształcenia	konwersatorium, ćwiczenia praktyczne, ćwiczenia terenowe				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych. Warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest otrzymanie pozytywnej oceny za projekt. Ocena ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych (realizacja zadanego problemu, jakość formalno-warsztatowa oraz refleksyjność studenta)				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcową przedmiotu jest średnia ocena za ćwiczenia				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	edukacja społeczna w przestrzeni kultury		Ważona	
	4	edukacja społeczna w przestrzeni kultury [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kamiński A., Zakres i podstawowe pojęcia pedagogiki społecznej,[w:] H. Radlińska, Pedagogika społeczna, Zakład Narodowy Imienia Ossolińskich – Wydawnictwo, Wrocław – Warszawa – Kraków, 1961 :				
	Marynowicz-Hetka E, Pedagogika Społeczna, Tom I, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2006 (wybrane rozdziały) :				
Literatura uzupełniająca	Melosik Z., Młodzież a przemiany kultury współczesnej [w:] Z. Melosik (red.), Młodzież wobec nie gościnnej przyszłości, Wyd. Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej Edukacji, TWP we Wrocławiu, 2006 :				
	Pilch T., I. Lepalczyk, Pedagogika społeczna, Wyd. Żak, Warszawa 1995 (wybrane zagadnienia:) :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		20	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS	2

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: etykieta językowa w kontaktach zawodowych (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3442_14S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	wykład	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr hab. ADRIANNA SENIÓW					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. ADRIANNA SENIÓW					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest doskonalenie kompetencji komunikacyjnej studentów. W ramach wykładu omówione zostaną językowo-kulturowe aspekty grzeczności językowej w Polsce oraz innych krajach, a także zasady savoir-vivre'u w kontaktach towarzyskich i zawodowych.					
Wymagania wstępne:	Elementarna wiedza z zakresu komunikacji językowej					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna pojęcie etykiety językowej i jej funkcję w kontaktach międzyludzkich			K_W05
	2	EP2	zna normy polskiej grzeczności językowej			K_W06
	3	EP3	ma wiedzę na temat pragmatycznych aspektów komunikacji językowej			K_W05
umiejętności	1	EP4	potrafi w praktyce wykorzystać normy grzeczności językowej			K_U08
	2	EP5	potrafi dostosować język wypowiedzi do sytuacji komunikacyjnej			K_U03
kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do ciągłego doskonalenia swoich kompetencji językowych			K_K02
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: etykieta językowa w kontaktach zawodowych						
Forma zajęć: wykład						
1. Istota i zasady etykiety językowej; warunki sprawności i skuteczności komunikacyjnej					4	2 0
2. Grzeczność językowa w komunikacji bezpośredniej i korespondencji; tytułatura, zwroty adresatywne, relacje oficjalne, relacje "na ty", warunki zmiany relacji					4	4 0
3. Strategie językowe wobec różnych sytuacji komunikacyjnych i grup odbiorców (m.in.: oficjalność - potoczność, etykieta biznesowa - etykieta towarzyska)					4	4 0
4. Kulturowe determinanty grzeczności językowej; modele grzeczności językowej w różnych krajach					4	2 0
5. Etykieta językowa w dyskursie publicznym i nowych mediach elektronicznych; zasady prowadzenia dyskusji					4	3 0

Metody kształcenia	Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną, analiza tekstów.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie co najmniej 60% punktów z kolokwium (trzy pytania otwarte).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z wykładu jest oceną końcową.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	etykieta językowa w kontaktach zawodowych		Ważona	
	4	etykieta językowa w kontaktach zawodowych [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	M. Marcjanik (2007): Grzeczność w komunikacji językowej, Warszawa				
	M. Marcjanik (2009): Mówimy uprzejmie. Poradnik językowego savor-vivre'u, Warszawa				
	M. Marcjanik (2015): Słownik językowego savoir vivre'u, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	H. Zgółkowa, T. Zgółka (2004): Językowy savoir-vivre. Praktyczny poradnik posługiwania się polszczyzną w sytuacjach oficjalnych i towarzyskich, Warszawa				
	red. M. Marcjanik (2007): Grzeczność na krańcach świata, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		20	0		
Udział w konsultacjach		0	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		13	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: finansowanie w obszarze kultury (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_8S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr hab. RAFAŁ IWĄŃSKI					
Prowadzący zajęcia:	mgr AGNIESZKA SKRYCKA					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest zapoznanie studenta z szeregiem zagadnień związanych z pozyskiwaniem funduszy na działalność kulturalno-edukacyjną. Kształtowanie umiejętności wykorzystywania narzędzi i technik z zakresu pozyskiwania funduszy strukturalnych, społecznościowych oraz z innych źródeł. Kształtowanie postaw ukierunkowanych na pozyskiwanie funduszy strukturalnych, społecznościowych oraz z innych źródeł.					
Wymagania wstępne:	Wiedza ekonomiczna (dotycząca przedsiębiorczości) z I st studiów					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie kwestie dotyczące pozyskiwania różnych rodzajów funduszy (crowdfunding, strukturalne), a także wymienić możliwości wykorzystania różnych funduszy i opisywać zasady ich funkcjonowania			K_W05 K_W07 K_W08 K_W10
umiejętności	1	EP2	potrafi sporządzać oraz wypełniać różne wniosków związane z pozyskiwaniem funduszy; stosować zdobytą wiedzę w praktycznym pozyskiwaniu funduszy			K_U06 K_U08
kompetencje społeczne	1	EP3	wykazuje się inicjatywę społeczną i posiada nawyk wspólnego działania w celu pozyskania funduszy strukturalnych, społecznościowych oraz z innych źródeł			K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: finansowanie w obszarze kultury						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Podstawy teoretyczne pozyskiwania funduszy					1	5 0
2. Podstawy zarządzania projektem, przegląd różnych źródeł finansowania i ich charakterystyk, ze szczególnym naciskiem na współpracę z biznesem (w ramach sponsoringu i idei społecznej odpowiedzialności biznesu) oraz ze środowiskiem społecznym (crowdfunding)					1	5 0
3. Ćwiczenia praktyczne związane z pozyskiwaniem funduszy, m.in z przygotowaniem oferty sponsoringowej projektu, wypełnieniem wniosku aplikacyjnego o grant, realizację zbiórki społecznej itd.					1	5 0

Metody kształcenia	pogadanka, prezentacja, konwersatorium, ćwiczenia praktyczne				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Sprawdzian pisemny z wiedzy teoretycznej (35% oceny końcowej) Realizacja projektu / prezentacji (35% oceny końcowej) Aktywność na zajęciach (30% oceny końcowej)				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena za formę (ćwiczenia) jest średnią ważoną z ocen cząstkowych za poszczególne realizacje. Za dużą aktywność i systematyczną pracę student może zostać zwolniony ze sprawdzianu pisemnego, uzyskując jednocześnie maksymalny wkład procentowy tej części w ocenie końcowej.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	finansowanie w obszarze kultury		Ważona	
	1	finansowanie w obszarze kultury [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kamila Kujawska-Krakowiak, Agata Podczaska, (2007): Sponsoring kultury i sztuki w praktyce. Istota sponsoringu, aspekty prawne, case studies, Fundacja Commitement to Europe arts business, , Warszawa				
	Karol Król (2013): Crowdfunding. Od pomysłu do biznesu, dzięki społeczności. Crowdfunding.pl, , Warszawa				
Literatura uzupełniająca	David Throsby (2010): Ekonomia i kultura, Narodowe Centrum Kultury, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		6	0		
Udział w konsultacjach		6	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		12	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		5	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: fotografia społeczna (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_17S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	laboratorium	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordinатор przedmiotu:	dr hab. HUBERT KUPIEC					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. HUBERT KUPIEC					
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest rozwinięcie i ugruntowanie wiedzy i umiejętności z zakresu operowania fotografią jako narzędziem komunikacji i transmisji wartości społecznych. Celem jest także wykształcenie u studenta gotowości do podejmowania samodzielnych działań w obszarze komunikowania się przez obraz oraz uświadomienie zalet ale i zagrożeń społecznych wynikających ze stosowania tego narzędzia.					
Wymagania wstępne:	posiadanie wiedzy technicznej i warstwowej z zakresu tworzenia obrazów fotograficznych					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie terminologię z zakresu funkcjonowania fotografii jako nośnika informacji we wszystkich możliwych aspektach.			K_W01 K_W05
	2	EP2	ma wiedzę o funkcjach i sposobie istnienia fotografii w mediach tradycyjnych i elektronicznych, potrafi rozpoznać cechy perswazyjne przekazu wizualnego, wskazać funkcje, w której została wykorzystana przedstawiona studentowi fotografia w odniesieniu do obszaru wychowawczego			K_W04 K_W06
umiejętności	1	EP3	potrafi samodzielnie ułożyć fotoreportaż wyselekcjonowany z większego materiału, rozumie różnice w odczytaniu zależnie od selekcji zdjęć i ich kolejności przyjętej w gotowym materiale.			K_U06
	2	EP4	potrafi przedstawić efekty własnych poszukiwań badawczych w zakresie fotografii, rozwijać swój warsztat, tworzyć komunikaty wizualne zarówno samodzielnie jak i zespołowo			K_U04 K_U05
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do świadomej oceny materiałów fotograficznych pod kątem ich jakości informacyjnej, edukacyjnej i technicznej ze szczególnym uwzględnieniem wartości etycznych i estetycznych			K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: fotografia społeczna						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Podstawowe funkcje fotografii. Gatunki fotograficzne - podstawowe kryteria rozróżnienia					3	1 0

2. Kadr, kompozycja obrazu - w poszukiwaniu zdjęcia idealnego			3	2	0
3. Wpływ fotografii na problemy społeczne			3	1	0
4. Funkcje perswazyjne fotografii na przykładach według własnych poszukiwań			3	2	0
5. Etyka w fotografii			3	2	0
6. Fotoedycja - ćwiczenia własne, komponowanie fotoreportażu z rozdysponowanych materiałów, ćwiczenia w fotoedycji			3	3	0
7. Fotoedycja - ćwiczenia własne, komponowanie fotoreportażu z rozdysponowanych materiałów, ćwiczenia w fotoedycji			3	4	0
Metody kształcenia	projekty, dyskusje, pogadanki, konwersatoria, ćwiczenia praktyczne				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PREZENTACJA			EP1,EP3,EP5	
	PROJEKT			EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP4,EP5	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w ramach ćwiczeń ma charakter jakościowy, opiera się na stopniu spełnienia trzech podstawowych komponentów pracy: realizacja zadanego problemu, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym.				
	Realizacja projektów fotograficznych/prezentacji tematycznych w ramach zagadnień przedmiotu - prac realizowanych na zajęciach i w domu. Systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektów/prezentacji (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach. Uczestnictwo w końcowej prezentacji/przeglądzie prac w trakcie zaliczenia przedmiotu.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcowa za formę (laboratorium) to średnia z ocen cząstkowych za poszczególne projekty/prezentacje realizowane w ramach zajęć z uwzględnieniem uczestnictwa w korektach i końcowej prezentacji/przeglądu. Aktywność i systematyczność może ocenę podwyższyć a ich brak obniżyć (jako dodatkowa ocena wliczana do średniej). Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65). Ocena końcową z przedmiotu jest ocena za laboratorium.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	fotografia społeczna		Ważona	
	3	fotografia społeczna [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	A.Sekula (2010): Społeczne użycia fotografii, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa				
	K. Olechnicki (2003): Antropologia obrazu. Fotografia jako metoda, przedmiot i medium nauk społecznych, Oficyna Naukowa				
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		6	0		

Studiowanie literatury	6	0
Udział w konsultacjach	7	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	15	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: historia i problemy kultury (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_7S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	3
		wykład	5	0	ZO	
Razem			20			3
Koordynator przedmiotu:		dr hab. ELŻBIETA MAGIERA				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. ELŻBIETA MAGIERA				
Cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi historii kultury - jej konstruowania się, wpływów i problemów na przestrzeni wieków. Opanowanie umiejętności rozumienia prądów w kulturze współczesnej i ich wpływów na współczesną sztukę, edukację i wychowanie. Przygotowanie do przyjmowania postawy szacunku i tolerancji w stosunku do opinii i przekonań innych.				
Wymagania wstępne:		Ogólna wiedza z zakresu historii i sztuki				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student posiada ugruntowaną wiedzę dotyczącą rozwoju kultury i jej prądów na przestrzeni wieków w kontekście kultury współczesnej. Student rozumie relacje zachodzące między historią/dziejami, kulturą a społeczeństwem współczesnym			K_W01 K_W06
umiejętności	1	EP2	Student rozpoznaje zasadnicze procesy społeczne i kulturowe oraz osadza je w szerszym kontekście zbiorowej aktywności człowieka, krytycznie ocenia bieżące procesy i wydarzenia mające miejsce w przestrzeni społecznej;			K_U04 K_U06
kompetencje społeczne	1	EP3	Student jest gotów do pełnienia społecznych ról opierających się na podstawowych mechanizmach kulturowych; jest świadom konieczność stałego, samodzielnego uaktualniania wiedzy i umiejętności			K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: historia i problemy kultury						
Forma zajęć: wykład						
1. Ku społeczeństwu rolniczemu i osiadłemu. Pozaeuropejskie źródła kultury Zachodu					1	1 0
2. Grecja i i świat Aleksandra Wielkiego. Rzym i jego cesarstwo					1	1 0
3. Ku jedności religii. Chrześcijaństwo zachodnie, wschodnie i islam					1	1 0
4. Konsekwencje rozwoju technicznego i gospodarczego. Kultura elitarna i kultury ludowe. Kultura klasyczna i początku humanizmu.					1	1 0

5. Europa i jej granice. Rzeczpospolita nauk. Od humanizmu do Oświecenia		1	1	0	
Forma zajęć: ćwiczenia					
1. Kultura a sztuka. Procesy oddziaływań.		1	5	0	
2. Współczesne trendy kulturowe		1	5	0	
3. Problemy kultury współczesnej (posthumanizm, dehumanizm, humanizm)		1	5	0	
Metody kształcenia	wykład, konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się			Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	KOŁOKWIUM		EP1		
	PROJEKT		EP2,EP3		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)		EP3		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena końcowa odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego zarówno z wykładu, jak i z ćwiczeń.				
	Wykład: ocena opiera się na stopniu opanowania wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu) oraz jej analitycznego i interpretacyjnego zastosowania. Ćwiczenia: ocenie opiera się na stopniu spełnienia trzech podstawowych komponentów projektu: realizacja zadanego problemu, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym, dydaktycznym oraz jego prezentacji				
	Ocena za formę ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcowa - za przedmiot, jest średnią arytmetyczną z wykładów i ćwiczeń				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	historia i problemy kultury		Arytmetyczna	
	1	historia i problemy kultury [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
	1	historia i problemy kultury [wykład]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	F. Braudel, (2006): Gramatyka cywilizacji, , Warszawa				
	S. Bylina, (1999): Kultura ludowa Polski i Słowiańszczyzny średniowiecznej,, Warszawa				
	S. Stabryła, (2012): Historia kultury Europejskiej, , Kraków				
Literatura uzupełniająca	K. Pomian, (1994): Europa i jej narody, , Warszawa				
	J. Delemeau, (1994): Cywilizacja Odrodzenia, , Warszawa				
	N. Davies, (1998): Europa, , Kraków				
	N. Mirzoeff, (2006): Podmiot kultury wizualnej, „Artium Quaestiones” XVII, s. 249-269., Poznań				
	U. Eco, (1999): Sztuka i piękno w średniowieczu, , Kraków				
	W.J.T. Mitchell, (2006): Pokazując widzenie: krytyka kultury wizualnej, „Artium Quaestiones” XVII, s. 273-294., Poznań				

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	20	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	4	0
Studiowanie literatury	25	0
Udział w konsultacjach	4	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	15	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: historia i teoria sztuki współczesnej (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_1S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski, semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	laboratorium	15	0	ZO	3
		wykład	15	0	ZO	
2	3	laboratorium	15	0	ZO	3
		wykład	15	0	E	
Razem			60			6
Koordynator przedmiotu:		dr hab. MARIUSZ SZAJDA				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. MARIUSZ SZAJDA				
Cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów historią i teoriami sztuki związanymi z historią sztuki sztuki współczesnej. Przygotowanie student do gotowości wyrażania swojej wrażliwości na różne przejawy sztuki współczesnej. Opanowanie umiejętności opiniowania efektów działalności artystów współczesnych oraz poszerzenie zakresu ich zainteresowań artystycznych.				
Wymagania wstępne:		Posiadanie wiedzy o sztuce do XX wieku				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu		Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	Student zna terminologię z obszaru historii sztuki z naciskiem na sztukę współczesną. Potrafi rozpoznawać wybrane konwencje stylistyczne i reprezentatywne dla nurtów sztuki współczesnej w odniesieniu do poprzednich epok		K_W02 K_W06	
umiejętności	1	EP2	Student potrafi wykorzystywać swoją wiedzę z zakresu wybranych historycznych nurtów w sztuce współczesnej w powiązaniu z poprzednimi epokami oraz implikować je do swoich działań twórczych.		K_U01 K_U06 K_U08	
kompetencje społeczne	1	EP3	Student jest gotów do wykazywania wrażliwości na różne przejawy artystycznej działalności człowieka naciskiem na współczesność oraz do poszerzania swojej wiedzy i zainteresowań artystycznych.		K_K01 K_K05	
	2	EP4	Student ma świadomość potrzeby rozwijania swojej wiedzy z zakresu historii sztuki z racji stałej ewolucji i zmian zachodzących w sztuce i jest gotów do wykorzystywania jej w swoje pracy		K_K02 K_K03	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: historia i teoria sztuki współczesnej						
Forma zajęć: wykład						

1. 1.Malarstwo i sztuki wizualne w XX i XXI wieku: -awangarda, - nurty tradycyjalistyczne, - fotografia,		2	8	0
2. 2.Malarstwo i sztuki wizualne w XX i XXI wieku: - komiks, - sztuka video, - net art		2	7	0
3. Happening i performance w XX i XXI wieku: - teatr awangardowy, - ewolucja happeningu,		3	8	0
4. Happening i performance w XX i XXI wieku: - performance i jego odmiany, - działania w przestrzeni publicznej		3	7	0
Forma zajęć: laboratorium				
1. Rzeźba w XX i XXI wieku: - ewolucja definicji rzeźby, - awangarda, - nurty tradycyjalistyczne,		2	5	0
2. Rzeźba w XX i XXI wieku: - rzeźba pomnikowa, - rzeźba w przestrzeni publicznej, - ?rzeźba społeczna?,		2	5	0
3. Rzeźba w XX i XXI wieku: - instalacja, - sztuka dźwięku, - bio-art		2	5	0
4. Architektura XX i XXI wieku: - wernakularyzm, - awangarda, - nowy klasycyzm, - modernizm i postmodernizm, - architektura biomorficzna		3	8	0
5. Design XX i XXI wieku: - styl narodowy, - awangarda, - modernizm, - art deco, - good design i konsumpcjonizm, - anty-design, - postmodernizm, - projektowanie graficzne, - eko-design		3	7	0
Metody kształcenia	wykład, konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja			
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	EGZAMIN PISEMNY			EP1,EP4
	KOŁOKWIUM			EP1
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.			
Forma i warunki zaliczenia	Ocena końcowa odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych jej zastosowania. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego zarówno z wykładu (kolokwium/egzamin z wiedzy teoretycznej, w tym literatury), jak i z laboratoriów (prace pisemne).			
	Wykład: ocena opiera się na stopniu opanowania wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu), aktywny udział w konwersatorium. Ćwiczenia laboratoryjne: wykazanie się analitycznym i interpretacyjnym zastosowaniem wiedzy (prace pisemne)			
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			

Ocena za każdą formę ustalana jest na podstawie średniej ocen cząstkowych.

Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.

W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).

Ocena końcowa za przedmiot jest średnią arytmetyczną z wykładów i laboratoriów

Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	historia i teoria sztuki współczesnej		Arytmetyczna	
	2	historia i teoria sztuki współczesnej [wykład]	zaliczenie z oceną		
	2	historia i teoria sztuki współczesnej [laboratorium]	zaliczenie z oceną		
	3	historia i teoria sztuki współczesnej		Arytmetyczna	
	3	historia i teoria sztuki współczesnej [laboratorium]	zaliczenie z oceną		
	3	historia i teoria sztuki współczesnej [wykład]	egzamin		

Literatura podstawowa	B. Rose, (1991): Malarstwo amerykańskie dwudziestego wieku, , Warszawa
	E. Kuryluk, (1979): Hiperrealizm - Nowy realizm, , Warszawa
	Ł. Guzek, (2007): Sztuka instalacji. Zagadnienie związku przestrzeni i obecności w sztuce współczesnej, , Warszawa
	M. Porębski, (1988): Dzieje sztuki w zarysie, t. 3, , Warszawa
	T. Pawłowski, (1988): Happening, Warszawa
	W. Włodarczyk, (2000): Sztuka polska 1918-2000, , Warszawa

Literatura uzupełniająca	D. Hopkins, (2000): After Modern Art 1945-2000, , Oxford
	W. J.R. Curtis, (1996): Modern architecture since 1900, , Londyn
	W. Włodarczyk (red.), (2001): Sztuka świata, tomy 9-10,, Warszawa
	Z. Baranowicz (1975): Polska awangarda artystyczna 1918-1939,, Kraków

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	60	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	4	0
Przygotowanie się do zajęć	14	0
Studiowanie literatury	36	0
Udział w konsultacjach	12	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	14	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	150	
Liczba punktów ECTS	6	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_3S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski, semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	30	0	ZO	3
	2	ćwiczenia	30	0	ZO	3
Razem			60			6
Koordynator przedmiotu:	dr hab. MARIUSZ SZAJDA					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. MARIUSZ SZAJDA , dr AGNIESZKA PAWŁOWSKA					
Cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi historii kultury - jej konstruowania się, wpływów i problemów na przestrzeni wieków. Opanowanie umiejętności rozumienia prądów w kulturze współczesnej i ich wpływów na współczesną sztukę, edukację i wychowanie. Przygotowanie do przyjmowania postawy szacunku i tolerancji w stosunku do opinii i przekonań innych.					
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza z zakresu historii i sztuki					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student posiada ugruntowaną wiedzę dotyczącą rozwoju kultury i jej prądów na przestrzeni wieków w kontekście kultury współczesnej. Student rozumie relacje zachodzące między historią/dziejami, kulturą a społeczeństwem współczesnym			K_W01 K_W06
umiejętności	1	EP2	Student rozpoznaje zasadnicze procesy społeczne i kulturowe oraz osadza je w szerszym kontekście zbiorowej aktywności człowieka, krytycznie ocenia bieżące procesy i wydarzenia mające miejsce w przestrzeni społecznej;			K_U04 K_U06
kompetencje społeczne	1	EP3	Student jest gotów do pełnienia społecznych ról opierających się na podstawowych mechanizmach kulturowych; jest świadom konieczność stałego, samodzielnego uaktualniania wiedzy i umiejętności			K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Prahistoria muzealnictwa: protomuzea i ich funkcje w kulturze					1	2 0
2. Kolekcjonerstwo i mecenasat epoki nowożytnej.					1	2 0
3. Narodziny i rozwój muzeum jako instytucji publicznej					1	2 0
4. Wielkie kolekcje i muzea XIX w.					1	4 0

5. Początki i rozwój teoretycznej refleksji nad kształtem muzeów i celami działalności muzealniczej		1	4	0
6. Architektura muzeów w służbie historii sztuki (XIX-XXI w.)		1	4	0
7. Miejsce muzeów w świecie współczesnym		1	4	0
8. Geneza i rozwój kuratorstwa.		1	4	0
9. Rola kuratora w promocji sztuki		1	4	0
10. Wprowadzenie w zagadnienia związane z realizacją wystaw sztuki, zarówno pod względem praktycznym, jak i teoretycznym.		2	6	0
11. Podstawy pracy kuratora.		2	6	0
12. Wystawy sztuki współczesnej i dawnej - organizacja ekspozycji w różnego typu instytucjach wystawienniczych.		2	6	0
13. Najważniejsze instytucje sztuki w kraju i bieżące wystawy tematyczne i indywidualne.		2	6	0
14. Interpretacje pracy kuratorów sztuki i ich strategii.		2	6	0
Metody kształcenia	wykład wprowadzający, konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja			
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM			EP1
	PROJEKT			EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3
Forma i warunki zaliczenia	Otrzymanie pozytywnej oceny z kolokwium/sprawdzianu Aktywny udział w ćwiczeniach oraz uzyskanie pozytywnej oceny z zadania zaliczeniowego - prezentacji projektu. Ocena końcowa odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych jej zastosowania. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego zarówno z kolokwium z wiedzy teoretycznej, w tym literatury, jak i z ćwiczeń - wykazanie się analitycznym i interpretacyjnym zastosowaniem wiedzy (praca pisemna/projekt).			
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			
	Ocena z ćwiczeń ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).			
	Ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń			
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny
	1	historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa		Ważona
	1	historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną	
	2	historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa		Ważona
	2	historia muzealnictwa i współczesne nurty kuratorstwa [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną	
Literatura podstawowa	F. Braudel, (2006): Gramatyka cywilizacji, , Warszawa			
	S. Bylina, (1999): Kultura ludowa Polski i Słowiańszczyzny średniowiecznej,, Warszawa			
	S. Stabryła, (2012): Historia kultury Europejskiej, , Kraków			

Literatura uzupełniająca	K. Pomian, (1994): Europa i jej narody, , Warszawa	
	J. Delemeau, (1994): Cywilizacja Odrodzenia, , Warszawa	
	N. Davies, (1998): Europa, , Kraków	
	N. Mirzoeff, (2006): Podmiot kultury wizualnej, „Artium Quaestiones” XVII, s. 249-269., Poznań	
	U. Eco, (1999): Sztuka i piękno w średniowieczu, , Kraków	
	W.J.T. Mitchell, (2006): Pokazując widzenie: krytyka kultury wizualnej, „Artium Quaestiones” XVII, s. 273-294., Poznań	
NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	60	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	3	0
Przygotowanie się do zajęć	15	0
Studiowanie literatury	20	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	35	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	12	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	150	
Liczba punktów ECTS	6	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Język obcy [moduł]						
Nazwa przedmiotu: język angielski (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3507_18S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język angielski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	lektorat	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:	mgr MONIKA MATUSZCZYK					
Prowadzący zajęcia:	mgr MONIKA MATUSZCZYK					
Cele przedmiotu:	Konsolidacja materiału na poziomie B2 - B2+, ze szczególnym uwzględnieniem wybranej terminologii specjalistycznej związanej ze studiowanym kierunkiem na poziomie B2+.					
Wymagania wstępne:	Poziom kompetencji językowej definiowanej jako B2.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
umiejętności	1	EP1	student potrafi: - czytać i analizować teksty specjalistyczne o wysokim stopniu trudności, - formułować jasne, spójne i precyzyjne wypowiedzi ustne w kontekście zawodowym, - przygotować prezentację, raport lub e-mail z użyciem właściwej terminologii, - argumentować, negocjować i uczestniczyć w dyskusjach branżowych, - wykorzystywać strategie językowe do skutecznej komunikacji w sytuacjach formalnych			K_U01
kompetencje społeczne	1	EP2	student: - jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia kompetencji językowych, - wykazuje odpowiedzialność za jakość i poprawność językową swojej komunikacji, - jest gotów do samodzielnego poszerzania wiedzy specjalistycznej w języku angielskim			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: język angielski						
Forma zajęć: lektorat						
1. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; podstawowa i zaawansowana terminologia branżowa; analiza znaczenia terminów w kontekście studiów					4	10 0

2. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; prezentacje specjalistyczne (struktura, język, styl)			4	10	0
3. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; e-maile formalne i półformalne; raporty, streszczenia, notatki służbowe			4	10	0
Metody kształcenia	Konwersacje. Symulacja scenek z życia codziennego. Słuchanie dialogów, tekstów i wiadomości . Oglądanie materiałów audiowizualnych. Czytanie, analiza i tłumaczenie tekstów. Ćwiczenia gramatyczne (pisemne i interaktywne). Pisanie krótkich tekstów (maile, listy). Prezentacje samodzielnie przygotowanych zagadnień.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP1,EP2	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Warunki uzyskania zaliczenia: aktywność na zajęciach, zaliczenie sprawdzianów i kolokwium. Ocena: bardzo dobry - zakładane efekty uczenia zostały osiągnięte, z ewentualnymi pojedynczymi i drugorzędnymi nieścisłościami, które nie mają znaczenia dla osiągnięcia poszczególnych efektów; dobry plus - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z nielicznymi błędami; dobry - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z kilkoma zauważalnymi błędami lub niedociągnięciami; dostateczny plus - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte ze znaczącymi błędami lub niedociągnięciami; dostateczny - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na poziomie minimalnym z dużymi błędami i niedociągnięciami; niedostateczny - zakładane efekty uczenia się nie zostały osiągnięte Forma zaliczenia semestru - zaliczenie na ocenę Ocena z zaliczenia jest średnią arytmetyczną ocen częściowych uzyskanych w trakcie semestru. Zasady wyliczania oceny ze sprawdzianu i kolokwium: 51-60% - dostateczny 61-70% - dostateczny plus 71-80% - dobry 81-90% - dobry plus 91-100% - bardzo dobry				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu jest ocena z lektoratu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	język angielski		Ważona	
	4	język angielski [lektorat]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Według wyboru lektora - przykładowe wydawnictwa oferujące podręczniki do nauki języka angielskiego na poziomie B2+: Cambridge University Press, Oxford University Press, Pearson Education (Longman), Macmillan, Express Publishing, National Geographic Learning :				
Literatura uzupełniająca	Zalecany jest dodatkowy podręcznik/ćwiczenia z tego samego poziomu realizowany samodzielnie przez studenta :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		2	0		

Studiowanie literatury	2	0
Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	6	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	6	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Język obcy [moduł]						
Nazwa przedmiotu: język niemiecki (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3508_17S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język niemiecki		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	lektorat	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:	mgr MAGDALENA KISIEL-SPYCHAŁA					
Prowadzący zajęcia:	mgr MAGDALENA KISIEL-SPYCHAŁA					
Cele przedmiotu:	Konsolidacja materiału na poziomie B2 - B2+, ze szczególnym uwzględnieniem wybranej terminologii specjalistycznej związanej ze studiowanym kierunkiem na poziomie B2+.					
Wymagania wstępne:	Poziom kompetencji językowej definiowanej jako B2.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
umiejętności	1	EP1	student potrafi: - czytać i analizować teksty specjalistyczne o wysokim stopniu trudności, - formułować jasne, spójne i precyzyjne wypowiedzi ustne w kontekście zawodowym, - przygotować prezentację, raport lub e-mail z użyciem właściwej terminologii, - argumentować, negocjować i uczestniczyć w dyskusjach branżowych wykorzystywać strategie językowe do skutecznej komunikacji w sytuacjach formalnych			K_U01
kompetencje społeczne	1	EP2	student: - jest świadomy potrzeby ciągłego doskonalenia kompetencji językowych, - wykazuje odpowiedzialność za jakość i poprawność językową swojej komunikacji. - jest gotów do samodzielnego poszerzania wiedzy specjalistycznej w języku niemieckim			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: język niemiecki						
Forma zajęć: lektorat						
1. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; podstawowa i zaawansowana terminologia branżowa; analiza znaczenia terminów w kontekście					4	10 0

2. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; prezentacje specjalistyczne (struktura, język, styl)			4	10	0
3. Zajęcia doskonalące wszystkie kompetencje językowe (słuchanie, mówienie, czytanie i pisanie) odnoszące się do słownictwa i tematyki w zakresie proponowanym w wybranym podręczniku, ze szczególnym uwzględnieniem tematyki odnoszącej się do kierunku studiów; e-maile formalne i półformalne; raporty, streszczenia, notatki służbowe			4	10	0
Metody kształcenia	Konwersacje. Symulacja scenek z życia codziennego. Słuchanie dialogów, tekstów i wiadomości. Oglądanie materiałów audiowizualnych. Czytanie, analiza i tłumaczenie tekstów. Ćwiczenia gramatyczne (pisemne i interaktywne). Pisanie krótkich tekstów (maile, listy). Prezentacje samodzielnie przygotowanych zagadnień.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP1,EP2	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Warunki uzyskania zaliczenia: aktywność na zajęciach, zaliczenie sprawdzianów i kolokwium. Ocena: bardzo dobry - zakładane efekty uczenia zostały osiągnięte, z ewentualnymi pojedynczymi i drugorzędnymi nieścisłościami, które nie mają znaczenia dla osiągnięcia poszczególnych efektów; dobry plus - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z nielicznymi błędami; dobry - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z kilkoma zauważalnymi błędami lub niedociągnięciami; dostateczny plus - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte ze znaczącymi błędami lub niedociągnięciami; dostateczny - zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte na poziomie minimalnym z dużymi błędami i niedociągnięciami; niedostateczny - zakładane efekty uczenia się nie zostały osiągnięte Forma zaliczenia semestru - zaliczenie na ocenę Ocena z zaliczenia jest średnią arytmetyczną ocen częściowych uzyskanych w trakcie semestru. Zasady wyliczania oceny ze sprawdzianu i kolokwium: 51-60% - dostateczny 61-70% - dostateczny plus 71-80% - dobry 81-90% - dobry plus 91-100% - bardzo dobry				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu jest ocena z lektoratu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	język niemiecki		Ważona	
	4	język niemiecki [lektorat]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa					
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		2	0		
Studiowanie literatury		2	0		

Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	6	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	6	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: język współczesnej komunikacji medialnej (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3442_9S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA SZLACHTA					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA SZLACHTA					
Cele przedmiotu:	Celem wykładu jest zapoznanie studentów z podstawowymi kategoriami funkcjonowania mediów i regułami komunikacji medialnej. Podczas zajęć studenci zostaną wyposażeni w wiedzę i umiejętności związane z analizą językową i interpretacją przekazów medialnych. Pozwolą one również na wskazanie najnowszych tendencji w komunikacji w mediach.					
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza z zakresu komunikacji językowej. Wiedza ogólna dotycząca współczesnych mediów.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna pojęcia z zakresu komunikowania, rozumie specyfikę komunikacji w mediach, dostrzega jej zróżnicowanie językowe			K_W05
	2	EP2	ma wiedzę na temat języka we współczesnej komunikacji medialnej i jego funkcji w mediach tradycyjnych i internetowych, zna najnowsze tendencje związane z komunikacją w mediach, rozumie zachodzące procesy			K_W04 K_W05
	3	EP3	rozumie zależności występujące w obszarze komunikacji medialnej, dostrzega wpływ czynników społecznych, politycznych i kulturowych oraz innych uwarunkowań zewnętrznych na przemiany języka współczesnych mediów			K_W01
	4	EP4	rozumie rolę komunikacji medialnej w funkcjonowaniu współczesnego społeczeństwa i znaczenie poprawnego językowego kształtowania przekazów medialnych z perspektywy realizacji funkcji informacyjnych			K_W04

umiejętności	1	EP5	potrafi wskazać najistotniejsze właściwości języka w mediach, dostrzega istotne zjawiska i procesy zachodzące w komunikacji medialnej, potrafi sformułować wypowiedź na temat języka współczesnych mediów	K_U09		
	2	EP6	rozpoznaje cechy współczesnej komunikacji medialnej w różnych typach tekstów, potrafi analizować i właściwie interpretować przekazy medialne, wskazuje zastosowane środki językowe i określa ich funkcje w tekstach, dostrzega zachowania językowe obniżające jakość komunikacji medialnej	K_U09		
	3	EP7	potrafi wyszukiwać informacje z wykorzystaniem różnych źródeł, dokonuje selekcji publikowanych treści, przyjmując kryteria pozwalające określić ich rzetelność i przydatność, analizuje poprawność języka w mediach	K_U11		
kompetencje społeczne	1	EP8	jest przygotowany do korzystania z mediów jako źródła informacji, dokonuje oceny komunikatów medialnych pod kątem ich właściwości językowych, z uwzględnieniem zasad etycznych, rozumie znaczenie odpowiedzialności za zachowania językowe i treści przekazywane w komunikacji medialnej	K_K04		
	2	EP9	jest świadomym odbiorcą przekazów medialnych, dostrzega oddziaływanie mediów na społeczeństwo i ich rolę w kształtowaniu obrazu rzeczywistości	K_K02		
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć	
						w tym e-learning
Przedmiot: język współczesnej komunikacji medialnej						
Forma zajęć: wykład						
1. Komunikacja medialna - wprowadzenie, podstawowe pojęcia; stan badań nad językiem w mediach				3	2	0
2. Przemiany komunikacji medialnej; media a postęp technologiczny; wpływ czynników zewnętrznych (tj. społecznych, politycznych i kulturowych) na język współczesnych mediów				3	2	0
3. Językowe odmiany medialne (prasowa, radiowa, telewizyjna, internetowa)				3	2	0
4. Media tradycyjne i media elektroniczne - zależności na płaszczyźnie komunikacyjnej				3	2	0
5. Specyfika współczesnej komunikacji internetowej; język nowych mediów; media społecznościowe				3	2	0
6. Konwergencja mediów i jej wpływ na współczesną komunikację medialną				3	2	0
7. Media a poprawność językowa; zmiany w etykiecie językowej; kategoria oficjalności i znaczenie normy				3	2	0
8. Ekspansja potoczności w mediach; brutalizacja języka, agresja językowa, mowa nienawiści				3	2	0
9. Ekspresywne nacechowanie języka w mediach; potęgowanie wyrazistości w komunikacji medialnej				3	2	0
10. Kreatywność w języku mediów; efektywne projektowanie treści; twórcze wykorzystanie środków językowych				3	2	0
11. Społeczne oddziaływanie mediów; obraz rzeczywistości kreowany w języku mediów				3	2	0
12. Wyrażanie wartościowania; perswazja i manipulacja w mediach; techniki manipulacji medialnej				3	2	0
13. Media w perspektywie aksjologicznej; język mediów jako nośnik wartości				3	2	0
14. Etyczne aspekty komunikacji medialnej; obiektywność, wolność i odpowiedzialność; kategoria prawdy				3	2	0
15. Najnowsze tendencje w języku mediów; perspektywy, szanse, zagrożenia				3	2	0
Metody kształcenia	Wykład konwersatoryjny, prezentacja multimedialna, analiza tekstów.					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					

Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA					EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7,EP8,EP9
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Student przygotowuje pracę pisemną z wykorzystaniem wiedzy i umiejętności uzyskanych podczas wykładów.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Oceną z przedmiotu jest ocena z wykładu.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej	
	3	język współczesnej komunikacji medialnej		Ważona		
	3	język współczesnej komunikacji medialnej [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00	
Literatura podstawowa	Buława M. (2014): Sposoby wyrażania sądów wartościujących w tekstach prasowych, Kraków					
	Hofman I., Kępa-Figura D. (2013): Współczesne media. Język mediów, Lublin					
	Lisowska-Magdziarz M. (2006): Analiza tekstu w dyskursie medialnym. Przewodnik dla studentów, Kraków					
	Ożóg K. (2013): Polszczyzna XX i XXI wieku, Rzeszów					
	Bauer Z., Chudziński E. (red.) (2008): Dziennikarstwo i świat mediów, Kraków					
	Bralczyk J. (red.) (2000): Język w mediach masowych, Warszawa					
	Fras J. (2005): Dziennikarski warsztat językowy, Wrocław					
	Kita M., Loewe I. (2012): Język w mediach. Antologia, Katowice					
	Nowak P., Tokarski R. (red.) (2007): Kreowanie światów w języku mediów, Lublin					
Literatura uzupełniająca	Bralczyk J., Mosiołek-Kłosińska K. (red.) (2001): Zmiany w publicznych zwyczajach językowych, Warszawa					
	Grzenia J. (2006): Komunikacja językowa w Internecie, Warszawa					
	Pisarek W. (2016): Język mediów czy język w mediach, „Język Polski” 2016, nr 2, s. 5–10					
	Skowronek B. (2015): Badania nad językiem w mediach po 1989 roku, „Język Polski” 2015, nr 1–2, s. 114–124					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		30			0	
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0			0	
Przygotowanie się do zajęć		0			0	
Studiowanie literatury		24			0	
Udział w konsultacjach		6			0	
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		15			0	
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0			0	
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		75				
Liczba punktów ECTS		3				

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: komunikacja i wystąpienia publiczne (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_14S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski, semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	3
		konwersatorium	5	0	ZO	
	2	ćwiczenia	15	0	ZO	3
		konwersatorium	5	0	ZO	
Razem			40			6
Koordynator przedmiotu:		dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. URSZULA CHĘCIŃSKA , dr MAŁGORZATA MIKUT				
Cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest pogłębianie wiedzy i umiejętności studentów w zakresie pisania tekstów użytkowych w środowisku cyfrowym i mediów tradycyjnych. Kształtowanie postaw twórczych.				
Wymagania wstępne:		Znajomość języka polskiego w mowie i piśmie w stopniu komunikatywnym rozszerzona przez wiedzę i umiejętności wynikłe z pisania pracy dyplomowej				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Zna i rozumie różne strategie i stylistyki pisania tekstów użytkowych; zna zasady krytycznej oceny tekstów użytkowych. Zna zasady komunikowania się werbalnego i niewerbalnego a także ograniczenia i bariery			K_W01 K_W05
umiejętności	1	EP2	Umie napisać tekst użytkowy i krytycznie go ocenić (recenzję, artykuł popularyzatorski itp.) a także umie wykorzystać różne narzędzia i strategie pisania tekstów, a także korzystać z fachowych źródeł z zakresu copywritingu			K_U05 K_U08
	2	EP3	Potrafi się wypowiadać zgodnie z kulturą wypowiedzi - współdziałać i pracować w grupie, przyjmować w niej różne role			K_U05 K_U07 K_U10
kompetencje społeczne	1	EP4	Docenia wagę i znaczenie języka w komunikacji (ustnie i pisemnej) - jest gotów szanować go w swojej pracy propagatora sztuki, artysty i nauczyciela; Rozumie i docenia rolę samokształceniu w doskonaleniu umiejętności własnych.			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: komunikacja i wystąpienia publiczne						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Język i style, nasycenie treściowe tekstu - ćwiczenia praktyczne					1	3 0

2. Kryterium zwięzłości tekstu, czytelność i przejrzystość tekstu, precyzja i konkret w tekście, zjawisko nominalizacji, dynamizowanie tekstu - ćwiczenia praktyczne		1	5	0
3. Język krytyki sztuki - pisanie recenzji, opisów, prezentacji pisemnych		1	7	0
4. Wystąpienia publiczne ? przygotowanie, przebieg, wyzwania, ograniczenia i bariery		2	5	0
5. Komunikacja niewerbalna		2	3	0
6. Autoprezentacja i wystąpienia publiczne w warunkach stresu ? ćwiczenia praktyczne		2	7	0
Forma zajęć: konwersatorium				
1. Prezentacja klasycznych etapów w piśmiennictwie o sztuce od końca XIX w (postimpresjonizm i symbolizm) przez tzw. francuską ?krytykę poetów? i ?krytykę ekspertów? oraz dyskusje związane ze zjawiskiem krytyki formalistycznej (Roger Fry, Clement Greenberg)		1	1	0
2. Prezentacja tendencji krytyki artystycznej drugiej połowy XX wieku: wykreowanie zjawiska abstrakcyjnego ekspresjonizmu (Clement Greenberg, Harold Rosenberg, Meyer Schapiro), zjawisko formalizmu w krytyce artystycznej krytyka sztuki wobec odrzucenia modernistycznego paradygmatu autonomii dzieła sztuki (stworzenie koncepcji Nowego realizmu przez Pierre Restany?ego), krytyka związana z kręgiem opiniotwórczego środowiska pisma ?October? oraz krytyka instytucjonalna		1	1	0
3. Prezentacja podstawowych zjawisk polskiej krytyki artystycznej (Stanisław Witkiewicz, Witkacy, Józef Czapski, Mieczysław Porębski)		1	1	0
4. Omówienie podstawowej metodologii badań nad krytyką artystyczną w odniesieniu do jej roli w systemie dystrybucji (obiegu) sztuki ? instytucji wystawienniczych, promocji artystów, polityki kulturalnej, rynku sztuki. Omówienie znaczenia krytyki jako dyscypliny naukowej oraz jej związków z historią sztuki i innymi dziedzinami nauk humanistycznych (socjologia, antropologia, literaturoznawstwo)		1	1	0
5. Rola krytyki artystycznej w tworzeniu systemu dystrybucji/obiegu sztuki (instytucje wystawiennicze, polityka kulturalna, rynek sztuki). Omówienie przykładów tekstów krytycznych charakterystycznych dla najważniejszych tendencji krytyki artystycznej XX w. (ustalane każdorazowo przez prowadzącego na początku zajęć)		1	1	0
6. Podstawy retoryki (rodzaje przemówień, etapy przygotowania przemówienia, identyfikacja warunków prezentacji, metody retoryki)		2	3	0
7. Koncepcje, strategie i techniki autoprezentacji		2	2	0
Metody kształcenia	konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja			
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	SPRAWDZIAN			EP1,EP2
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2
	PREZENTACJA			EP2,EP3,EP4
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3,EP4
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.			
Forma i warunki zaliczenia	Ocena odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego z wykładu/konwersatorium z uwzględnieniem literatury (sprawdzian), jak i z ćwiczeń (praca pisemna/projekt oraz aktywny w nich udział w zajęciach)			
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).			
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			

Ocena końcowa w każdym semestrze jest średnią arytmetyczną ocen za konwersatorium i ćwiczenia

Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	komunikacja i wystąpienia publiczne		Arytmetyczna	
	1	komunikacja i wystąpienia publiczne [konwersatorium]	zaliczenie z oceną		
	1	komunikacja i wystąpienia publiczne [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
	2	komunikacja i wystąpienia publiczne		Arytmetyczna	
	2	komunikacja i wystąpienia publiczne [konwersatorium]	zaliczenie z oceną		
	2	komunikacja i wystąpienia publiczne [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	Apollinaire Guillaume, (2018): Kroniki artystyczne 1902–1911, , MOCAK, , Kraków				
	Apollinaire Guillaume, (1959): Kubiści rozważania estetyczne, , Wydawnictwo Literackie, , Warszawa				
	D. Monkiewicz red. (2008): Krytyka i rynek sztuki, , Sekcja polska AICA, , Warszawa				
	Greenberg Clement, (2006): Obrona modernizmu: wybór esejów,, Universitas, , Kraków				
	Leary, M., (2004): Wywieranie wrażenia na innych: o sztuce autoprezentacji, , Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, , Gdańsk				
	Lewandowska-Tarasiuk, E., (1999): Sztuka wystąpień Publicznych. Jak zostać dobrym mówcą, , Wydawnictwo Prawno-Ekonomiczne Infor, , Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Grabska-Wallis Elżbieta, (1971): Moderniści o sztuce, , PWN, , Warszawa				
	Krauss Rosalind, (2011): Oryginalność awangardy i inne mity modernistyczne, , słowo/obraz terytoria, , Gdańsk				
	Porębski Mieczysław, (1989): Granica współczesności 1909-1925, , Wydawnictwa Artystyczne i Filmowe, , Warszawa				
	Porębski Mieczysław, (1983): Pożegnanie z krytyką, , Wydawnictwo Literackie, , Kraków				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
			w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		40	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		5	0		
Przygotowanie się do zajęć		15	0		
Studiowanie literatury		30	0		
Udział w konsultacjach		10	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		35	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		15	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		150			
Liczba punktów ECTS		6			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: konwergencja działań twórczych (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_4S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	laboratorium	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Prowadzący zajęcia:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Cele przedmiotu:	Wdrożenie studentów do rozumienia kultury współczesnej z edukacyjnego punktu widzenia oraz omówienie wybranych zagadnień z zakresu różnych dziedzin edukacji kulturalnej.					
Wymagania wstępne:	brak					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student posiada wiedzę na temat różnych koncepcji, rodzajów, metod, form i funkcji edukacji kulturalnej			K_W04
	2	EP2	Student zna metodykę wybranych projektów edukacji kulturalnej zrealizowanych w Polsce i na świecie			K_W05
umiejętności	1	EP3	Student umie stosować elementy metodyki edukacji kulturalnej realizowanej w różnych grupach wiekowych i środowiskach społecznych			K_U10
	2	EP4	Student potrafi zaprojektować działania z zakresu edukacji kulturalnej w różnych instytucjach i organizacjach działalności kulturalnej			K_U06 K_U07
kompetencje społeczne	1	EP5	Student docenia wartość edukacji kulturalnej i jest gotów do podejmowania wysiłku na rzecz podnoszenia jej poziomu w społeczeństwie			K_K02 K_K05
	2	EP6	Student jest gotów do uczestnictwa w kulturze, do rozwijania swoich zdolności i zainteresowań rozbudzonych podczas edukacji akademickiej			K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: konwergencja działań twórczych						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Komunikacja, kultura, język. Istota i zasady procesu komunikowania się a współczesna edukacja artystyczna.					2	5 0
2. Wybrane zagadnienia z komunikacji werbalnej. Rodzaje niewerbalnych aktów komunikacyjnych, funkcje komunikacji niewerbalnej w działaniach artystycznych. Edukacja artystyczna wobec kultury.					2	5 0
3. Nadawca i odbiorca w werbalnych i niewerbalnych artystycznych aktach komunikacyjnych. Wybrane zagadnienia transpozycji intersemiotycznej. Twórcze działania w edukacji.					2	5 0

Metody kształcenia	konwersatoria, analiza grupowa projektów edukacji kulturalnej, zajęcia terenowe z uczestnictwem w projektach praktycznych, prezentacja pracy semestralnej podczas zajęć				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP4	
	PREZENTACJA			EP1,EP2,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3,EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Zaliczenie z oceną na podstawie obecności i aktywności podczas zajęć (weryfikacja przez obserwację) oraz pozytywnej oceny z pracy semestralnej - projektu (w tym etapów realizacji) i jego prezentacji końcowej.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
	W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcowa (koordynatora) z przedmiotu to ocena z laboratorium				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	konwergencja działań twórczych		Ważona	
	2	konwergencja działań twórczych [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Idzikowski B., Narkiewicz-Niedbalec E. (red.) (2000): Edukacja kulturalna dzieci i młodzieży, Zielona Góra				
	Jankowski D. (red.) (1996): Edukacja kulturalna i aktywność artystyczna, Poznań				
Literatura uzupełniająca	Jankowski D. (red.) (1999): Edukacja kulturalna w życiu człowieka, Kalisz				
	Lewartowicz U. (2015): Pozalekcyjna edukacja kulturalna w teorii i praktyce, Lublin				
	Olbrycht K. (red.) (2004): Edukacja kulturalna - wybrane obszary, Katowice				
	Słowińska S. (2007): Edukacja kulturalna w Polsce i w Niemczech: inspiracje - propozycje - koncepcje, Kraków				
	Suchodolski B. (red.) (1986): Edukacja kulturalna a egzystencja człowieka, Warszawa				
	Żebrowski J. (red.) (1997): Edukacja kulturalna w społeczeństwie obywatelskim, Gdańsk				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		6	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		15	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		3	0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS	2

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: laboratorium kultury (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_14S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	zajęcia terenowe	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr ANETA MAKOWSKA				
Prowadzący zajęcia:		dr ANETA MAKOWSKA				
Cele przedmiotu:		uczenie się przez działanie w wybranym regionalnym laboratorium kultury przyswojenie wiedzy, idei i struktury laboratorium kultury jako przestrzeni działalności animacyjnej przetestowanie koncepcji i metod działalności animacyjnej w ramach bieżącego funkcjonowania regionalnego laboratorium kultury, wspieranie postaw gotowości do wdrażania innowacji w przestrzeni zawodowej				
Wymagania wstępne:		brak				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu ideę laboratorium kultury jako społecznej instytucji/organizacji nastawionej na działalność animacyjną			K_W04
	2	EP2	zna i rozumie w pogłębionym stopniu metodykę synergicznej działalności animacyjnej stosowaną w laboratorium kultury			K_W08
umiejętności	1	EP3	potrafi krytycznie interpretować zjawiska społeczne odnoszące się do animacji kultury i formułować nietypowe, złożone problemy i innowacyjnie wykonywać zadania z zakresu działalności kulturalnej			K_U06
	2	EP4	potrafi stosować metodykę działalności kulturalnej z uwzględnieniem synergicznej pracy animacyjnej			K_U07
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do pełnienia roli animatora kultury w środowisku regionalnego laboratorium kultury			K_K02
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: laboratorium kultury						
Forma zajęć: zajęcia terenowe						
1. zapoznanie się z zakresem działalności, kadrą i warunkami funkcjonowania Laboratorium Kultury, w którym odbywają się zajęcia					3	2 0
2. praca studyjna i terenowa praca w ramach bieżących projektów Laboratorium Kultury					3	2 0
3. współrealizacja projektów i zadań zespołowych w ramach projektów Laboratorium Kultury					3	5 0
4. współudział w działaniach diagnostycznych i promocyjnych Laboratorium Kultury					3	2 0

5. asystowanie w prowadzeniu zajęć edukacyjnych, artystycznych lub kulturalnych przez pracowników Laboratorium Kultury				3	2	0	
6. autoewaluacja kolektywna podsumowująca doświadczenia zawodowe zdobyte w Laboratorium Kultury				3	2	0	
Metody kształcenia	uczenie się przez działanie; uczestnictwo w działaniach prowadzonych przez laboratorium kultury; własne projekty animacyjne; studiowanie materiałów archiwalnych; debaty z doświadczonymi animatorami kultury						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						
Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PREZENTACJA					EP1,EP2	
	PROJEKT					EP3,EP4,EP5	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)					EP3,EP4,EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	aktywność podczas zajęć; prezentacja w ramach działań laboratorium / własny projekt animacyjny zrealizowany w trakcie zajęć; pozytywna opinia kierownictwa laboratorium kultury 5,0 - wysokie oceny prezentacji i projektu; 4,0 - średnie oceny prezentacji i projektu; 3,0 - niskie ale pozytywne oceny prezentacji i projektu						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
	Ocena końcowa to ocena z zajęć terenowe						
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	laboratorium kultury				Ważona	
	3	laboratorium kultury [zajęcia terenowe]			zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kubinowski D., Lewartowicz U. (red.) (2013): Animacja kultury - współczesne dyskursy teorii i praktyki , Makmed , Lublin						
	czasopismo "Laboratorium Kultury", t. 1-7 (2012-2018)						
Literatura uzupełniająca	Grzegorek J. N. (2019): Animatorzy artystycznej kultury studenckiej w środowisku akademickim - typologia , Adam Marszałek Toruń						
	Hutcheson M. , (2016): Framing Community. A Community-Engaged Art Workbook, Ontario Arts Council,, Toronto.						
	Nowotny A. (red.) (2010): Zrób to sam. Jak zostać badaczem społeczności lokalnej? Poradnik dla domów kultury , Towarzystwo Inicjatyw Twórczych "ę", Warszawa						
NAKŁAD PRACY STUDENTA							
		Liczba godzin					
		w tym e-learning					
Zajęcia dydaktyczne		15			0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0			0		
Przygotowanie się do zajęć		5			0		
Studiowanie literatury		5			0		
Udział w konsultacjach		5			0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		20			0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0			0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50					
Liczba punktów ECTS		2					

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: malarstwo z metodyką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_25S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	laboratorium	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Nabycie przez studenta rozszerzonych umiejętności z zakresu malarstwa. Rozwinięcie umiejętności wyrażania poprzez język malarski treści i znaczeń. Nabycie umiejętności konstruowania metod w zakresie kształcenia malarstwa w oparciu o wiedzę metodyczną z tego obszaru. Uzbrojenie studenta w gotowość do wdrażania i rozwijania we własnej pracy artystycznej i artystyczno-dydaktycznej nabytej wiedzy i umiejętności z zakresu warsztatu malarskiego i przedmiotowej metodyki nauczania.					
Wymagania wstępne:	Znajomość podstaw z zakresu malarstwa, operowania narzędziami malarskimi.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Zna i rozumie rozszerzone pojęcia z zakresu malarstwa i technik malarskich.			K_W01 K_W02 K_W09
	2	EP5	Zna zasady tworzenia programów i metod prowadzenia zajęć w oparciu o poznane techniki i technologie			K_W03 K_W09
umiejętności	1	EP2	Potrafi konstruować metody nauczania malarstwa w oparciu o wiedzę z zakresu teorii barw i kompozycji kolorystycznej na potrzeby różnych grup odbiorców			K_U01 K_U03
	2	EP3	Potrafi rozwijać swój warsztat nauczyciela-artysty przez literaturę przedmiotu, ćwiczenia praktyczne oraz przez komunikowanie swoich pomysłów i spostrzeżeń - potrafi opowiadać o swojej pracy, przyjmować jej konstruktywną krytykę i wdrażać poprawki stymulujące do samodzielnych poszukiwań w zakresie metod nauczania malarstwa			K_U06 K_U08 K_U10
kompetencje społeczne	1	EP4	Jest gotów do podejmowania wyzwań w obszarze malarstwa - zarówno do strony dydaktycznej, współpracy z różnymi środowiskami, ale także od strony artystycznej - własnego rozwoju i stymulowania jakości artystycznych w instytucjach w których będzie pracował			K_K01 K_K02 K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: malarstwo z metodyką						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Zaawansowane studium malarskie układów przestrzennych w oparciu o perspektywę barwną.					2	10 0

2. Wykorzystanie malarskich technik specjalnych w metodach tworzenia przekazu wizualnego.				2	10	0	
3. Tworzenie własnych metod, ćwiczeń, programów nauki malarstwa i scenariuszy zajęć artystycznych i muzealnych				2	10	0	
Metody kształcenia	ćwiczenia praktyczne, tworzenie prezentacji, programów i metod.						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	SPRAWDZIAN				EP1,EP5		
	PREZENTACJA				EP3,EP4		
	PROJEKT				EP2,EP3		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP3,EP4		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.						
	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uczestnictwo w sprawdzianie wiedzy oraz przeglądzie prac praktycznych i uzyskanie z obu form oceny pozytywnej, przy czym ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych:						
	Sprawdzian z teorii dotyczącej warsztatu plastycznego i dydaktycznego nauczyciela-artysty z zakresu malarstwa (z uwzględnieniem literatury przedmiotu). Realizacja projektów/prac w ramach zagadnień przedmiotu (zgodność z założeniami, jakość formalno-warsztatowa, oraz refleksja nad procesem twórczym). Aktywność - systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektów/prac (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Uczestnictwo w końcowej prezentacji/przeglądzie prac w trakcie zaliczenia przedmiotu.						
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Ocena z przedmiotu (koordynatora) jest ocena za laboratorium.							
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	malarstwo z metodyką				Ważona	
	2	malarstwo z metodyką [laboratorium]			zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	red. Stanisław Popek (1989): Metodyka plastyki w klasach IV-VIII, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa						
	Władysław Lam (1963): Malarstwo, Państwowe wydawnictwo naukowe, Warszawa - Poznań						
Literatura uzupełniająca	red. Stanisław Popek (1984): Metodyka zajęć plastycznych w klasach początkowych, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Bielsko Biała						
	Urszula Lewartowicz (2015): Pozalekcyjna edukacja kulturalna w teorii i praktyce, UMCS Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin						
NAKŁAD PRACY STUDENTA							
		Liczba godzin					
		w tym e-learning					
Zajęcia dydaktyczne		30			0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1			0		

Przygotowanie się do zajęć	8	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	20	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	6	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: marketing i zarządzanie w kulturze (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_7S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	2	
Razem			15			2	
Koordynator przedmiotu:		dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI					
Prowadzący zajęcia:		dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI					
Cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z problematyką pojęć, prawidłowości i problemów z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem oraz marketingu. Rozwinięcie wiedzy dotyczącej istoty przedsiębiorczości i zarządzania w kulturze zdobytej na studiach I stopnia Kształtowanie umiejętności podejmowania działań marketingowych w przedsiębiorstwie. Marketing we własnej działalności gospodarczej w obszarze kultury. Kształtowanie postaw świadomego wykorzystywania funkcji zarządzania: planowania, organizowania, przewodzenia, kontroli oraz ukazanie relacji między nimi.					
Wymagania wstępne:		Nie dotyczy					
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP3	Student rozumie, opisuje i wyjaśnia główne kwestie dotyczące zarządzania przedsiębiorstwem oraz działań z obszaru marketingu.			K_W08	
umiejętności	1	EP2	Student planuje i organizuje pracę zespołu oraz własną. Student zna sposoby i projektuje działania marketingowe.			K_U04 K_U09	
kompetencje społeczne	1	EP4	Student rozumie potrzebę nieustannego pogłębiania wiedzy i umiejętności z zakresu zarządzania przedsiębiorstwem oraz marketingu.			K_K05	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: marketing i zarządzanie w kulturze							
Forma zajęć: ćwiczenia							
1. Podstawy zarządzania w kulturze					1	1	0
2. Zarządzanie projektami - podstawowe informacje, przykłady projektów ze sfery kultury i mediów					1	2	0
3. Cel główny projektu i cele poboczne, koncepcja SMART					1	2	0
4. Praktyka zarządzania projektami - spotkanie z koordynatorami projektów					1	2	0
5. Interesariusze projektu i komunikacja w projekcie					1	2	0
6. Promocja projektu. Media społecznościowe jako środowisko współpracy, komunikacji i upowszechniania treści,					1	2	0

7. Nowe trendy w informatyce, technologiach zarządzaniu				1	2	0
8. Reklama i marketing w kulturze				1	2	0
Metody kształcenia	klasyczna metoda problemowa;, metoda przypadków; ćwiczenia przedmiotowe, praca indywidualna i w grupach, prezentacja projektu w postaci raportu i wystąpienia.					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM					EP3
	PREZENTACJA					EP2
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)					EP4
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie projektu oraz jego przedstawienie na zajęciach Kolokwium pisemne Student otrzymuje ocenę dostateczną jeśli otrzyma co najmniej 60% punktów możliwych do zdobycia. Student otrzymuje ocenę dobrą jeśli otrzyma co najmniej 75% punktów możliwych do zdobycia. Student otrzymuje ocenę bardzo dobrą jeśli otrzyma co najmniej 90% punktów możliwych do zdobycia.					
	Ocena końcowa (koordynatora) z przedmiotu to średnia ważona: 60% oceny z kolokwium i 40% oceny z ćwiczeń praktycznych (w tym prezentacja),					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej	
	1	marketing i zarządzanie w kulturze		Ważona		
	1	marketing i zarządzanie w kulturze [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00	
Literatura podstawowa	Eugeniusz Michalski (2017): Marketing, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa					
	Ricky W. Griffin (2017): Podstawy zarządzania organizacjami, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa					
Literatura uzupełniająca	Anna Pluszyńska, Agnieszka Konior, Łukasz Gawel (2020): Zarządzanie w kulturze, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa					
	Trocki, M. (2013): Nowoczesne zarządzanie projektami, , PWE, Warszawa,					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		15	0			
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0			
Przygotowanie się do zajęć		5	0			
Studiowanie literatury		8	0			
Udział w konsultacjach		2	0			
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		11	0			
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		7	0			
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50				
Liczba punktów ECTS		2				

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-EiKS						
Nazwa przedmiotu: metodyka działalności kulturalnej (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_30S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: edukator i kurator sztuki	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr hab. ELŻBIETA PERZYCKA-BOROWSKA				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. ELŻBIETA PERZYCKA-BOROWSKA				
Cele przedmiotu:		ugruntowanie i rozwinięcie kompetencji metodycznych w zakresie profesjonalnej działalności kulturalnej wzmacnianie potencjału w zakresie projektowania i stosowania innowacyjnych, nietypowych metod działalności kulturalnej uzmysłowienie konieczności projektowania i realizowania synergicznej działalności kulturalnej				
Wymagania wstępne:		brak				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie w pogłębionym stopniu synergiczną metodykę działalności kulturalnej			EIKS_W01 EIKS_W02
	2	EP2	zna i rozumie innowacyjne, nietypowe metody działalności kulturalnej			EIKS_W03 EIKS_W04
umiejętności	1	EP3	potrafi stosować metodykę synergicznej działalności kulturalnej i artystycznej			EIKS_U02 EIKS_U03
	2	EP4	potrafi krytycznie analizować bieżącą działalność kulturalną i projektować oraz realizować różne działania kulturalne w warunkach nieprzewidywalnych			EIKS_U01
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do przygotowywania i realizowania projektów kulturalnych oraz wypełniania swoich obowiązków z zaangażowaniem			EIKS_K02 EIKS_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: metodyka działalności kulturalnej						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. wprowadzenie do metodyki działalności kulturalnej					3	2 0
2. projektowanie wydarzeń kulturalnych - praca zespołowa					3	4 0
3. realizacja wybranego wydarzenia - promocja, aranżacja, wykonanie, dokumentacja					3	7 0
4. ewaluacja zrealizowanego wydarzenia kulturalnego					3	2 0

Metody kształcenia	zespołowe projektowanie działań kulturalnych, realizacja ambitnych wydarzeń kulturalnych w przestrzeni akademickiej i poza nią, omówienia i ewaluacja zrealizowanych wydarzeń kulturalnych				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PROJEKT				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	aktywność podczas zajęć; przygotowanie i wykonanie ściśle określonych przez prowadzącego działań kulturalnych 5,0 - 90% punktacji za wykonanie działań kulturalnych; 4,0 - 70% punktacji; 3,0 - 50% punktacji				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	ocena z przedmiotu to ocena z ćwiczeń				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	metodyka działalności kulturalnej		Ważona	
	3	metodyka działalności kulturalnej [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Kubinowski D., Lewartowicz U. (2018): Animacja kultury w perspektywie pedagogicznej: studia i szkice , Impuls , Kraków				
	Słowińska S. (2017): Sensy oddolnych inicjatyw kulturalnych w interpretacji ich realizatorów , Uniwersytet Zielonogórski , Zielona Góra				
Literatura uzupełniająca	Kargul J. (2012): Upowszechnianie, animacja i komercjalizacja kultury , Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa				
	Kubinowski D., Lewartowicz U. (red.) (2013): Animacja kultury - współczesne dyskursy teorii i praktyki , Makmed , Lublin				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		18	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		1	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: między podręcznikiem, polityką a historią; demitologizacja wybranych narracji podręcznikowych i polityki historycznej (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3440_13S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	wykład	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr PAWEŁ MIGDAŁSKI					
Prowadzący zajęcia:	dr PAWEŁ MIGDAŁSKI					
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest ukazanie przykładów upolitycznienia wybranych narracji historycznych występujących powszechnie w przestrzeni publicznej i szkolnych podręcznikach historycznych oraz wskazanie ich interpretacji zgodnie z aktualnym stanem wiedzy. Drugim celem jest wskazanie jak głęboko polityka historyczna zagościła w powszechnej świadomości oraz edukacji i jak bardzo powszechna wiedza mija się z badaniami akademickimi.					
Wymagania wstępne:	Brak.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student zna wpływ polityki na prowadzone badania naukowe			K_W08
	2	EP2	student zna definicje polityki historycznej, propagandy, mitu historycznego i historiozofii			K_W04
umiejętności	1	EP3	student umie interpretować teksty kultury			K_U06 K_U12
	2	EP4	student potrafi odróżnić politykę historyczną i mity od akademickich badań naukowych			K_U10
kompetencje społeczne	1	EP5	student jest gotów do krytycznego myślenia w życiu codziennym			K_K03
	2	EP6	student jest gotów chronić się przed historyczną propagandą polityczną			K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: między podręcznikiem, polityką a historią; demitologizacja wybranych narracji podręcznikowych i polityki historycznej						
Forma zajęć: wykład						
1. Polityka historyczna, dziecko nie tylko czasów najnowszych - zamiast wprowadzenia					4	1 0
2. Turbosłowianie - fenomen wcale nie aktualny					4	4 0
3. Jak nacjonalizmy zepsuły historiografię					4	2 0
4. Szkolne narracje - 1 - chrzest Polski i Pomorza - między mitem a propagandą					4	2 0
5. Szkolne narracje - 2 - o bitwach, których nie było (Cedynia i Psie Pole) i które wędrowały (Lyrskov)					4	6 0

Metody kształcenia	Wykład z elementami dyskusji, prezentacja, praca ze źródłem, pokaz, analiza przypadków.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie na podstawie ustnego kolokwium Student wybiera zestaw 3 pytania/problemów do omówienia opartych na treści wykładu oraz literaturze przedmiotu. Za każde pytanie można otrzymać 3 pkt. Ocena 5 - 9 pkt. Ocena 4,5 - 8 pkt. Ocena 4 - 7 pkt. Ocena 3,5 - 6 pkt. Ocena 3 - 5 pkt. Ocena 2 - 0-4 pkt.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu jest oceną z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	między podręcznikiem, polityką a historią; demitologizacja wybranych narracji podręcznikowych i polityki historycznej		Ważona	
	4	między podręcznikiem, polityką a historią; demitologizacja wybranych narracji podręcznikowych i polityki historycznej [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	J. Maroń (2020): Psie Pole – bitwa, której nie było, Wrocław				
	P. Migdalski (2007): „... w tej strażnicy Rzeczypospolitej”. Rejon Pamięci Narodowej Cedynia-Gozdowice-Siekierki, Szczecin-Poznań				
	P. Migdalski (2019): Słowiańszczyzna północno-zachodnia w historiografii polskiej, niemieckiej i duńskiej, Wodzisław Śląski				
	red. J. M. Piskorski (2012): Wojna, pamięć, tożsamość. O bitwach i mitach bitewnych, Warszawa				
	S. Rosik (2020): O pięknej Wandzie i Krzywoustym Bolesławie. Wokół legendy Psiego Pola, Wrocław				
	Wójcik A. (2019): Fantazmat Wielkiej Lechii Jak pseudonauka zawładnęła umysłami Polaków, Wydawnictwo Napoleon V				
Literatura uzupełniająca	Kośnik K., (2018): Internetowe narracje historyczne a słowiańska tożsamość Polaków. Prolegomena teoretyczna, „Sensus Historiae”, 2018, s. 57–68; http://sensushistoriae.epigram.eu/index.php/czasopismo/article/viewFile/417/424				
	M. Rębkowski (2020): Jak powstało Pomorze? Studium tworzenia państwowości we wczesnym średniowieczu, Warszawa				
	P. Migdalski (2013): Bitwa pod Cidini w historiografii, w: Cedynia i okolice poprzez wieki, s. 37-64, Chojna–Szczecin				
	P. Migdalski : Pamięć o wyprawach Stefana Czarnieckiego na Pomorze, „Stargardia”, w druku				
	R. Chwedoruk (2018): Polityka historyczna, Warszawa				
	Stanisław Rosik : Cidini 972. Thietmar's account of margrave Hodo's raid into Mieszko I's country and the »Battle of Cedynia«, QUAESTIONES MEDII AEVI NOVAE, vol. 26 • 2021, s. 55-78				
	Żuchowicz R. (2018): Wielka Lechia. Źródła i przyczyny popularności teorii pseudonaukowej okiem historyka, Wydawnictwo Naukowe Sub Lupa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15		0	

Udział w egzaminie/zaliczeniu	3	0
Przygotowanie się do zajęć	0	0
Studiowanie literatury	12	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	15	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: muzyka i taniec ludowy z metodyką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_16S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
2	3	laboratorium	15	0	ZO	2	
Razem			15			2	
Koordynator przedmiotu:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ						
Prowadzący zajęcia:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ						
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w elementy regionalizmu i uniwersalizmu w kulturze w zakresie wiedzy i umiejętności oraz przedstawienie ich wzajemnego oddziaływania i zależności. Celem jest także uzmysłowienie znaczenie folkloru w dziedzictwie narodowym w tym znaczenia kultury regionu w kształtowaniu tożsamości regionalnej						
Wymagania wstępne:	Wiedza ogólna z zakresu teorii pedagogiki, psychologii, muzealnictw i historii sztuki.						
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	Zna podstawowe pojęcia i terminy z zakresu kultury regionu i folkloru.			K_W03	
umiejętności	1	EP2	Potrafi dokonać obserwacji i interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych analizując ich powiązanie z różnymi obszarami regionu zachodniopomorskiego.			K_U02 K_U05	
	2	EP3	Potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiedzieć się w mowie i na piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień z kultury i folkloru regionu, korzystając z dorobku pedagogiki, regionalizmu historycznego i współczesnego.			K_U04 K_U05	
	3	EP4	Jest przygotowany do wykorzystywania spuścizny regionalnej i folkloru Polski i Pomorza Zachodniego w planowanym procesie wychowawczo-dydaktycznym i podejmowania działania związane z kulturą regionu i jego promocją			K_U10	
kompetencje społeczne	1	EP5	Jest gotów do krzewienie zainteresowań kulturą, w tym folklorem regionu			K_K01	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: muzyka i taniec ludowy z metodyką							
Forma zajęć: laboratorium							
1. Kontekst historyczny i charakter emocjonalny tańców narodowych poloneza, mazura, krakowiaka, oberka i kujawiaka.					3	3	0
2. Nauka układów choreograficznych z wykorzystaniem śpiewu oraz tekstu literackiego opisującego historyczne bałe na dworach polskich.					3	3	0

3. Nauka podstawowych kroków i figur polskich tańców narodowych.			3	3	0
4. Nauka wybranych tańców ludowych i przyśpiewek, kroków i figur tanecznych, elementów popisowych.			3	3	0
5. Tańce regionalne.			3	3	0
Metody kształcenia	Prezentacja. Analiza dzieła sztuki. Praktyczne ćwiczenia. Dyskusja.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Pozytywna ocena za konspekt/projekt Samodzielne przeprowadzenie wybranego zadania z grupą. Aktywny udział w zajęciach.				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną końcowa jest ocena za laboratorium				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	muzyka i taniec ludowy z metodyką		Ważona	
	3	muzyka i taniec ludowy z metodyką [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Bokszański Z. (2008): Tożsamości zbiorowe, PWN, , Warszawa				
	Brzezińska A.W., Hulewska A., Słomska J. (red.) (2006): Edukacja regionalna, PWN, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Chwalby A. (red.): (2006): Obyczaje w Polsce. Od średniowiecza do czasów współczesnych, PWN, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		7	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		7	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		5	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		6	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: neurolingwistyka (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3441_5S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr MARTA WĄSIK					
Prowadzący zajęcia:	dr MARTA WĄSIK					
Cele przedmiotu:	Opanowanie wiedzy dotyczącej neuronalnych podstaw funkcjonowania językowego człowieka. Przedmiot ma za zadanie zapoznanie studentów z biologicznym podłożem funkcjonowania języka ludzkiego i jego neurofizjologią oraz wysuwnymi na tym gruncie modelami neurolingwistycznymi. Przedstawiona zostanie metodologia badań prowadzonych na gruncie neurolingwistyki, a także aspekty zaburzeń językowych w różnych schorzeniach mózgu.					
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza o funkcjonowaniu mózgu człowieka.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student ma zaawansowaną i aktualną wiedzę dotyczącą neuroanatomicznych i neurofizjologicznych podstaw zdolności językowych, a także zaburzeń, jakie powstają w wyniku uszkodzenia określonych struktur mózgu; student rozumie interdyscyplinarny charakter badań neurolingwistyki i zna główne tendencje jej rozwoju			K_W08
	2	EP2	student zna na poziomie zaawansowanym terminologię stosowaną w neurolingwistyce			K_W03
	3	EP3	student zna i rozumie na poziomie zaawansowanym związek pomiędzy funkcją określonych struktur anatomicznych mózgu a działaniem mechanizmów zdolności językowych, w tym percepcji i produkcji mowy			K_W06
umiejętności	1	EP4	student wyszukuje, analizuje, ocenia, selekcjonuje i wykorzystuje informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych w celu poszerzenia wiedzy i jej wykorzystania			K_U10
	2	EP5	student analizuje teksty i prezentacje ustne dotyczące problematyki neurolingwistycznej, wykrywa i ocenia relacje między formułowanymi w nich hipotezami a znanymi doniesieniami eksperymentalnymi			K_U05
	3	EP6	student potrafi posługiwać się terminologią stosowaną w neurolingwistyce			K_U12

kompetencje społeczne	1	EP7	student jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i umiejętności i ma świadomość złożonych mechanizmów będących podstawą zdolności językowych człowieka		K_K03
	2	EP8	student jest otwarty na nowe idee i jest gotów do zmiany opinii w świetle aktualnych badań z zakresu neurolingwistyki		K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć
					w tym e-learning
Przedmiot: neurolingwistyka					
Forma zajęć: wykład					
1. Wprowadzenie do neurolingwistyki				3	2 0
2. Metody badawcze w neurolingwistyce; neuroobrazowanie				3	2 0
3. Neuroanatomiczne podstawy zdolności językowej				3	2 0
4. Neurosemantyka; słownik umysłowy i wiedza konceptualna				3	2 0
5. Przetwarzanie języka na poziomie zdań i dyskursu; produkcja i rozumienie mowy				3	6 0
6. Nowe modele funkcjonalnej neuroanatomii języka				3	4 0
7. Neurolingwistyka rozwojowa; wielojęzyczność				3	4 0
8. Afazjologia				3	4 0
9. Współczesne trendy w neurolingwistyce; postęp w badaniach nad mózgiem i językiem				3	4 0
Metody kształcenia	Wykład, prezentacja multimedialna.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7,EP8
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest otrzymanie pozytywnej oceny z testu zaliczeniowego.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu jest ocena z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	neurolingwistyka		Ważona	
	3	neurolingwistyka [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	G. de Zubicaray, N. Schiller (ed.) (2019): The Oxford Handbook of Neurolinguistics. Rozdziały: 2, 11, 12, 20, 21, 34., Oxford University Press				
	I. Kurcz, H. Okuniewska (2011): Język jako przedmiot badań psychologicznych – psycholingwistyka ogólna i neurolingwistyka.				
	J. Mazurkiewicz-Sokołowska (2010): Lingwistyka mentalna w zarysie. O zdolności językowej w ujęciu integrującym., Universitas				
Literatura uzupełniająca	D. Kemmerer (2022): Cognitive Neuroscience of Language., Psychology Press				
	P. Hagoort et al. (2014): The Neurobiology of Language beyond Single Words. Annual Review of Neuroscience.				

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	0	0
Studiowanie literatury	17	0
Udział w konsultacjach	6	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	20	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: pedagogika dla szkoły ponadpodstawowej (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_11S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	ćwiczenia	15	0	ZO	2
		konwersatorium	15	0	ZO	
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:		dr ZOFIA KUCZYŃSKA				
Prowadzący zajęcia:		dr ZOFIA KUCZYŃSKA				
Cele przedmiotu:		Przygotowanie studentów do pracy dydaktyczno-wychowawczej także w szkole ponadpodstawowej, w której prowadzone są zajęcia artystyczne Kształtowanie studenta ? przyszłego nauczyciela jako osoby etycznej, empatycznej, otwartej, refleksyjnej, proaktywnej i w pełni odpowiedzialnej za podejmowane działania. Kształtowanie posługiwania się technikami wspierania uczniów i radzenia sobie z problemami wieku dorastania. Nabycie przez studenta kompetencji umożliwiających skuteczną i efektywną realizację zadań nauczycielskich, ze szczególnym uwzględnieniem zadań wychowawczych w szkole ponadpodstawowej.				
Wymagania wstępne:		Znajomość treści programowych wynikająca z realizacji przedmiotów: Pedagogika małego dziecka, Pedagogika wczesnoszkolna, Psychologia rozwojowa na studiach I st				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu		Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	Zna i rozumie zadania edukatora, nauczyciela i wychowawcy w kształtowaniu postaw i zachowań społecznych w kształceniu w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych oraz w przestrzeniach edukacji pozaszkolnej		K_W06 K_W08	
	2	EP2	Ma wiedzę na temat norm, procedur i dobrych praktyk występujących w przestrzeni edukacji artystycznej w szkole i poza nią		K_W01	
umiejętności	1	EP3	Potrafi rozpoznawać potrzeby uczniów i wdrażać działania wspierające ich integralny rozwój w obszarach aktywności twórczej i społecznej		K_U03 K_U06	
	2	EP4	Potrafi tworzyć właściwe sytuacje dydaktyczno-wychowawcze sprzyjające rozwojowi osobowości w tym w obszarze sztuki motywujące uczniów do nabywania wiedzy rozbudzające zainteresowania, kreatywność i umiejętność samodzielnego krytycznego myślenia		K_U04 K_U06 K_U10 K_U11	
kompetencje społeczne	1	EP5	Jest gotów do podejmowania odpowiedzialnych decyzji dotyczących realizacji zadań nauczyciela-wychowawcy i edukatora-artysty		K_K01 K_K02	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: pedagogika dla szkoły ponadpodstawowej						

Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Nauczyciel-wychowawca w procesie dydaktyczno-wychowawczym dzieci i nastolatków				2	3	0
2. Rozwijanie u dzieci i młodzieży umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji				2	3	0
3. Kształtowanie odporności emocjonalnej. Motywowanie do podejmowania aktywności, w tym artystycznej przez młodzież - w szkole i w instytucjach kultury				2	3	0
4. Rozwiązywanie konfliktów rówieśniczych młodzieży				2	3	0
5. Współpraca edukatorów i nauczycieli z rodzicami uczniów w szkole ponadpodstawowej na zajęciach lekcyjnych i pozalekcyjnych				2	3	0
Forma zajęć: konwersatorium						
1. Konstruktywne relacje nauczyciela i edukatora z uczniami starszymi				2	3	0
2. Wychowanie opiekuńcze. Potrzeby uczniów. Różnice między potrzebami dzieci i nastolatków, w tym artystycznymi				2	2	0
3. Trudności wychowawcze wieku i ich rozwiązywanie				2	2	0
4. Wychowanie do zgodnego współdziałania				2	2	0
5. Metody wychowawcze i ich skuteczność u uczniów starszych				2	2	0
6. Metody aktywizujące w procesie dydaktycznym				2	2	0
7. Komunikacja werbalna i niewerbalna w relacji nauczyciel-uczeń, edukator-uczeń				2	2	0
Metody kształcenia	dyskusja, metoda symulacji, wykład, prezentacje multimedialne, metody praktyczne					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM				EP1,EP2	
	PROJEKT				EP3,EP4,EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Ocena zaliczeniowa wynika z ocen cząstkowych otrzymywanych w trakcie semestru za określone działania podejmowane przez studentów (ćwiczenia) oraz oceny uzyskanej z kolokwium (konwersatorium) Warunkiem uzyskania zaliczenia z ćwiczeń jest aktywność podczas proponowanych zadań. Warunkiem uzyskania zaliczenia końcowego przedmiotu jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń oraz pozytywna ocena z kolokwium końcowego.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Ocena końcowa (koordynatora) z przedmiotu to średnia arytmetyczna ocen za konwersatorium i ćwiczenia					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	pedagogika dla szkoły ponadpodstawowej			Arytmetyczna	
	2	pedagogika dla szkoły ponadpodstawowej [ćwiczenia]		zaliczenie z oceną		
	2	pedagogika dla szkoły ponadpodstawowej [konwersatorium]		zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	Dąbrowska T, E, Wojciechowska - Charlak B., Między praktyką a teorią wychowania, Lublin 1997. :					
	Zubrzycka-Maciąg T., Wosik-Kawała D., Wychowanie w szkole.Wskazówki dla nauczycieli, Lublin 2015. :					

Literatura uzupełniająca	Sikorski W., Gesty zamiast słów : psychologia i trening komunikacji niewerbalnej, Kraków 2012. :	
	Bocheńska K., Mówię do ciebie człowieku, Warszawa 2003 :	
	Cywińska M., Konflikty interpersonalne wśród dzieci, Poznań 1995. :	
	Gajewska G., Pedagogika opiekuńcza . Elementy metodyki, Zielona Góra, 2009. :	
	Jesper J., Nastolatki. Kiedy kończy się wychowanie?, Podkowa Leśna, 2013 :	
	Mickay M., Sztuka skutecznego porozumiewania się, Gdańsk 2002 :	
	Nęcka E., Trening twórczości, Sopot 2019 :	
NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	1	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	5	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: Plain language - prosty język w komunikacji profesjonalnej (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3442_16S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr hab. ADRIANNA SENIÓW					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. ADRIANNA SENIÓW					
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z zasadami poprawnego i skutecznego posługiwania się polszczyzną w komunikacji zawodowej. W toku zajęć treści te omówione będą zarówno w odniesieniu do języka mówionego, jak i pisanego.					
Wymagania wstępne:	Podstawowe wiadomości z zakresu komunikacji językowej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna reguły redakcji tekstów zgodne z zasadami prostego języka			K_W01
	2	EP2	zna zasady poprawności językowej			K_W02
	3	EP3	ma wiedzę na temat stylistycznego zróżnicowania polszczyzny			K_W06
	4	EP4	zna zasady przygotowania wystąpień publicznych			K_W05
umiejętności	1	EP5	potrafi w praktyce stosować zasady poprawności językowej			K_U05
	2	EP6	umie zrehabilitować tekst zgodnie z wyznacznikami prostej polszczyzny			K_U04
	3	EP7	w pracy zawodowej potrafi się skutecznie komunikować w mowie i w piśmie			K_U04
kompetencje społeczne	1	EP8	świadomie wykorzystuje wiedzę i umiejętność z zakresu poprawności językowej w praktyce zawodowej			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: Plain language - prosty język w komunikacji profesjonalnej						
Forma zajęć: wykład						
1. Rola kompetencji językowej i kompetencji komunikacyjnej w kontaktach zawodowych					3	2 0
2. Zróżnicowanie stylistyczne współczesnej polszczyzny; wyróżniki stylów funkcjonalnych					3	4 0
3. Plain language - próba definicji, mity na temat prostej polszczyzny, wyróżniki prostego języka					3	4 0

4. Zasady komunikacji pisemnej; wyznaczniki gatunków, kompozycja tekstów, opracowanie graficzne		3	4	0	
5. Korespondencja zawodowa; tytułatura - sposoby zwracania się do osób pełniących funkcje		3	2	0	
6. Język pisany w komunikacji zawodowej - kryteria poprawności językowej (poprawność stylistyczna, składniowa, ortograficzna, interpunkcyjna)		3	6	0	
7. Cechy językowo - stylistyczne tekstów urzędowych i prawniczych - analiza przykładów, techniki upraszczania tekstów		3	4	0	
8. Język mówiony - zasady przygotowywania wystąpień publicznych (m.in. struktura wypowiedzi, dobór słownictwa, poprawność artykulacyjna i dykcyjna)		3	4	0	
Metody kształcenia	Wykład problemowy z prezentacją multimedialną, wykład konwersatoryjny, analiza tekstów.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się			Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	KOŁOKWIUM		EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7,EP8		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie 60% punktów z kolokwium (trzy pytania otwarte).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu jest ocena z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	Plain language - prosty język w komunikacji profesjonalnej		Ważona	
	3	Plain language - prosty język w komunikacji profesjonalnej [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	red. E. Wolańska, E. Wolański i in. (2022): Jak pisać i redagować. Wzory tekstów użytkowych, Warszawa				
	Zych N. (2016): Idea plain language a teksty prawne, „Przegląd Legislacyjny” 2016, 3, s. 65-90				
	(2015): Komunikacja pisemna. Rekomendacje, https://dostepna.malopolska.pl/materialy/wydawnictwa/komunikacja-pisemna , Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Gruszczyński W., Ogrodniczuk M. (red.) (2015): Jasnopis, czyli mierzenie zrozumiałości polskich tekstów użytkowych, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		20	0		
Udział w konsultacjach		6	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		17	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		75			
Liczba punktów ECTS		3			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: podstawy analizy dzieła artystycznego (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_8S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	laboratorium	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest wyposażenie studenta w wiedzę dotyczącą budowy dzieła sztuki. Umiejętności pozwalające na analizę i interpretację (wymowę ideową i przesłanie) utworu. Kształcenie postawy szacunku i tolerancji dla opinii i przekonań innych.					
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza historyczna					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student posiada wiedzę dotyczącą ogólnych zasad twórczości plastycznej związanych zesposobami wyrażania, formowania wrażeń i komunikowania z odbiorcą.			K_W01
umiejętności	1	EP2	Student potrafi definiować i interpretować różne rodzaje wyrazu plastycznego z uwzględnieniem kompozycji, perspektywy i teorii barw także odnosząc się wiedzy dotyczącej aspektów psychologicznych, filozoficznych i społeczno-historycznych.			K_U01 K_U04
kompetencje społeczne	1	EP3	Student jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy w zakresie analizy i interpretacji dzieła sztuki oraz praktycznego jej wykorzystania w życiu zawodowym i kulturalnym.			K_K01 K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: podstawy analizy dzieła artystycznego						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Podstawowe zagadnienia i terminologia estetyczna					1	1 0
2. Od oryginału do falsyfikatu					1	2 0
3. Zagadnienia kompozycji dzieła artystycznego					1	2 0
4. Środki ekspresji i wymiar dzieła. Kolor i światło ? modelunek					1	4 0
5. Geometria i matematyka w perspektywie dzieła sztuki					1	2 0
6. Figuralizm i analiza dzieła abstrakcyjnego					1	2 0

7. Od alegorii do symbolu				1	2	0	
Metody kształcenia	konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	SPRAWDZIAN				EP1		
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA				EP1,EP2		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Ocena końcowa odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych jej zastosowania. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego zarówno ze sprawdzianu końcowego jak i zadań laboratoryjnych.						
	Sprawdzian: ocena opiera się na stopniu opanowania wiedzy teoretycznej (w tym literatury przedmiotu), Ćwiczenia laboratoryjne: wykazanie się analitycznym i interpretacyjnym zastosowaniem wiedzy (prace pisemne)						
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Ocena końcowa jest oceną za laboratorium							
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	podstawy analizy dzieła artystycznego				Ważona	
	1	podstawy analizy dzieła artystycznego [laboratorium]			zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Barthes R., (2009): Podstawy semiologii, , Kraków						
	Vasari G., (1989): Żywoty najslawniejszych malarzy, rzeźbiarzy i architektów, , Warszawa						
	Wölfflin H., (1962): Podstawowe pojęcia historii sztuki. Problem rozwoju stylu w sztuce nowożytnej, , Wrocław						
Literatura uzupełniająca	Arnheim R., (1978): Sztuka i percepcja wzrokowa. Psychologia twórczego oka,, Warszawa						
	Didi-Huberman G., (2012): Obrazy mimo wszystko, , Kraków						
	Didi-Huberman G., (2011): Przed obrazem. Pytanie o cele historii sztuki, , Gdańsk						
	Eco U., (1972): Pejzaż semiotyczny, , Warszawa						
	Ripa C., (1998): Ikonologia, , Kraków						
NAKŁAD PRACY STUDENTA							
		Liczba godzin					
		w tym e-learning					
Zajęcia dydaktyczne		15			0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1			0		
Przygotowanie się do zajęć		7			0		
Studiowanie literatury		8			0		

Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	7	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	7	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: podstawy psycholingwistyki eksperymentalnej (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3442_11S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	wykład	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr hab. BARBARA RODZIEWICZ					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. BARBARA RODZIEWICZ					
Cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z podstawowymi obszarami zainteresowania psycholingwistyki. Zapoznanie studentów z reprezentatywnymi badaniami w obszarze psycholingwistyki eksperymentalnej					
Wymagania wstępne:	Zainteresowanie psychologią i językoznawstwem.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna terminologię psycholingwistyczną oraz najważniejsze teorie			K_W05
	2	EP2	zna i rozumie stosowane w psycholingwistyce metody badawcze			K_W03
	3	EP3	zna i rozumie psycholingwistyczne eksperymenty i ich wyniki			K_W08
umiejętności	1	EP4	potrafi krytycznie ocenić główne podejścia teoretyczne			K_U09
	2	EP5	potrafi umiejscowić psycholingwistyczne eksperymenty w szerszym kontekście badań nad umysłem			K_U10
kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do uważnego słuchania innych oraz śledzenia ich toku myślenia			K_K01
	2	EP7	jest gotów do przekonującego i zrozumiałego formułowania swoich poglądów i argumentów			K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: podstawy psycholingwistyki eksperymentalnej						
Forma zajęć: wykład						
1. Psycholingwistyka - podstawowe pojęcia; historia psycholingwistyki; cele psycholingwistyki					4	4 0
2. Ewolucja badań psycholingwistycznych					4	3 0
3. Psychologiczna realność języka					4	2 0
4. Słownik umysłowy					4	2 0

5. Psycholingwistyczne badania języka; testy swobodnych skojarzeń werbalnych				4	4	0
Metody kształcenia	Wykład z elementami dyskusji.					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PREZENTACJA				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP7	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP6,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia jest przygotowanie prezentacji w obszarze zagadnień omawianych w ramach wykładu.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Ocena za prezentację jest oceną końcową.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	podstawy psycholingwistyki eksperymentalnej			Ważona	
	4	podstawy psycholingwistyki eksperymentalnej [wykład]		zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Chlewiński Z. (1999): Umysł. Dynamiczna organizacja pojęć. Analiza psychologiczna, Warszawa					
	Gleason, J. Berko & Ratner, N. Bernstein (2005): Psycholingwistyka, Gdańsk					
	Kurcz I. (2005): Psychologia języka i komunikacji, Warszawa					
Literatura uzupełniająca	Aitchison J. (2012): Words in the Mind, An Introduction to the Mental Lexicon, John Wiley & Sons					
	Rodziewicz B. (2014): Wartości. Polacy-Rosjanie-Niemcy, Szczecin					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		15		0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2		0		
Przygotowanie się do zajęć		0		0		
Studiowanie literatury		14		0		
Udział w konsultacjach		2		0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		12		0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		5		0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50				
Liczba punktów ECTS		2				

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: praca z osobami uzdolnionymi (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_9S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	2
		wykład	5	0	ZO	
Razem			20			2
Koordynator przedmiotu:		dr JOANNA BUŁAWA-HALASZ				
Prowadzący zajęcia:		dr JOANNA BUŁAWA-HALASZ				
Cele przedmiotu:		Dostarczenie wiedzy na temat form i zasad udzielania pomocy uczniowi zdolnemu w systemie edukacji. Student powinien nabyć umiejętności niezbędnych do podjęcia pracy z uczniem wybitnie zdolnym oraz być gotowym do udzielania wsparcia uczniowi zdolnemu.				
Wymagania wstępne:		Podstawowa wiedza z zakresu pedagogiki i psychologii ogólnej. Rozumienie roli prawidłowego rozwoju dziecka dla funkcjonowania w życiu dorosłym.				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP10	ma pogłębioną wiedzę na temat zdolności oraz rozwoju człowieka i różnic indywidualnych w aspekcie uczenia się;			K_W03
umiejętności	1	EP11	potrafi wykorzystać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki, pedagogiki specjalnej i psychologii rozwojowej w celu analizy złożonych problemów dotyczących osoby zdolnej (ucznia, artysty) w procesie edukacyjnym i artystycznym			K_U06
kompetencje społeczne	1	EP12	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy z zakresu pedagogiki, pedagogiki specjalnej i psychologii rozwojowej w w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych; wykazuje gotowość do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu			K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: praca z osobami uzdolnionymi						
Forma zajęć: wykład						
1. Koncepcje zdolności. Modele zdolności ogólnych, specyficznych i modele systemowe.					1	2 0
2. Koncepcje kształcenia osób zdolnych z ukierunkowaniem na zdolności artystyczne (praca z uczniem, praca z artystą).					1	2 0
3. Cele, strategie i przykłady propozycji kształcenia.					1	1 0
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Pojęcie i definicje zdolności. Typologia zdolności Abrahama J. Tannenbauma. Metody identyfikacji osób zdolnych.					1	3 0

2. Charakterystyka człowieka (dziecka, młodzieży, osoby dorosłej) zdolnego - w ujęciu artystycznym. Zagrożenia rozwojowe dzieci zdolnych. Metody i narzędzia ewaluacji programów kształcenia ucznia zdolnego.		1	3	0	
3. Rola nauczyciela i edukatora w pracy z człowiekiem (uczniem, dojrzałym artystą) zdolnym. Nauczyciel/edukator jako mistrz. Nauczyciel/edukator jako mentor. Programy edukacyjne rozwijające zdolności twórcze.		1	3	0	
4. Uczeń zdolny z problemami w uczeniu się i zaburzeniami rozwojowymi - strategie wspierania.		1	3	0	
5. Praca ze zdolnym dorosłym - artystą, o specyficznych cechach osobowości.		1	3	0	
Metody kształcenia	wykład konwersatoryjny, problemowy, dyskusja, prezentacja multimedialna				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się			Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	KOŁOKWIUM		EP10		
	PREZENTACJA		EP10,EP11,EP12		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)		EP10,EP11,EP12		
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Wykłady i ćwiczenia: Uzyskanie oceny pozytywnej ze wszystkich zadań realizowanych na ćwiczeniach z uwzględnieniem treści przekazywanych na wykładach. Opracowanie pracy zaliczeniowej i zaprezentowanie jej treści w grupie w ramach ćwiczeń (z wykorzystaniem metod aktywizujących grupę).				
	Jeżeli treści przekazywane na wykładach nie wybrzmiały w prezentacji studenckiej, wykład podlega dodatkowemu, osobnemu zaliczeniu (kolokwium). Warunkiem uzyskania zaliczenia uzyskanie z obu form oceny pozytywnej				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Ocenę końcową stanowi ocena będącą średnią arytmetyczną z wykładów i ćwiczeń.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	praca z osobami uzdolnionymi		Arytmetyczna	
	1	praca z osobami uzdolnionymi [wykład]	zaliczenie z oceną		
	1	praca z osobami uzdolnionymi [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	Limont, W. (2005): Uczeń zdolny. Jak go rozpoznać i jak z nim pracować, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk				
	Sękowski, A. (2004): Psychologia zdolności. Współczesne kierunki badań, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa				
	Tokarz, A. (2005): Procesy motywacyjne a dyspozycje do wybitnych osiągnięć w kontekście rozwoju, w: Wybrane zagadnienia edukacji uczniów zdolnych, t.2: Uczeń-Nauczyciel-Edukacja, red. W. Limont, J. Cieślowska, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków				
Literatura uzupełniająca	Brzezińska, A., Ziółkowska, B. , Appelt, K. (2016): Psychologia rozwoju człowieka, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk				
	Zimbardo, P., Gerring, R. (2018): Psychologia i życie, Wydawnictwo Naukowe PWN SA, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		20	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		

Przygotowanie się do zajęć	5	0
Studiowanie literatury	8	0
Udział w konsultacjach	3	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	7	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: pragmalingwistyczne metody opisu działań językowych (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3442_12S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	wykład	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	prof. dr hab. EWA KOMOROWSKA					
Prowadzący zajęcia:	prof. dr hab. EWA KOMOROWSKA					
Cele przedmiotu:	Wprowadzenie w problematykę językoznawstwa pragmalingwistycznego, a w tym zagadnienia z zakresu działań językowych, zwanych aktami mowy, pogłębienie wiedzy o językowych środkach wypowiedzi, poszerzenie kompetencji językowej i kształcenia lingwistycznego.					
Wymagania wstępne:	Wiedza o podstawach funkcjonowania języka.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student rozumie znaczenie badań pragmalingwistycznych			K_W03
	2	EP2	student zna pojęcia z zakresu pragmalingwistyki			K_W05
	3	EP3	student zna akty mowy i ich wykładniki językowe			K_W05
umiejętności	1	EP4	student umie odróżniać akty mowy i ich wykładniki językowe			K_U05
	2	EP5	student umie zastosować zasady konwersacyjne w komunikacji językowej			K_U05
kompetencje społeczne	1	EP6	student jest gotów do stosowania zdobytej wiedzy w praktyce komunikacyjnej			K_K03
	2	EP7	student jest gotów do świadomego pogłębiania swojej wiedzy i umiejętności w kontekście znajomości języków			K_K02
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: pragmalingwistyczne metody opisu działań językowych						
Forma zajęć: wykład						
1. Pragmalingwistyka; źródła rozwoju metodologii badawczej (logika, filozofia języka, psychologia, językoznawstwo itd.)					4	1 0
2. Pragmalingwistyka: podstawowe założenia					4	1 0
3. Semantyka a pragmatyka; dyskusje lingwistyczne					4	1 0
4. Pojęcie aktu mowy, jego komponenty (lokucja, illokucja, perlokucja) i ich rola w języku					4	1 0

5. Podział aktów mowy w lingwistyce i kryteria ich podziału w językoznawstwie anglojęzycznym, niemieckojęzycznym i w językach słowiańskich			4	2	0
6. Akty mowy dyrektywne i ich wykładniki językowe; wybrane aspekty funkcjonowania			4	1	0
7. Akty mowy komisywne i ich wykładniki językowe; wybrane aspekty funkcjonowania			4	1	0
8. Akty mowy ekspresywne i ich wykładniki językowe; wybrane aspekty funkcjonowania			4	1	0
9. Inne akty komisywne i ich wykładniki językowe; wybrane aspekty ich funkcjonowania			4	2	0
10. Funkcje pragmatyczne języka			4	1	0
11. Implikatury konwersacyjne Greicea; zasady konwersacji językowej			4	1	0
12. Presupozycje, inferencje językowe i typy intencji językowych			4	1	0
13. Strategie językowe z użyciem różnorodnych wykładników intencji komunikacyjnej			4	1	0
Metody kształcenia	Wykład.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Kolokwium pisemne.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu to ocena z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	pragmalingwistyczne metody opisu działań językowych		Ważona	
	4	pragmalingwistyczne metody opisu działań językowych [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Komorowska, E. (1996): Metafunkcje: pytania, akceptacji i przeczenia jako wykładniki siły illokucyjnej wypowiedzi, Slavica Stetinensia, Szczecin				
	Komorowska, E. (1995): Prawda i fałsz w interpretacji pragmalingwistycznej, „Slavica Stetinensia” nr 4, Wyd. Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin				
	Komorowska, E. (2008): Pragmatyka dyrektywnych aktów mowy w języku polskim, Volumina. pl Daniel Krzanowski, Szczecin-Rostock				
Literatura uzupełniająca	Austin, J.L. (1972): Zur Theorie der Sprechakte (How to do things with Words). Deutsche Bearbeitung von Eike von Savigny., Reclam, Stuttgart				
	Komorowska, E. (2020): Obietnica jako komisywny akt mowy w języku polskim i rosyjskim. Aspekt pragmalingwistyczny, [w:] Joanna Mampe, Marcin Trendowicza, Fadhil Marzouk, Lada Ovchinnikova (red.). Socjolingwistyczne badania w teorii i praktyce: Ujęcie interdyscyplinarne 8. 87–101, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk				
	Komorowska, E. (2020): Language communication in a pragmatic perspective: Flouting the cooperative principle. Beyond Philology 17/2,, 27–49				
	Komorowska E. (2023): Życzenie jako akt mowy. Aspekt pragmalingwistyczny. (na materiale współczesnego języka polskiego , [w:] , ZO JEZIKU ZBORITI Zbornik radova u čast prof. dr. sc. Nedi Pintarić Kujundžić , ur. , Ivana Vidović Bolt Ivana Čagalj Miroslav Hrdliček Filozofski fakultet Sveučilišta u Zagrebu FF press, Zagreb				
	Levinson , C. Stephen (1994): Pragmatik,, Tübingen				
	Searl, J. (1969): Speech acts: An Essay in the Philosophy of Language, Cambridge University press, Cambridge				

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	15	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	0	0
Studiowanie literatury	8	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	20	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: pragmatyka kognitywna (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3441_8S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	prof. dr hab. MACIEJ WITEK					
Prowadzący zajęcia:	prof. dr hab. MACIEJ WITEK					
Cele przedmiotu:	Przekazanie wiedzy na temat modeli komunikacji wypracowanych przez pragmatykę kognitywną; przekazanie umiejętności stosowania modeli komunikacji do opisu i wyjaśnienia takich zjawisk, jak mowa pośrednia (sugestie i pośrednie akty mowy), figuratywne zastosowania języka (metafory, ironia, humor) oraz manipulacja językowe (insynuacja, psie gwizdki, akty mowy wprowadzane bocznymi drzwiami); przygotowanie do przyjęcia postawy odpowiedzialności za jakość praktyki komunikacyjnej, w tym do gotowości przeciwdziałania manipulacji językowej i innym przejawom "złej mowy".					
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza na temat języka wyniesiona ze szkoły średniej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student wymienia i charakteryzuje zjawiska komunikacyjne opisywane przez pragmatykę: implikatury, presupozycje, akty mowy			K_W05
	2	EP2	student charakteryzuje główne modele komunikacji wypracowane przez pragmatykę kognitywną			K_W08
umiejętności	1	EP3	student umie stosować aparaturę pojęciową teorii z zakresu pragmatyki kognitywnej do opisu i wyjaśnienia zjawisk komunikacyjnych: mowy pośredniej, ironii, metafor, humoru, manipulacji językowej			K_U05 K_U09
kompetencje społeczne	1	EP4	student przyjmuje postawę odpowiedzialności za jakość praktyki komunikacyjnej, jest gotowy do przeciwdziałania manipulacji i innym formom "złej mowy"			K_K02 K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: pragmatyka kognitywna						
Forma zajęć: wykład						
1. Dwa modele komunikacji językowej: model kodowy i model inferencjonistyczny; kodowanie a czytanie w myślach (mindreading) jako zdolności poznawcze					3	4 0
2. Pragmatyczne aspekty znaczenia wypowiedzi: implikatury, presupozycje, niedookreślenie językowe, pośrednie akty mowy					3	8 0
3. Model inferencjonistyczny: teoria relewancji					3	6 0

4. Model nieinferencjonistyczny: teoria reprezentacji dyskursu segmentowanego			3	4	0
5. Pragmatyka kognitywna o figuratywnych zastosowaniach języka: metafory, ironia, humor			3	4	0
6. Pragmatyka kognitywna o manipulacji w komunikacji językowej: insynuacja, psie gwizdki (dog-whistles), akty mowy wprowadzane bocznymi drzwiami (back-door speech acts)			3	4	0
Metody kształcenia	Wykład konwersatoryjny, analiza przypadków.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1,EP2,EP3,EP4	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest zaliczenie na ocenę pozytywną sprawdzianu pisemnego; ocena ze sprawdzianu jest oceną z zaliczenia.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu jest oceną z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	pragmatyka kognitywna		Ważona	
	3	pragmatyka kognitywna [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Maciej Witek (2011): Spór o podstawy teorii czynności mowy, WN US , Szczecin				
	Stephen C. Levinson (2010): Pragmatyka, WN PWN, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Dan Sperber, Deirdre Wilson (2011): Relewancja. Komunikacja i poznanie, Tertium, Kraków				
	Hans-Jorg Schmid (Ed.) (2012): Cognitive pragmatics, De Gruyter Monton , Berlin				
	Marco Mazzone (2018): Cognitive pragmatics, De Gruyter Monton , Berlin				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		20	0		
Udział w konsultacjach		6	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		17	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		75			
Liczba punktów ECTS		3			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-EiKS						
Nazwa przedmiotu: praktyka pedagogiczno-psychologiczna (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_20S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: edukator i kurator sztuki	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	praktyka	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:		dr AGNIESZKA MATERNE				
Prowadzący zajęcia:		dr AGNIESZKA MATERNE				
Cele przedmiotu:		Gromadzenie doświadczeń związanych z pracą edukacyjno-kuratorską działając w obszarze sztuki instytucjonalnej. Konfrontowanie nabytej wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym w celu nabycia szerokich kompetencji zawodowych.				
Wymagania wstępne:		Ogólna wiedza psychopedagogiczna i artystyczna				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Ma wiedzę o placówkach systemu oświaty dedykowanych dzieciom i młodzieży potrzebną wykonywania zawodu edukatora zorientowaną na działania praktyczne w obszarze sztuki i edukacji			EIKS_W01 EIKS_W04 K_W10 K_W11 K_W12
	2	EP2	Ma wiedzę o specyfice pracy i zakresie obowiązków nauczyciela i edukatora zwłaszcza w obszarze edukacji artystycznej (w tym zasad BHP) i jej całonocowego wpływu na człowieka			EIKS_W01 EIKS_W02 K_W09
umiejętności	1	EP3	W trakcie realizowanej praktyki rozwija umiejętność obserwacji pracy innych profesjonalistów. Identyfikuje oraz analizuje zgodnie z posiadaną wiedzą psychologiczną i pedagogiczną zaobserwowane w środowisku opiekuńczo-wychowawczym sytuacje, posiada umiejętność komunikowania się - interpersonalnego i społecznego w trakcie realizacji różnych powierzonych zadań zawodowych edukacji i działań artystycznych			EIKS_U04 K_U13
	2	EP4	Potrafi zdiagnozować potrzeby wychowanków i na tej podstawie zaplanować zajęcia a po ich przeprowadzeniu wspólnie z opiekunem praktyki dokonać ich ewaluacji - stymulować do pracy nad własnym rozwojem			EIKS_U01 EIKS_U02 K_U07
	3	EP5	jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności, do rozwoju zawodowego z wykorzystaniem literatury przedmiotu i kontaktów z profesjonalistami, podejmuje wyzwania stymulujące własny rozwój artystyczno-dydaktyczny			EIKS_U03 K_U06 K_U10

kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do podejmowania wyzwań związanych z pracą zespołową, współpracą zawodową na różnych płaszczyznach także z innymi specjalistami w obrębie działań zajmujących się propagowaniem sztuki oraz kształtowaniem szeroko pojętego poczucia estetycznego społeczeństwa opartych na zaufaniu między twórcą a odbiorcą sztuki, jest przygotowanych do analizowania etycznych aspektów swojego zachowania w relacji dziećmi i młodzieżą			EIKS_K01 EIKS_K02 EIKS_K03 K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: praktyka pedagogiczno-psychologiczna						
Forma zajęć: praktyka						
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.					2	300
Metody kształcenia	obserwacja, metoda praktycznego działania					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA					EP1,EP2,EP3,EP4,EP5
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK					EP1,EP2,EP3,EP4,EP6
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZEC OBSERWACJĘ)					EP2,EP3,EP4,EP5,EP6
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę - przedstawienie pełnej dokumentacji formalnej wynikającej z ramowego programu praktyk (30% oceny końcowej). Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Ocena za refleksje stanowi 70% oceny za praktyki.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Ocena wystawiana jest na podstawie dostarczonych przez studenta dokumentów. Oceną końcową jest ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny
	2	praktyka pedagogiczno-psychologiczna				Ważona
	2	praktyka pedagogiczno-psychologiczna [praktyka]			zaliczenie z oceną	1,00
Literatura podstawowa	F. Matassa (2015): Organizacja wystaw. Podręcznik dla muzeów, bibliotek i archiwów , Universitas, Kraków					
	H. Read (1965): Sens sztuki, PWN, Warszawa					
	M. Zalewska-Pawlak, M. Sasin (red) (2017): Różnorodni przez sztukę. Edukacja artystyczna w środowiskach zróżnicowanych kulturowo, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź					
	Renata Pater (2016): Edukacja muzealna - muzea dla dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Muzeum Jagiellońskiego, Kraków					
Literatura uzupełniająca	H. Hohense – Ciszewska (1991): ABC wiedzy o plastyce, WSiP, Warszawa					
	H. Pochanke (1988): Podstawy nauczania pracy techniki, WSiP, Warszawa					
	https://muzealnictworocznik.com/api/files/view/20130.pdf					
	Podręczniki do plastyki dla klas IV-VIII					
	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej					

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	7	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	5	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-NPA						
Nazwa przedmiotu: praktyka pedagogiczno-psychologiczna (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_21S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: nauczyciel przedmiotów artystycznych	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	praktyka	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:						
Cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z podstawami metodycznymi i organizacyjnymi pracy nauczyciela w szkole podstawowej w kl. IV-VIII Przygotowanie studentów do stosowania dobrych praktyk przy doborze metod, form, środków, narzędzi w zakresie edukacji plastycznej i technicznej. Wyrobiecie u studentów umiejętności konfrontowania nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.					
Wymagania wstępne:	Podstawowa wiedza, umiejętności z zakresu pedagogiki, edukacji artystycznej oraz psychologii rozwojowej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP6	Ma wiedzę o placówkach systemu oświaty dedykowanych dzieciom i młodzieży.			B.3.W1. B.3.W3. D.1. W2. D.1. W4. K_W02
	2	EP7	Ma wiedzę o specyfice pracy i zakresie obowiązków zatrudnionych w nich nauczycieli zwłaszcza w obszarze edukacji artystycznej			B.3.W2. D.1. W6. D.1. W7. K_W07
umiejętności	1	EP8	W trakcie realizowanej praktyki rozwija umiejętność obserwacji pracy innych pedagogów. Identyfikuje oraz analizuje zgodnie z posiadaną wiedzą psychologiczną i pedagogiczną zaobserwowane w środowisku opiekuńczo-wychowawczym sytuacje.			B.2.U1. B.2.U3. B.2.U5. B.2.U6. B.3.U1. D.1. U1. D.1. U2. D.1. U3. D.1. U7. K_U04 K_U06
	2	EP9	Potrafi zdiagnozować potrzeby wychowanków i na tej podstawie zaplanować zajęcia a po ich przeprowadzeniu wspólnie z opiekunem praktyki dokonać ich ewaluacji.			B.3.U2. B.3.U3. B.3.U4. K_U06

kompetencje społeczne	1	EP10	Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności w zakresie profesjonalnej opieki i wychowania oraz do rozwoju zawodowego z wykorzystaniem literatury przedmiotu i kontaktów z profesjonalistami.		B.3.K1. D.1.K1. K_K04	
	2	EP11	Jest przygotowanych do analizowania etycznych aspektów swojego zachowania w relacji wychowankiem/podopiecznym, do wyrażania empatii wobec niego oraz do rozwiązywania ewentualnych konfliktów w tej relacji.		B.2.K1. B.2.K3. K_K01 K_K04	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć	
					w tym e-learning	
Przedmiot: praktyka pedagogiczno-psychologiczna						
Forma zajęć: praktyka						
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.				2	30 0	
Metody kształcenia	metoda praktycznego działania, obserwacja					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK				EP6,EP7,EP8,EP9	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZEZ OBSERWACJĘ)				EP10,EP11,EP9	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki w której była realizowana praktyka, dokumentacja z praktyk (w tym dziennik praktyk) wraz z oceną z hospitacji przeprowadzonych przez studenta zajęć (40% oceny końcowej). Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Ocena za refleksje stanowi 60% oceny za praktyki.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Ocenę końcową z przedmiotu stanowi ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	praktyka pedagogiczno-psychologiczna			Ważona	
	2	praktyka pedagogiczno-psychologiczna [praktyka]		zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej, w tym dla uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu umiarkowanym lub znacznym, kształcenia ogólnego dla branżowej szkoły I stopnia, kształcenia ogólnego dla szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy oraz kształcenia ogólnego dla szkoły policealnej. Dz.U. z 2017 r., poz. 356 :					
	Zukowska M. (red.) (2007): Edukacyjny i terapeutyczny aspekt sztuki, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk					
Literatura uzupełniająca	Krystyniak B., Wierzbicka A. (2002): Formy aktywności plastycznej uczniów. Wskazówki metodyczne dla nauczyciela klas 5, Juka, Warszawa					
	Misior-Wos A. (2007): Lubie tworzyć: klasa 6: przewodnik metodyczny dla nauczyciela plastyki, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk					
	Zwolińska E. (2005): Edukacja kreatywna,, Wyd. Akademii Bydgoskiej, Bydgoszcz					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		30		0		

Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	7	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	5	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-EiKS						
Nazwa przedmiotu: praktyka zawodowa I (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_31S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny		Specjalność: edukator i kurator sztuki		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	praktyka	120	0	ZO	5
Razem			120			5
Koordinатор przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Cele przedmiotu:	Gromadzenie doświadczeń związanych z pracą edukacyjną działając w obszarze kultury i sztuki instytucjonalnej. Konfrontowanie nabytej wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym w celu nabycia szerokich kompetencji zawodowych.					
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza psychopedagogiczna i artystyczna					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	posiada wiedzę z zakresu psychopedagogicznego i artystycznego zorientowaną na działania praktyczne w obszarze edukacyjno-kuratorskim, zna procedury i metody zastosowalne w przestrzeni działań kuratorskich			K_W10 K_W11 K_W12
	2	EP2	zna specyfikę środowiska muzealno-galeryjnego w kontekście sztuki i jej całozyciowego wpływu na człowieka oraz w kontekście instytucjonalnych zasad BHP			EIKS_W01 EIKS_W02 K_W09
umiejętności	1	EP3	posiada umiejętność komunikowania się - interpersonalnego i społecznego na linii twórca-odbiorca, dorosły-dorosły, dorosły-uczeń, uczeń-uczeń w przypadku realizacji zajęć i warsztatów artystycznych oraz w trakcie realizacji różnych powierzonych zadań zawodowych w obszarze sztuki instytucjonalnej			EIKS_U04 K_U13
	2	EP4	poprzez swoje działania o charakterze kuratorsko-edukacyjnym potrafi stymulować uczestników kultury instytucjonalnej do pracy nad własnym rozwojem w obszarze praktyki i teorii sztuki - stawania się świadomym odbiorcą sztuki			EIKS_U01 EIKS_U02 K_U06
	3	EP5	posiada umiejętność oceny przebiegu prowadzonych działań oraz własnego funkcjonowania w toku realizowania zadań zawodowych (indywidualnych i zespołowych) oraz podejmuje wyzwania stymulujące własny rozwój artystyczno-dydaktyczny			EIKS_U03 K_U07 K_U11
kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do podejmowania wyzwań związanych z pracą zespołową, współpracą zawodową na różnych płaszczyznach także z innymi specjalistami w obrębie działań zajmujących się propagowaniem sztuki oraz kształtowaniem szeroko pojętego poczucia estetycznego społeczeństwa opartych na zaufaniu między twórcą a odbiorcą sztuki			EIKS_K01 EIKS_K02 EIKS_K03 K_K01 K_K02 K_K05

TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć		
						w tym e-learning	
Przedmiot: praktyka zawodowa I							
Forma zajęć: praktyka							
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.				4	120	0	
Metody kształcenia	obserwacja, metoda praktycznego działania						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6		
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZEZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3,EP4,EP6		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę - przedstawienie pełnej dokumentacji formalnej wynikającej z ramowego programu praktyk (ocena 3,0) Brak spełnienia tej części formalnej jest jednoznaczny z oceną 2,0.						
	Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Jest to wiodąca część zaliczenia.						
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Metoda obliczania oceny końcowej	Ocena wystawiana jest na podstawie dostarczonych przez studenta dokumentów. Oceną końcową jest ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.						
	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	praktyka zawodowa I				Arytmetyczna	
	4	praktyka zawodowa I [praktyka]			zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	F. Matassa (2015): Organizacja wystaw. Podręcznik dla muzeów, bibliotek i archiwów , Universitas, Kraków						
	H. Read (1965): Sens sztuki, PWN, Warszawa						
	M. Zalewska-Pawlak, M. Sasin (red) (2017): Różnorodni przez sztukę. Edukacja artystyczna w środowiskach zróżnicowanych kulturowo, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź						
	Renata Pater (2016): Edukacja muzealna - muzea dla dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Muzeum Jagiellońskiego, Kraków						
Literatura uzupełniająca	H. Hohense – Ciszewska (1991): ABC wiedzy o plastyce, WSiP, Warszawa						
	H. Pochanke (1988): Podstawy nauczania pracy techniki, WSiP, Warszawa						
	https://muzealnictworocznik.com/api/files/view/20130.pdf						
	Podręczniki do plastyki dla klas IV-VIII						
	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej						
NAKŁAD PRACY STUDENTA							
		Liczba godzin					
		w tym e-learning					
Zajęcia dydaktyczne		120			0		

Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	0	0
Studiowanie literatury	2	0
Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125	
Liczba punktów ECTS	5	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-NPA						
Nazwa przedmiotu: praktyka zawodowa I (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_26S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność: nauczyciel przedmiotów artystycznych	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	praktyka	120	0	ZO	5
Razem			120			5
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Cele przedmiotu:	Gromadzenie doświadczeń związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela. Konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym (pierwszy przedmiot) Konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej oraz wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.					
Wymagania wstępne:	Wiedza, umiejętności i kompetencje ogólne z pedagogiki, podstawy wychowania, pedagogiki społecznej i psychologii rozwoju.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Ma poszerzona wiedze o placówkach systemu oświaty dedykowanych młodzieży, funkcji, zadaniach i organizacji pracy dydaktycznej w szkołach i placówkach systemu oświaty.			B.2.W3. B.2.W4. C.W2. C.W4. D.1. W7. D.1.W12. D.1.W14. D.2.W1. D.2.W2. K_W02 K_W04
	2	EP2	Ma poszerzoną wiedzę o specyfice pracy i zakresie obowiązków zatrudnionych w nich nauczycieli oraz o sposobach prowadzenia dokumentacji działalności dydaktycznej.			B.2.W7. D.1. W8. D.1. W9 D.1.W10. D.1.W11. D.2.W3. K_W02 K_W06 K_W11

umiejętności	1	EP3	W trakcie realizowanej praktyki rozwija umiejętność obserwacji pracy innych pedagogów. Identyfikuje oraz analizuje zgodnie z posiadaną wiedzą psychologiczną i pedagogiczną zaobserwowane w środowisku szkolnym sytuacje. Włącza się w pracę dydaktyczną.	B.2.U4. B.3.U5. B.3.U6. D.1. U4. D.1. U5. D.1. U6. D.1. U8. D.1. U9. D.1.U10. D.1.U11. D.2.U1. D.2.U2. K_U04 K_U06	
	2	EP4	Potrafi zdiagnozować potrzeby wychowanków i na tej podstawie zaplanować zajęcia, a po ich przeprowadzeniu wspólnie z opiekunem praktyki dokonać ich ewaluacji.	B.1.U2. B.2.U7. C.U2 C.U3. C.U4. C.U5. C.U6. C.U7. D.2.U3. K_U06 K_U07	
kompetencje społeczne	1	EP5	Jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy i umiejętności w zakresie profesjonalnej opieki i wychowania oraz do rozwoju zawodowego z wykorzystaniem literatury przedmiotu i kontaktów z profesjonalistami.	C.K2. D.1.K8. D.1.K9. D.2.K1. K_K04	
	2	EP6	Jest przygotowany do analizowania etycznych aspektów swojego zachowania w relacji z uczniem, wychowankiem, podopiecznym, do wyrażania empatii wobec niego oraz do rozwiązywania ewentualnych konfliktów w tej relacji.	B.2.K2. D.1.K1. D.1.K3. D.1.K5. D.1.K6. D.1.K7. K_K02 K_K03	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć
					w tym e-learning
Przedmiot: praktyka zawodowa I					
Forma zajęć: praktyka					
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.				4	120 0
Metody kształcenia	obserwacja, metoda praktycznego działania				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6	
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP4,EP6	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					

Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę - przedstawienie pełnej dokumentacji formalnej wynikającej z ramowego programu praktyk (ocena 3,0) Brak spełnienia tej części formalnej jest jednoznaczny z oceną 2,0.				
	Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Jest to wiodąca część zaliczenia.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocenę końcową z przedmiotu stanowi ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	praktyka zawodowa I		Ważona	
	4	praktyka zawodowa I [praktyka]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	H. Pochanke (1988): Podstawy nauczania pracy techniki, WSiP, Warszawa				
	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej :				
	St. Popek (red.) (1989): Metodyka plastyki w klasach IV-VIII, WSiP, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	B. Orłowski (2006): Historia techniki polskiej, Instytut Technologii Eksploatacji, Radom				
	H. Hohense – Ciszewska (1991): ABC wiedzy o plastyce, WSiP, Warszawa				
	H. Read (1965): Sens sztuki, PWN, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		120	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		2	0		
Udział w konsultacjach		2	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		125			
Liczba punktów ECTS		5			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-EiKS						
Nazwa przedmiotu: praktyka zawodowa II (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_32S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność: edukator i kurator sztuki	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	praktyka	120	0	ZO	5
Razem			120			5
Koordynator przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Gromadzenie doświadczeń związanych z pracą edukacyjno-kuratorską działając w obszarze sztuki instytucjonalnej. Konfrontowanie nabytej wiedzy teoretycznej w działaniu praktycznym w celu nabycia szerokich kompetencji zawodowych.					
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza psychopedagogiczna i artystyczna					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	posiada wiedzę z zakresu psychopedagogicznego i artystycznego zorientowaną na działania praktyczne w obszarze edukacyjno-kuratorskim, zna procedury i metody zastosowalne w przestrzeni działań kuratorskich			EIKS_W03 EIKS_W04 EIKS_W05 K_W10 K_W11 K_W12
	2	EP2	zna specyfikę środowiska muzealno-galeryjnego w kontekście sztuki i jej całonizowego wpływu na człowieka oraz w kontekście instytucjonalnych zasad BHP			EIKS_W01 EIKS_W02 K_W09
umiejętności	1	EP3	posiada umiejętność komunikowania się - interpersonalnego i społecznego na linii twórca-odbiorca, dorosły-dorosły, dorosły-uczeń, uczeń-uczeń w przypadku realizacji zajęć i warsztatów artystycznych oraz w trakcie realizacji różnych powierzonych zadań zawodowych w obszarze sztuki instytucjonalnej			EIKS_U04 K_U13
	2	EP4	poprzez swoje działania o charakterze kuratorsko-edukacyjnym potrafi stymulować uczestników kultury instytucjonalnej do pracy nad własnym rozwojem w obszarze praktyki i teorii sztuki - stawania się świadomym odbiorcą sztuki			EIKS_U01 EIKS_U02 K_U04 K_U10
	3	EP5	posiada umiejętność oceny przebiegu prowadzonych działań oraz własnego funkcjonowania w toku realizowania zadań zawodowych (indywidualnych i zespołowych) oraz podejmuje wyzwania stymulujące własny rozwój artystyczno-dydaktyczny			EIKS_U03 K_U13

kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do podejmowania wyzwań związanych z pracą zespołową, współpracą zawodową na różnych płaszczyznach także z innymi specjalistami w obrębie działań zajmujących się propagowaniem sztuki oraz kształtowaniem szeroko pojętego poczucia estetycznego społeczeństwa opartych na zaufaniu między twórcą a odbiorcą sztuki	EIKS_K01 EIKS_K02 EIKS_K03 K_K02 K_K03 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI			Semestr	Liczba godzin zajęć
				w tym e-learning
Przedmiot: praktyka zawodowa II				
Forma zajęć: praktyka				
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.			4	120 0
Metody kształcenia	obserwacja, metoda praktycznego działania W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP3,EP4,E P5
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK			EP1,EP2,EP3,EP4,E P6
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3,EP4,EP5,E P6
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.			
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę - przedstawienie pełnej dokumentacji formalnej wynikającej z ramowego programu praktyk (ocena 3,0) Brak spełnienia tej części formalnej jest jednoznaczny z oceną 2,0. Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Jest to wiodąca część zaliczenia. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			
	Ocena wystawiana jest na podstawie dostarczonych przez studenta dokumentów. Oceną końcową jest ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.			
	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny
	4	praktyka zawodowa II		Ważona
Metoda obliczania oceny końcowej	4	praktyka zawodowa II [praktyka]	zaliczenie z oceną	1,00
Literatura podstawowa	F. Matassa (2015): Organizacja wystaw. Podręcznik dla muzeów, bibliotek i archiwów, Universitas, Kraków			
	H. Read (1965): Sens sztuki, PWN, Warszawa			
	M. Zalewska-Pawlak, M. Sasin (red) (2017): Różnorodni przez sztukę. Edukacja artystyczna w środowiskach zróżnicowanych kulturowo, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź			
	Renata Pater (2016): Edukacja muzealna - muzea dla dzieci i młodzieży, Wydawnictwo Muzeum Jagiellońskiego, Kraków			

Literatura uzupełniająca	H. Hohense – Ciszewska (1991): ABC wiedzy o plastyce, WSiP, Warszawa
	H. Pochanke (1988): Podstawy nauczania pracy techniki, WSiP, Warszawa
	https://muzealnictworocznik.com/api/files/view/20130.pdf
	Podręczniki do plastyki dla klas IV-VIII
	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej

NAKŁAD PRACY STUDENTA

	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	120	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	0	0
Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125	
Liczba punktów ECTS	5	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z-NPA						
Nazwa przedmiotu: praktyka zawodowa II (SPECJALNOŚCI / SPECJALIZACJE / MODUŁY SPECJALNOŚCIOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_27S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność: nauczyciel przedmiotów artystycznych	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	praktyka	120	0	ZO	5
Razem			120			5
Koordinатор przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Gromadzenie doświadczeń związanych z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela. Konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym (drugi przedmiot) Konfrontowanie nabywanej wiedzy psychologiczno-pedagogicznej oraz wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej z rzeczywistością pedagogiczną w działaniu praktycznym.					
Wymagania wstępne:	Wiedza, umiejętności i kompetencje ogólne z pedagogiki, podstawy wychowania, pedagogiki społecznej i psychologii rozwoju.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	posiada wiedzę z zakresu psychopedagogicznego i artystycznego zorientowaną na działania praktyczne w przestrzeniach edukacyjnych i kulturalnych			B.1.W1. B.1.W2. B.1.W3. B.1.W4. B.1.W5. B.2.W1. B.2.W2. K_W04
umiejętności	1	EP2	posiada umiejętność komunikowania się - interpersonalnego i społecznego na linii twórca-odbiorca, dorosły-dorosły, dorosły-uczeń, uczeń-uczeń (także na linii nauczyciel-nauczyciel, nauczyciel-uczeń) w przypadku realizacji zajęć i warsztatów artystycznych oraz w trakcie realizacji różnych powierzonych zadań zawodowych w obszarze sztuki instytucjonalnej oraz posiada umiejętność stymulowania innych do pracy nad własnym rozwojem artystycznym			B.1.U3. B.1.U4. B.1.U7. B.1.U8. B.2.U1. K_U04 K_U05
	2	EP3	poprzez swoje działania o charakterze kuratorsko-edukacyjnym potrafi stymulować uczestników kultury instytucjonalnej do pracy nad własnym rozwojem w obszarze praktyki i teorii sztuki - stawania się świadomym odbiorcą sztuki			B.1.U3. B.1.U5. K_U08
	3	EP4	potrafi planować działania dydaktyczne w obszarze artystycznym w przestrzeni kultury instytucjonalnej wykorzystując interdyscyplinarną wiedzę teoretyczną; dostosowywać programy nauczania lub tworzyć nowe uwzględniając zmiany społeczno-kulturowe lub jednostkowe problemy			B.1.U1. B.1.U2. B.1.U5. B.1.U6. K_U06 K_U07

kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do podejmowania wyzwań związanych z pracą zespołową, współpracą zawodową na różnych płaszczyznach także z innymi specjalistami w obrębie działań zajmujących się propagowaniem sztuki, edukowaniem przez sztukę oraz kształtowaniem szeroko pojętego poczucia estetycznego; jest gotów do podejmowania odpowiedzialnych i etycznych decyzji dotyczących realizacji zadań nauczyciela-artysty	B.1.K2. B.2.K1. K_K04		
	2	EP6	jest gotów do podejmowania wyzwań artystycznych i pedagogicznych w obszarze sztuki wpływając tym samym na efektywność swojego miejsca pracy	B.1.K1. B.1.K2. B.2.K4. C.K1. D.1.K4. K_K01		
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI				Semestr	Liczba godzin zajęć	
						w tym e-learning
Przedmiot: praktyka zawodowa II						
Forma zajęć: praktyka						
1. Treści określone są w ramowym programie praktyk.				4	120	0
Metody kształcenia	obserwacja, metoda praktycznego działania					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	OPINIE W DZIENNIKU PRAKTYK				EP1,EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3,EP4,EP5,E P6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja praktyki, zaliczenie jej przez opiekuna z ramienia placówki, w której student odbywa praktykę - przedstawienie pełnej dokumentacji formalnej wynikającej z ramowego programu praktyk (ocena 3,0) Brak spełnienia tej części formalnej jest jednoznaczny z oceną 2,0.					
	Refleksje z praktyk w formie pisemnej przekazane opiekunowi praktyk z ramienia uczelni. Jest to wiodąca część zaliczenia.					
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów.					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Ocenę końcową z przedmiotu stanowi ocena za praktyki wystawiona przez opiekuna praktyk z ramienia uczelni.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	praktyka zawodowa II			Ważona	
	4	praktyka zawodowa II [praktyka]		zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	H. Danel-Bohrzyk (red.) (1993): Zagadnienia pedagogiki muzycznej, Uniwersytet Śląski, Katowice					
	Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. w sprawie podstawy programowej kształcenia ogólnego dla szkoły podstawowej :					
Literatura uzupełniająca	H. Krauze-Sikorska (2006): Edukacja przez sztukę. O edukacyjnych wartościach artystycznej twórczości dziecka , UAM , Poznań					
	W. Larid (1994): Zaproszenie do tańca, Warszawa					

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	120	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	0	0
Udział w konsultacjach	2	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	0	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	125	
Liczba punktów ECTS	5	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]							
Nazwa przedmiotu: prawda dziwniejsza od fikcji; literatura faktu w XXI wieku (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3443_10S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
2	4	wykład	15	0	ZO	2	
Razem			15			2	
Koordynator przedmiotu:		dr hab. SŁAWOMIR IWASIÓW					
Prowadzący zajęcia:		dr hab. SŁAWOMIR IWASIÓW					
Cele przedmiotu:		Charakterystyka najnowszych zjawisk z obszaru literatury faktu. Zebranie i przedstawienie zróżnicowania gatunkowego literatury faktu na wybranych przykładach.					
Wymagania wstępne:		Podstawowa orientacja w zagadnieniach historii literatury polskiej i dziennikarstwa.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	student zna gatunkowe zróżnicowanie piśmiennictwa z obszaru literatury faktu			K_W05	
	2	EP2	student ma wiedzę z zakresu teorii literatury faktu			K_W02	
	3	EP3	student rozpoznaje współczesne przykłady literatury faktu			K_W01	
umiejętności	1	EP4	student potrafi analizować i interpretować na wybranych przykładach zagadnienia związane z literaturą faktu			K_U06	
	2	EP5	student potrafi rozróżniać realizacje poszczególnych gatunków piśmiennictwa z obszaru literatury faktu			K_U10	
kompetencje społeczne	1	EP6	student rozumie znaczenie literatury faktu dla dziedzictwa kulturowego i tradycji literackiej w obszarze języka polskiego			K_K03	
	2	EP7	jest gotów do dbania o własny rozwój			K_K02	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: prawda dziwniejsza od fikcji; literatura faktu w XXI wieku							
Forma zajęć: wykład							
1. Literatura faktu, non-fiction czy reportaż? O zróżnicowaniu gatunkowym piśmiennictwa faktograficznego					4	1	0
2. Od Homera do Andrzeja Stasiuka: podróż jako geneza literatury (i) fakt					4	2	0
3. "Studium jednego roku" (na przykładzie teorii Hansa Ulricha Gumbrechta)					4	2	0
4. Fakty/fikcje - między faktograficznością literatury a fikcyjnością reportażu w twórczości Wojciecha Tochmana					4	2	0

5. Wywiad - rzeka, audiobook, podcast - "mówiona" literatura faktu			4	2	0
6. Biografie zwierząt (Robert Jurszo, Spotkania z nagą małpą. Opowieści o zwierzętach)			4	2	0
7. "Flaneryzm regionalistyczny" a reportaż o mieście (Filip Springer, Bernadetta Darska, Zbigniew Rokita)			4	2	0
8. Koniec kultury pisania? Esej o posthumanizmie na przykładzie książki Jacka Dukaja "Po piśmie"			4	2	0
Metody kształcenia	Wykład, prezentacja, analiza i interpretacja tekstu literackiego.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Praca pisemna (esej)				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu jest oceną z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	prawda dziwniejsza od fikcji; literatura faktu w XXI wieku		Ważona	
	4	prawda dziwniejsza od fikcji; literatura faktu w XXI wieku [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Darska B. (2023): Czas reportażu. O tym, co działo się wokół gatunku po 2010 roku, Olsztyn				
	Dukaj J. (2019): Po piśmie, Kraków				
	Skworz A., Niziołek A (red.) (2010): Biblia dziennikarstwa, Kraków				
Literatura uzupełniająca	Darska B. (2022): Berlinowanie. Zapiski z doświadczania miasta, Olsztyn				
	Jurszo R. (2023): Spotkania z nagą małpą. Opowieści o zwierzętach, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		15	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		10	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		3	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: projektowanie i aranżacja wystaw (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_10S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	laboratorium	30	0	ZO	2
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr MIKOŁAJ MATERNE					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest nabycie przez studenta wiedzy i umiejętności oraz kompetencji związanych z projektowaniem i aranżacją wystaw czyli sztuki prezentowania dzieł, przedmiotów i zjawisk w kontekście komunikacyjnym i estetycznym					
Wymagania wstępne:	Podstawowe umiejętności związane z ekspresją plastyczną oraz wiedza dotycząca podstaw działań twórczych					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna podstawowe zasad kompozycji przestrzennej niezbędne w procesie projektowania oraz wiedzę historyczną i pedagogiczną związaną ze sztuką prezentowania przestrzeni kultury i edukacji, wliczając w to także współczesne trendy projektowania uniwersalnego			K_W01 K_W05
umiejętności	1	EP2	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności z zakresu projektowania przestrzeni w sposób zorientowany na zastosowanie praktyczne - w kulturze i działalności edukacyjnej z uwzględnieniem wychowawczo-dydaktycznej misji projektowania przestrzeni artystyczno-edukacyjnych.			K_U01
	2	EP3	potrafi kształtować najbliższe otoczenia człowieka na poziomie elementarnym, pracować samodzielnie i w zespole, dyskutować o swoich projektach na forum publicznym z użyciem fachowej terminologii oraz poddać analizie kontekst wybranej przestrzeni, określić zależność pomiędzy jej elementami - formą, strukturą i funkcją na naciskiem aspekt na edukacyjny i rozwojowy			K_U02
kompetencje społeczne	1	EP4	jest gotów planowania i realizowana pracy indywidualnej i zespołowej w obszarze edukacyjnej aranżacji przestrzeni artystycznej, prezentowania efektów tej pracy posługując się adekwatną terminologią i uniwersalnymi normami etycznymi			K_K02 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: projektowanie i aranżacja wystaw						

Forma zajęć: laboratorium							
1. Wprowadzenie do tematyki zajęć. Komunikacja wizualna, grafika użytkowa, mechaniczne interakcje w projektowaniu wystaw				2	1	0	
2. Media cyfrowe i elektroniczne - technologie multimedialne stosowane we wnętrzach wystawowych				2	2	0	
3. Materiały i technologie budowlane stosowane w przestrzeniach wystawowych				2	2	0	
4. Oświetlenie i dźwięk w przestrzeniach wystawienniczych.				2	2	0	
5. Projektowanie przestrzeni wystawienniczych				2	4	0	
6. Projektowanie ekspozycji muzealnych				2	4	0	
7. Analizy i studia nad zadaniem projektowym				2	4	0	
8. Opracowanie koncepcji zadania projektowego				2	4	0	
9. Przygotowanie szczegółowego projektu wystawy				2	7	0	
Metody kształcenia	konwersatoria, pogadanki, ćwiczenia praktyczne - przedmiotowe i problemowe						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	PREZENTACJA				EP2,EP4		
	PROJEKT				EP1,EP2,EP3		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP4		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja zadań (projektów, prezentacji, prac pisemnych) w ramach zagadnień przedmiotu - prac realizowanych na zajęciach i w domu. Realizacja końcowego projektu wystawienniczego połączona z systematycznym udziałem w korektach etapów realizacji (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach.						
	Ocena wystawiana jest po końcowej autoprezentacji wykonanego projektu wystawienniczego przez studenta w trakcie semestru. Na ocenę końcową składają się oceny cząstkowe za poszczególne prace/projekty/prezentacje wykonane w danym semestrze oraz ocena za autoprezentację finalnego projektu. Aktywność i systematyczność może ocenę podwyższyć a ich brak obniżyć (jako dodatkowa ocena wliczana do średniej).						
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Oceną końcową za przedmiot jest ocena za laboratorium							
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	projektowanie i aranżacja wystaw				Ważona	
	2	projektowanie i aranżacja wystaw [laboratorium]			zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Karwasz G., Kruk J., (2012): Idee i realizacje dydaktyki interaktywnej - wystawy, muzea i centra nauki., Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, Toruń :						
	M .Hussakowska, Tatar E.M., (red.) (2012): Display. Strategie wystawionego., Universtas, Kraków :						
Literatura uzupełniająca	Bąk J., (1981): Technika oświetleniowa., Wydawnictwo WNT, Warszawa :						
	Gibbs J., (2008): Projektowanie wnętrz., Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, :						

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	2	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	1	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	1	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: projektowanie uniwersalne i Design Thinking (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_5S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ				
Prowadzący zajęcia:		dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ				
Cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z filozofią projektowania uniwersalnego z wykorzystaniem metody Design Thinking Student opanowuje umiejętności związane z zasadami projektowania produktów i usług. Celem przedmiotu jest wdrożenie studenta do gotowości do stosowania projektowania uniwersalnego w przestrzeni kultury i edukacji.				
Wymagania wstępne:		Ogólna wiedza społeczno-kulturowa				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna i rozumie zagadnienia związane z tzw. projektowaniem uniwersalnym, w tym metody Design Thinking. Zna problematykę społecznych uwarunkowań udostępniania kultury i edukacji osobom ze specjalnymi potrzebami			K_W01 K_W05
umiejętności	1	EP2	potrafi zdefiniować podstawowe ograniczenia w dostępie do kultury i edukacji z perspektywy społecznej i funkcjonalnej; potrafi wskazać obszary kulturalno-edukacyjne które powinny zostać objęte projektowaniem uniwersalnym; potrafi krytycznie ocenić, selekcjonować i stosować narzędzia metodologii Design Thinking w procesie projektowania uniwersalnego			K_U01 K_U02 K_U06 K_U12
	2	EP3	potrafi podejmowania wyzwania indywidualne i zespołowe w obszarze projektowania uniwersalnego, dobierać metody, techniki i narzędzia do realizowanych projektów; potrafi argumentować swoje wybory i idee projektowe			K_U03 K_U04 K_U09
kompetencje społeczne	1	EP4	jest gotów do podejmowania skomplikowanych zadań związanych z określaniem warunków projektowania uniwersalnego; do poszerzania i rozwijania swoich zawodowych kompetencji obszarze edukacji artystycznej poprzez idee projektowania uniwersalnego			K_K01 K_K02 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: projektowanie uniwersalne i Design Thinking						
Forma zajęć: ćwiczenia						

1. Podstawy metodologii Design Thinking w projektowaniu uniwersalnym			4	2	0
2. Persona na podstawie danych z badań. Trening twórczości - generowanie pomysłów			4	4	0
3. Etapy Design Thinking: empatia, diagnoza potrzeb, generowanie pomysłów, prototypowanie, testowanie			4	9	0
Metody kształcenia	wykład problemowy, wykład interaktywny, konwersatorium, prezentacja, pogadanka, ćwiczenia praktyczne, wyjścia studyjne				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3,EP4	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Opracowanie oryginalnego projektu i jego prezentacji z omówieniem podczas zaliczenia oraz aktywny udział w zajęciach i wyjściach studyjnych.				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Ocena z przedmiotu jest oceną z ćwiczeń.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	projektowanie uniwersalne i Design Thinking		Ważona	
	4	projektowanie uniwersalne i Design Thinking [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Brown Tim, Zmiana przez design: jak Design Thinking zmienia organizacje i pobudza innowacyjność, Kraków 2013 :				
	E. Kuryłowicz, Projektowanie Uniwersalne, Sztokholm - miasto wszystkich, Warszawa 2005 :				
Literatura uzupełniająca	E. Steinfeld, J.L. Maisel, Universal Design. Creating Inclusive Environment, Hoboken 2012 :				
	Projektowanie uniwersalne. Objaśnienie koncepcji. Raport tematyczny Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych, 2013. :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		3	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		17	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		3	0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS	2

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: psychologia szkoły ponadpodstawowej (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3436_12S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	ćwiczenia	15	0	ZO	2
		konwersatorium	15	0	ZO	
Razem			30			2
Koordynator przedmiotu:		ks. prof. dr hab. ZDZISŁAW KROPLEWSKI				
Prowadzący zajęcia:		ks. prof. dr hab. ZDZISŁAW KROPLEWSKI				
Cele przedmiotu:		Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności z zakresu psychologii szkolnej w tym szkoły ponadpodstawowej, jak również w kompetencje społeczne, niezbędne w pracy nauczyciela				
Wymagania wstępne:		osiągnięcie efektów uczenia się z psychologii ogólnej i psychologii szkoły podstawowej				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	ma wiedzę opartą o koncepcje psychologiczne na temat rozwoju ucznia (dzieciństwo, wiek młodzieńczy), teorii komunikacji i modeli uczenia się			K_W01 K_W03 K_W06
	2	EP2	ma wiedzę na temat zachowań społecznych ucznia i roli nauczyciela i edukatora w ich modelowaniu zarówno w przestrzeni szkolnej jak i poza nią, w tym także w odniesieniu do obszaru sztuki			K_W01 K_W08
umiejętności	1	EP3	potrafi rozpoznawać potrzeby rozwojowe dzieci i młodzieży (w tym także w obszarze sztuki), uwzględniając etap jego rozwoju, zainteresowania, zdolności; potrafi identyfikować sytuacje konfliktowe i inspirować uczniów do szukania sposobów radzenia sobie z nimi; potrafi reagować na sytuacje konfliktowe w przestrzeni edukacyjnej w celu zapewnienia uczniom bezpieczeństwa			K_U02 K_U07 K_U10
	2	EP4	ma potrzebę samorozwoju - potrafi się autodokształcać w oparciu o literaturę i nowe technologie			K_U08 K_U11
kompetencje społeczne	1	EP5	jest gotów do wykorzystywania wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych, pracując zarówno samodzielnie jak i w zespole			K_K01 K_K02 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: psychologia szkoły ponadpodstawowej						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Proces rozwoju ucznia w okresie szkolnym					2	3 0

2. Uwarunkowania zachowań społecznych dzieci i młodzieży		2	3	0	
3. Konflikt społeczny w wieku młodzieńczym - sposoby rozwiązywania i porozumiewania się		2	3	0	
4. Bariery i trudności w procesie uczenia się nastolatków		2	3	0	
5. Uzdolnienia i zainteresowania - potrzeby ucznia zdolnego		2	3	0	
Forma zajęć: konwersatorium					
1. Teorie integralnego rozwoju ucznia - od dziecka do wieku młodzieńczego		2	3	0	
2. Kształtowanie się stylu życia, identyfikacja z rolami społecznymi nastolatków		2	3	0	
3. Teorie komunikacji - porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych		2	3	0	
4. Modele uczenia się (dzieci, młodzież) - klasyczne i współczesne koncepcje w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych		2	3	0	
5. Identyfikacja i samorozwój; stres i nauczycielskie wypalenie - nauczycieli przedmiotowych		2	3	0	
Metody kształcenia	konwersatorium połączone z debatą, analiza tekstów z dyskusją, metody praktyczne				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1,EP2	
	PROJEKT			EP3,EP4,EP5	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	konwersatorium - sprawdzian pisemny z prezentowanych treści i wskazanej literatury - ocena ćwiczenia - zaliczenie na podstawie aktywności (40% oceny z ćwiczeń) i opracowanego projektu (60% oceny z ćwiczeń)				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen za konwersatorium i ćwiczenia				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	psychologia szkoły ponadpodstawowej		Nieobliczana	
	2	psychologia szkoły ponadpodstawowej [konwersatorium]	zaliczenie z oceną		
	2	psychologia szkoły ponadpodstawowej [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	Blakemore S-J. (2021): Sekretne życie mózgu nastolatka, Mamania, Warszawa				
	Katra G., Sokołowsk E. (red.) (2010): Rola i zadania psychologa we współczesnej szkole, Wolters Kluwer Polska, Warszawa				
	Stallard P. (2006): Czujesz tak, jak myślisz. Praktyczne zastosowania terapii poznawczo-behawioralnej w pracy z dziećmi i młodzieżą, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań				
Literatura uzupełniająca	Barnes D. (2004): Nauczyciel i uczniowie. Od porozumiewania się do kształcenia, WSiP, Warszawa				
	Brophy J. (2004): Motywowanie uczniów do nauki, PWN, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		

Przygotowanie się do zajęć	1	0
Studiowanie literatury	7	0
Udział w konsultacjach	3	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	7	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	1	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: rysunek z metodyką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_2S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	laboratorium	25	0	ZO	3
		wykład	5	0	ZO	
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:		dr MIKOŁAJ MATERNE				
Prowadzący zajęcia:		dr MIKOŁAJ MATERNE				
Cele przedmiotu:		Nabycie przez studenta rozszerzonych umiejętności z zakresu rysunku. Rozwinięcie umiejętności wyrażania poprzez język rysunkowy treści i znaczeń. Nabycie umiejętności konstruowania metod w zakresie kształcenia rysunku w oparciu o wiedzę metodyczną z tego obszaru. Uzbrojenie studenta w gotowość do wdrażania i rozwijania we własnej pracy artystycznej i artystyczno-dydaktycznej nabytej wiedzy i umiejętności z zakresu warsztatu rysunkowego i przedmiotowej metodyki nauczania.				
Wymagania wstępne:		Znajomość podstaw z zakresu rysunku, operowania narzędziami rysunkowymi i graficznymi.				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Zna i rozumie rozszerzone pojęcia z zakresu rysunku i technik rysunkowych.			K_W01 K_W09
	2	EP5	Zna zasady tworzenia programów i metod prowadzenia zajęć w oparciu o poznane techniki w połączeniu z teorią rysunku			K_W03 K_W04
umiejętności	1	EP2	Potrafi konstruować metody nauczania rysunku w oparciu o wiedzę z zakresu kompozycji, perspektywy (linearnej i aksonometrycznej).			K_U01 K_U03 K_U04
	2	EP3	Potrafi rozwijać swój warsztat nauczyciela-artysty przez literaturę przedmiotu, ćwiczenia praktyczne oraz przez komunikowanie swoich pomysłów i spostrzeżeń - potrafi opowiadać o swojej pracy, przyjmować jej konstruktywną krytykę i wdrażać poprawki stymulujące do samodzielnych poszukiwań w zakresie metod nauczania rysunku.			K_U02 K_U06 K_U08 K_U09
kompetencje społeczne	1	EP4	Jest gotów do podejmowania wyzwań w obszarze rysunku - zarówno do strony dydaktycznej, współpracy z różnymi środowiskami, ale także od strony artystycznej - własnego rozwoju i stymulowania jakości artystycznych w instytucjach w których będzie pracował			K_K01 K_K02 K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: rysunek z metodyką						
Forma zajęć: wykład						

1. Fundamenty widzenia i budowania pracy plastycznej		1	2	0	
2. Od szkicu do światłocienia: praktyczne metody budowania pracy plastycznej		1	3	0	
Forma zajęć: laboratorium					
1. Zaawansowane studium rysunkowe układów przestrzennych w oparciu o perspektywę linearną.		1	13	0	
2. Wykorzystanie rysunkowych technik specjalnych w metodach tworzenia przekazu wizualnego.		1	8	0	
3. Tworzenie własnych metod, ćwiczeń, programów nauki rysunku i scenariuszy lekcji.		1	4	0	
Metody kształcenia	wykład konwersatoryjny, wykład problemowy, ćwiczenia praktyczne, tworzenie prezentacji, programów i metod.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się			Nr efektu uczenia się z sylabusu		
	SPRAWDZIAN		EP1,EP5		
	PREZENTACJA		EP3		
	PROJEKT		EP2,EP3,EP4		
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)		EP3		
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uczestnictwo w sprawdzianie wiedzy oraz przeglądzie prac praktycznych i uzyskanie z obu form oceny pozytywnej, przy czym ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych.				
	Wykład: Sprawdzian z teorii dotyczącej warsztatu plastycznego i dydaktycznego nauczyciela-artysty z zakresu rysunku (z uwzględnieniem literatury przedmiotu)				
	Laboratorium: Realizacja projektów/prac w ramach zagadnień przedmiotu (zgodność z założeniami, jakość formalno-warsztatowa, oraz refleksja nad procesem twórczym). Aktywność - systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektów/prac (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Uczestnictwo w końcowej prezentacji/przeglądzie prac w trakcie zaliczenia przedmiotu.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcową za przedmiot (koordynatora) jest średnia arytmetyczna oceny za wykład i laboratorium				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	rysunek z metodyką		Arytmetyczna	
	1	rysunek z metodyką [laboratorium]	zaliczenie z oceną		
	1	rysunek z metodyką [wykład]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	red. Stanisław Popek (1989): Metodyka plastyki w klasach IV-VIII, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	K. Bartel (1952): Perspektywa malarska, PWN, Warszawa				
	red. Stanisław Popek (1984): Metodyka zajęć plastycznych w klasach początkowych, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Bielsko Biala				

NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	2	0
Przygotowanie się do zajęć	11	0
Studiowanie literatury	5	0
Udział w konsultacjach	3	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	16	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	8	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: rzeźba i formy przestrzenne z metodyką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_15S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	laboratorium	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Prowadzący zajęcia:	dr AGNIESZKA MATERNE					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest nabycie przez studenta zaawansowanej wiedzy i umiejętności związanych z modelowania i tworzenia form przestrzennych oraz wykorzystaniu ich w dydaktyce i twórczości własnej. Rozwinięcie umiejętności wyrażania się poprzez język budowania form przestrzennych - treści i znaczeń. Nabycie umiejętności konstruowania metod w zakresie kształcenia rzeźby i form przestrzennych w oparciu o wiedzę metodyczną z tego obszaru. Uzbrojenie studenta w gotowość do wdrażania i rozwijania we własnej pracy artystycznej i artystyczno-dydaktycznej nabytej wiedzy i umiejętności z zakresu warsztatu rzeźbiarskiego i przedmiotowej metodyki nauczania.					
Wymagania wstępne:	Podstawowe umiejętności związane z modelunkiem i komponowaniem przestrzennym.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Wykazuje się wiedzą z zakresu zaawansowanych zasad kompozycji przestrzennej, modelowania form trójwymiarowych i struktur architektonicznych. Zna zasady tworzenia programów i metod prowadzenia zajęć w oparciu o poznane techniki i technologie			K_W01 K_W05 K_W09
umiejętności	1	EP2	Potrafi samodzielnie poszerzać posiadaną wiedzę i rozwijać umiejętności z zakresu projektowania form przestrzennych w sposób zorientowany na zastosowanie praktyczne - w kulturze i działalności edukacyjnej z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb odbiorców i ich zdolności oraz możliwości			K_U08 K_U12
	2	EP3	Potrafi rozwijać swój warsztat metodyczny i techniczny w zakresie modelowania przestrzennego pracując indywidualnie lub zespołowo, a także konstruować programy nauczania (i je udoskonalać) wspierające rozwój umiejętności manualnych i widzenia przestrzennego u wychowanków			K_U04 K_U06
kompetencje społeczne	1	EP4	Jest gotów do samodzielnej i odpowiedzialnej pracy - planowania i realizowania oraz prezentowania efektów tej pracy w przestrzeni edukacyjno-artystycznej			K_K05
	2	EP5	Jest gotów do krzewienie zainteresowań kulturą i sztuką posługując się przy tym uniwersalnymi normami etycznymi			K_K01
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: rzeźba i formy przestrzenne z metodyką						

Forma zajęć: laboratorium					
1. Formy przestrzenne i struktury wizualne - reliefy, moduły, rytmy. Dobór materiałów i technik			3	5	0
2. Materie rzeźbiarskie do kształtowania rzeczywistości trójwymiarowej. Dobór materiałów i technik			3	5	0
3. Metodyka nauczania rzeźby i budowania form przestrzennych. Pisanie konspektów i scenariuszy zajęć w oparciu o wiedzę merytoryczną i warsztatową ukierunkowaną na formy użytkowe.			3	5	0
Metody kształcenia	konwersatoria, pogadanki, ćwiczenia praktyczne - przedmiotowe i problemowe				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PREZENTACJA			EP2,EP4	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP4,EP5	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się w ramach ćwiczeń opiera się na stopniu spełnienia trzech podstawowych komponentów pracy: realizacja zadanego problemu artystycznego, jakość formalno-warsztatowa pracy oraz refleksja nad procesem twórczym.				
	Realizacja zadań (projektów, prezentacji, prac rzeźbiarskich) w ramach zagadnień przedmiotu - prac realizowanych na zajęciach i w domu. Systematyczny udział w korektach etapów realizacji (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach.				
	Warunkiem uzyskania zaliczenia jest uczestnictwo w przeglądzie prac praktycznych i uzyskanie oceny pozytywnej, przy czym ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen częściowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach częściowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Oceną końcową za przedmiot (koordynatora) jest ocena za laboratorium.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	rzeźba i formy przestrzenne z metodyką		Ważona	
	3	rzeźba i formy przestrzenne z metodyką [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Karin Hessenberg (2007): Podstawy rzeźby, Wydawnictwo Arkady, Warszawa				
	Lang Josef (2006): Rzeźbienie w glinie , Oficyna Wydawnicza READ ME, Warszawa				
	red. Stanisław Popek (1989): Metodyka plastyki w klasach IV-VIII, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	red. Stanisław Popek (1984): Metodyka zajęć plastycznych w klasach początkowych, Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		3	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		

Przygotowanie projektu / eseju / itp.	20	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	1	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: seminarium magisterskie (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_2S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski, semestr: 2 - język polski, semestr: 3 - język polski, semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	seminarium	30	0	ZO	3
	2	seminarium	30	0	ZO	3
2	3	seminarium	30	0	ZO	4
	4	seminarium	30	0	ZO	5
Razem			120			15
Koordynator przedmiotu:		dr hab. MARIUSZ SZAJDA				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. URSZULA CHĘCIŃSKA				
Cele przedmiotu:		Kształtowanie umiejętności w zakresie poznawania, opisywania i wyjaśniania rzeczywistości pedagogicznej. Wyposażenie studenta w wiedzę i umiejętności potrzebne do wyboru, zaplanowania, przeprowadzenia i opisania podjętej problematyki badań historyczno-pedagogicznych i pedagogicznych, zakończonych zredagowaniem pracy magisterskiej. Kształtowanie dociekliwości naukowej, krytycznego myślenia i formułowania wniosków na podstawie określonych podstaw teoretycznych.				
Wymagania wstępne:		Wiedza z zakresu przedmiotów: pedagogika ogólna z metodologią, metodologia bada społecznych				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	ma pogłębioną wiedzę o projektowaniu i prowadzeniu badań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej w odniesieniu do obszaru artystycznego i studiowanej specjalności			K_W03
	2	EP2	ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o strukturze i funkcjach systemu artystyczno-edukacyjnego; celach, podstawach prawnych, organizacji i funkcjonowaniu różnych instytucji edukacyjnych-kulturalnych oraz posiada podstawową wiedzę o metodach diagnozowania potrzeb i oceny jakości usług instytucji związanych ze studiowaną specjalnością			K_W06 K_W08
umiejętności	1	EP3	posiada pogłębione umiejętności diagnostyczne w obszarze sztuki i edukacji pozwalające na opracowywanie wyników obserwacji i formułowanie samodzielnych wniosków			K_U02 K_U06
	2	EP4	potrafi w sposób krytyczny i twórczy korzystać z posiadanej wiedzy - wypowiadać się w mowie i na piśmie, na tematy dotyczące wybranych zagadnień artystycznych i pedagogicznych w powiązaniu ze studiowaną specjalnością			K_U05 K_U09 K_U11 K_U12

kompetencje społeczne	1	EP5	ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności; ocenia, analizuje oraz wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia; potrafi organizować artystyczny proces uczenia się stosownie do studiowanej specjalności	K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI			Semestr	Liczba godzin zajęć
				w tym e-learning
Przedmiot: seminarium magisterskie				
Forma zajęć: seminarium				
1. 1. Zagadnienia wprowadzające. Cele i zadania seminarium. Problematyka seminarium. Warunki zaliczenia 2. Wybór tematyki pracy dyplomowej. Zasady prawidłowego sformułowania tytułu pracy. Poszukiwanie literatury przedmiotu i jej analiza. 3. Opracowanie uzasadnienia wyboru tematu pracy 4. Charakterystyka badań pedagogicznych i historyczno-pedagogicznych. Przedmiot i cele badań. Problemy badawcze. Metody badań historyczno-pedagogicznych i pedagogicznych. Wiedza źródłowa i pozaźródłowa. Techniki analizy źródeł. Teren i organizacja badań. 5. Opracowanie koncepcji badań własnych - rozdział metodologiczny pracy dyplomowej.			1	30 0
2. 1. Zasady pisania tekstów naukowych - etyczne i techniczne. 2.Rodzaje literatury przedmiotu 3. Rodzaje wiedzy pozaźródłowej. Poszukiwanie, gromadzenie i analiza literatury przedmiotu 4. Struktura części teoretycznej pracy dyplomowej. Konstruowanie rozdziałów i podrozdziałów 5. Redagowanie części teoretycznej pracy dyplomowej. Właściwy układ i struktura treści. 10 strukturalizowanie treści			2	30 0
3. 1. Zasady merytoryczne i etyczne prowadzenia badań. Opracowanie procedury badań 2.Sprawozdania z przeprowadzenia badań. Zasady opracowania wyników badań 3. Redagowanie części empirycznej pracy dyplomowej			3	30 0
4. 1.Zasady konstruowania wstępu i zakończenia pracy dyplomowej. Redagowanie wstępu i zakończenia pracy dyplomowej. 2. Zasady podziału i konstruowania bibliografii. Znaczenie i konstruowanie aneksów w pracy dyplomowej 3.Korekta merytoryczna, techniczna i estetyczna pracy dyplomowej 4. Przygotowanie do egzaminu magisterskiego			4	30 0
Metody kształcenia	pogadanka (konwencjonalna, heurystyczna) metoda problemowa klasyczna dyskusja dydaktyczna, metody praktyczne (seminarium)			
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5
	PRACA DYPLOMOWA			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	semestr I - opracowanie koncepcji pracy (temat, struktura, bibliografia itp.) semestr II - opracowanie i zredagowanie teoretycznych założeń badań semestr III - opracowanie rozdziału metodologicznego semestr IV - opracowanie rozdziału analitycznego, zredagowanie wstępu, zakończenia, bibliografii, aneksów; ostateczna korekta merytoryczna i techniczna pracy, uwzględniająca wymagania formalne, językowe i estetyczne.			
	Kryteria oceniania: 5.0 zakładane efekty kształcenia zostały uzyskane, z ewentualnymi pojedynczymi nieścisłościami, które nie mają znaczenia dla osiągnięcia poszczególnych efektów; 4.5 zakładane efekty kształcenia zostały uzyskane z nielicznymi błędami; 4.0 zakładane efekty kształcenia zostały uzyskane z szeregiem błędów i/lub pojedynczych braków; 3.5 zakładane efekty kształcenia zostały uzyskane z istotnymi błędami i/lub brakami; 3.0 zakładane efekty kształcenia zostały uzyskane z dużymi błędami lub brakami (poziom minimalnie wymagany, akceptowany przez nauczyciela akademickiego); 2.0 zakładane efekty kształcenia nie zostały uzyskane lub/i student nie złożył pracy.			

Zasady wyliczania oceny z przedmiotu
Ocenę na zakończenie każdego semestru stanowi ocena za realizację cząstkowe przewidziane w planie każdego semestru, będąca oceną za seminarium
W przypadku gdy student nie złoży pracy do obrony w 4 semestrze, oceną końcową za przedmiot jest ocen 2.0.

Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	seminarium magisterskie		Ważona	
	1	seminarium magisterskie [seminarium]	zaliczenie z oceną		1,00
	2	seminarium magisterskie		Ważona	
	2	seminarium magisterskie [seminarium]	zaliczenie z oceną		1,00
	3	seminarium magisterskie		Ważona	
	3	seminarium magisterskie [seminarium]	zaliczenie z oceną		1,00
	4	seminarium magisterskie		Ważona	
	4	seminarium magisterskie [seminarium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Babbie E. : Podstawy badań społecznych, przeł. W. Betkiewicz i inni., Wydawnictwo NaukowePWN, Warszawa 2013 :				
	Palka S. (red.) (2009): Podstawy metodologii badań w pedagogice, Gdańskie WydawnictwoPedagogiczne, Gdańsk :				
	Pilch T., Bauman T. (2011): Zasady badań pedagogicznych. Strategie ilościowe i jakościowe.,Wydawnictwo Akademickie Żak,, Warszawa :				
	Rubacha K. (2011): Metodologia badań nad edukacją, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne,Warszawa :				
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
			w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		120	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0	0		
Przygotowanie się do zajęć		20	0		
Studiowanie literatury		95	0		
Udział w konsultacjach		45	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		95	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		375			
Liczba punktów ECTS		15			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: struktura i kolekcje instytucji kulturalnych w Polsce i za granicą (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PII3438_23S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
1	2	ćwiczenia	15	0	ZO	2	
Razem			15			2	
Koordynator przedmiotu:	dr hab. MARIUSZ SZAJDA						
Prowadzący zajęcia:	dr hab. MARIUSZ SZAJDA						
Cele przedmiotu:	Celem przedmiotu jest zapoznanie studenta najcenniejszymi kolekcjami sztuk, muzeów i galerii z cenionymi dziełami sztuki. Umiejętności zaopiniowania i oceny związanymi z zagadnieniami dotyczącymi rynku obrotu dziełami sztuki. Kształcenie postawy etyki zawodowej związanej z piastowanym stanowiskiem.						
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza dotycząca historii sztuki i znajomość najbardziej znanych dzieł sztuki z obszaru wiedzy ogólnej						
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	Student ma rozeznanie dotyczące rynku dzieł sztuki - miejsca ekspozycji, cennych kolekcji, systemu aukcyjnego, ekonomii			K_W05	
umiejętności	1	EP2	Potrafi wykorzystywać swoją wiedzę w celu planowania edukacji artystycznej w adekwatnych to założeń zajęć ośrodkach kulturalnych, odnajdować dzieła warte prezentacji, omówienia, dostosowywać swoje działania do zróżnicowanych potrzeb odbiorców sztuki			K_U03 K_U08	
kompetencje społeczne	1	EP3	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy, jest gotów do podejmowania odpowiedzialnych decyzji dotyczących realizacji zadań nauczyciela i propagatora sztuki			K_K03 K_K04	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
						w tym e-learning	
Przedmiot: struktura i kolekcje instytucji kulturalnych w Polsce i za granicą							
Forma zajęć: ćwiczenia							
1. Historia europejskiego rynku sztuki. Historia rynku sztuki w Polsce.					2	2	0
2. Historia polskiego kolekcjonerstwa					2	1	0
3. Najważniejsze współczesne kolekcje prywatne w Polsce. Najważniejsze domy aukcyjne w Polsce i na świecie System aukcji tradycyjnych oraz internetowych					2	3	0
4. Sztuka a ekonomia					2	2	0
5. Skład sztuki dawnej czyli antykwariat					2	1	0
6. Dawne malarstwo i grafika na polskim i międzynarodowym rynku sztuki					2	2	0

7. Czołowe galerie sztuki współczesnej w Polsce			2	2	0
8. Polski rynek sztuki współczesnej 1985-2023			2	2	0
Metody kształcenia	konwersatorium, prezentacja multimedialna, wypowiedź pisemna, projekt, prezentacja				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	PROJEKT			EP2	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie na pozytywną ocenę sprawdzianu, realizacja zadania zaliczeniowego (projektu) także na ocenę pozytywną oraz obecność i aktywny udział w zajęciach. Aktywność i systematyczność może ocenę podwyższyć a ich brak obniżyć.				
	Ocena końcowa odzwierciedla stopień osiągnięcia efektów uczenia się poprzez integrację wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych jej zastosowania. Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie co najmniej poziomu minimalnego zarówno z kolokwium z wiedzy teoretycznej, w tym literatury, jak i z ćwiczeń - wykazanie się analitycznym i interpretacyjnym zastosowaniem wiedzy (praca pisemna/projekt).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena za laboratorium ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
Ocena końcowa za przedmiot (koordynatora) jest ocena za laboratorium.					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	struktura i kolekcje instytucji kulturalnych w Polsce i za granicą		Ważona	
	2	struktura i kolekcje instytucji kulturalnych w Polsce i za granicą [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	F. Arnau, (1988): Sztuka fałszerzy-fałszerze sztuki, , Warszawa				
	M. Korzeniowska-Marciniak, (2004): Międzynarodowy rynek sztuki, Kraków 2001-Poradnik polskiego kolekcjonera, , Kraków				
	P. Bazyłko, K. Masiewicz, (2008): Przewodnik kolekcjonera sztuki najnowszej, , Kraków-Warszawa				
	S. Bołdok, (2004): Antykwiariaty artystyczne, salony i domy aukcyjne. Historia warszawskiego rynku sztuki w latach 1800-1950, , Warszawa				
Literatura uzupełniająca	J. Miliszkievicz, (2003): Polskie gniazda rodzinne, , Warszawa				
	K. Zeidler, (2001): Aukcyjna sprzedaż dzieł sztuki, „Gazeta prawna”, nr. 67				
	M. Golka, (1991): Rynek sztuki, , Poznań				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
			w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		13	0		
Udział w konsultacjach		2	0		

Przygotowanie projektu / eseju / itp.	8	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	5	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: szkolenie BHP (INNE DO ZALICZENIA)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3434_3S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
1	1	wykład	5	5	Z	0	
Razem			5			0	
Koordynator przedmiotu:		mgr MARIA ADAMCZYK					
Prowadzący zajęcia:		mgr MARIA ADAMCZYK					
Cele przedmiotu:		Przekazanie studentom wiedzy o bezpieczeństwie i higienie pracy, ochronie p.poż, udzielaniu pierwszej pomocy oraz prawach i obowiązkach pracownika					
Wymagania wstępne:		podstawowa wiedza o środowisku, posiada umiejętność uczenia się, potrafi współdziałać w grupie					
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	Zna prawne, organizacyjne i etyczne uwarunkowania wykonywania działalności zawodowej w ramach studiowanego kierunku studiów			K_W08	
umiejętności	1	EP2	Potrafi identyfikować błędy i zaniedbania w praktyce			K_U08	
kompetencje społeczne	1	EP3	Realizuje zadania w sposób zapewniający bezpieczeństwo własne i otoczenia, w tym przestrzega zasad bezpieczeństwa pracy			K_K05	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: szkolenie BHP							
Forma zajęć: wykład							
1. Regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe źródła prawa w Polsce i Unii Europejskiej dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy, podstawowe definicje z zakresu prawa pracy, podstawowe obowiązki osoby kierującej pracownikami i studentami, podstawowe uprawnienia i obowiązki studenta w zakresie BHP					1	5	5
Metody kształcenia		kurs e-learningowy					
		W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					

Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	SPRAWDZIAN				EP1,EP2,EP3
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Sprawdzian - Test e- lerningowy wyboru sprawdzający wiedzę nabytą w trakcie szkolenia, w szczególności unikanie zagrożeń, postępowanie podczas pożaru i ewakuacji oraz uregulowania prawne. Warunkiem zaliczenia testu jest udzielenie 75% poprawnych odpowiedzi				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Zaliczenie kursu e-lerningowego z bhp oraz zdanie testu e-lerningowego 75% poprawnych odpowiedzi z testu e-lerningowego				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	szkolenie BHP		Nieobliczana	
	1	szkolenie BHP [wykład]	zaliczenie		
Literatura podstawowa	B. Rączkowski (2010): BHP w praktyce, Wydawnictwo ODDK, Gdańsk				
	(2016): Kodeks Pracy – tekst jednolity, Dziennik Ustaw RP, Warszawa				
	(2011): Zarządzenia Rektora US dotyczące BHP i Ppoż, Szczecin				
Literatura uzupełniająca	D. Koradecka (1999): Bezpieczeństwo pracy i ergonomia, Wydawnictwo CIOP, Warszawa				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
			w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		5	5		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		0	0		
Udział w konsultacjach		0	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		5			
Liczba punktów ECTS		0			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: szkolenie biblioteczne (INNE DO ZALICZENIA)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3488_4S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	wykład	2	2	Z	0
Razem			2			0
Koordinator przedmiotu:	mgr KATARZYNA SITEK					
Prowadzący zajęcia:	mgr KATARZYNA SITEK					
Cele przedmiotu:	Przygotowanie studentów do aktywnego korzystania ze zbiorów i usług Biblioteki Uniwersytetu Szczecińskiego, przekazanie studentom wiedzy o zasadach korzystania z Biblioteki, zbiorach Biblioteki, systemie bibliotecznoinformacyjnym oraz zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu Bibliotekoznawstwa i Informacji Naukowej.					
Wymagania wstępne:	Umiejętność korzystania z komputera i Internetu					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Zna podstawowe terminy związane z korzystaniem z Biblioteki (typu system biblioteczny, katalog, sygnatura, wypożyczenia międzybiblioteczne, prolongata), z systemem biblioteczno informacyjnym biblioteki i potrafi się nimi posługiwać			K_W01
umiejętności	1	EP2	potrafi wyszukać niezbędne mu publikacje w katalogu biblioteki korzystając z różnych pól wyszukiwawczych oraz zastosować różne metody wyszukiwawcze			K_U08
	2	EP3	potrafi korzystać z narzędzi wyszukiwania informacji w pełno tekstowych i bibliograficznych bazach danych			K_U05
	3	EP4	współpracuje w zespole			K_U03 K_U04
kompetencje społeczne	1	EP5	wykazuje odpowiedzialność za wypożyczone zbiory			K_K05
	2	EP6	pracuje samodzielnie wykorzystując oprogramowanie biblioteczne			K_K04
	3	EP7	nie utrudnia dostępu do zasobów innym użytkownikom			K_K01
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: szkolenie biblioteczne						
Forma zajęć: wykład						
1. Ogólne informacje o Bibliotece US (struktura organizacyjna Biblioteki, godziny otwarcia, zasady korzystania, regulamin, zasoby, tematyka i rozmieszczenie zbiorów, oznaczenia sygnaturowe).					1	1
						1

2. Korzystanie z katalogu OPAC Biblioteki US (rejestracja nowego czytelnika, wyszukiwanie proste i zaawansowane, zamawianie, rezerwowanie, prolongaty, publikacje). Inne usługi Biblioteki (informacja naukowa, bazy danych, wypożyczenia międzybiblioteczne).				1	1	1
Metody kształcenia	kurs e-learningowy					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusa	
	SPRAWDZIAN				EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie - wykonanie zadania zaliczeniowego (sprawdzian - test on-line), założenie konta bibliotecznego, jego aktywacja oraz zamówienie i wypożyczenie minimum jednej publikacji					
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu					
	Zaliczenie sprawdzianu					
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	szkolenie biblioteczne			Nieobliczana	
	1	szkolenie biblioteczne [wykład]		zaliczenie		
Literatura podstawowa	Regulamin Biblioteki Głównej US :					
	Regulamin Organizacyjny Biblioteki Głównej US :					
	Regulaminy Bibliotek Wydziałowych :					
Literatura uzupełniająca	Red. Z. Żmigrodzki (1998): Bibliotekarstwo, Wyd. SBP, Warszawa :					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		2		2		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0		0		
Przygotowanie się do zajęć		0		0		
Studiowanie literatury		0		0		
Udział w konsultacjach		0		0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0		0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0		0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		2				
Liczba punktów ECTS		0				

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: szkolenie e-learningowe (INNE DO ZALICZENIA)					Kod przedmiotu: NSP191PII3730_5S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
1	1	ćwiczenia	2	2	Z	0	
Razem			2			0	
Koordynator przedmiotu:		mgr KONRAD MIELKO					
Prowadzący zajęcia:		mgr KONRAD MIELKO					
Cele przedmiotu:		Przeszkolenie studentów w zakresie metod i technik kształcenia na odległość, w tym z funkcjonalnością platformy e-learningowej oraz formami komunikacji elektronicznej z wykładowcami i administracją na Uczelni. Przedstawienie form i metod oceniania w trybie wykorzystującym metody i techniki kształcenia na odległość.					
Wymagania wstępne:		Aktywne konto studenta w domenie stud.usz.edu.pl. Podstawy obsługi komputera.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	zna podstawowe metody korzystania z narzędzi chmurowych Microsoft 365 do komunikacji wewnątrz uczelni.			K_W05	
umiejętności	1	EP5	potrafi w formie elektronicznej skontaktować się z wykładowcą i pracownikami uczelni			K_U09	
kompetencje społeczne	1	EP7	posiada kompetencje współpracy i komunikacji z innymi studentami i wykładowcami w trybie pracy zdalnej			K_K04	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: szkolenie e-learningowe							
Forma zajęć: ćwiczenia							
1. Obsługa platformy e-learningowej.					1	1	1
2. Komunikacja elektroniczna na uczelni.					1	1	1
Metody kształcenia	e-learning z wykorzystaniem platformy Moodle						
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu						

Metody weryfikacji efektów uczenia się						Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN					EP1,EP5,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie bez oceny na podstawie wyników sprawdzianu w formie testu						
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
	Uzyskanie co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi						
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot			Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	szkolenie e-learningowe				Nieobliczana	
	1	szkolenie e-learningowe [ćwiczenia]			zaliczenie		
Literatura podstawowa							
Literatura uzupełniająca							
NAKŁAD PRACY STUDENTA							
		Liczba godzin					
					w tym e-learning		
Zajęcia dydaktyczne		2			2		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0			0		
Przygotowanie się do zajęć		0			0		
Studiowanie literatury		0			0		
Udział w konsultacjach		0			0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0			0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0			0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		2					
Liczba punktów ECTS		0					

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: szkolenie z zasad korzystania ze sztucznej inteligencji (INNE DO ZALICZENIA)					Kod przedmiotu: NSP191PII33730_1S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	wykład	2	2	Z	0
Razem			2			0
Koordynator przedmiotu:		mgr KONRAD MIELKO				
Prowadzący zajęcia:		mgr KONRAD MIELKO				
Cele przedmiotu:		Przeszkolenie studentów w zakresie terminologii, zasad stosowania i etyki używania sztucznej inteligencji w uczelni i w przyszłej pracy.				
Wymagania wstępne:		Aktywne konto studenta w domenie usz.edu.pl. Podstawy obsługi komputera.				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu		Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	zna kluczowe koncepcje, historię i potencjał sztucznej inteligencji			
	2	EP2	zna pojęcia uczenia maszynowego, sieci neuronowych i automatyzacji			
	3	EP3	ma wiedzę na temat zagrożeń wynikających z korzystania z generatorów treści			
umiejętności	1	EP4	potrafi praktycznie zastosować odpowiednie narzędzia sztucznej inteligencji w różnych branżach			
	2	EP5	potrafi rozpoznawać ryzyka związane z używaniem sztucznej inteligencji w tym uprzedzenia oraz odpowiedzialnie korzystać z systemów AI			
kompetencje społeczne	1	EP6	jest gotów do etycznego korzystania ze sztucznej inteligencji			
	2	EP7	jest gotów do samokontroli w celu minimalizowania użycia nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji oraz ma świadomość weryfikacji treści pod kątem wiarygodności			
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: szkolenie z zasad korzystania ze sztucznej inteligencji						
Forma zajęć: wykład						
1. Koncepcje, historia i potencjał sztucznej inteligencji. Pojęcia uczenia maszynowego. Zagrożenia wynikające z korzystania z generatorów sztucznej inteligencji.					1	1
2. Rozpoznawanie ryzyk związanych z używania generatorów treści, w tym samokontrola z korzystania z nich.					1	1

Metody kształcenia	zajęcia e-learningowe				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6,EP7	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	zaliczenie - sprawdzian w formie testu on-line, składający się z 30 pytań jednokrotnego wyboru; na zaliczenie należy uzyskać minimum 60% poprawnych odpowiedzi				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	nie dotyczy				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	szkolenie z zasad korzystania ze sztucznej inteligencji		Nieobliczana	
	1	szkolenie z zasad korzystania ze sztucznej inteligencji [wykład]	zaliczenie		
Literatura podstawowa	Publikacje na stronie internetowej Komisji Rektorskiej ds. Stosowania Sztucznej Inteligencji w Uniwersytecie Szczecińskim - https://ai.usz.edu.pl/ :				
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		2	2		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		0	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		0	0		
Udział w konsultacjach		0	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		1	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		3			
Liczba punktów ECTS		0			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z							
Nazwa przedmiotu: terapia sztuką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_13S		
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna							
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:		
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski			
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS	
				w tym e-learning			
2	3	ćwiczenia	15	0	ZO	2	
		wykład	5	0	ZO		
Razem			20			2	
Koordynator przedmiotu:		dr hab. IRENA RAMIK-MAŻEWSKA					
Prowadzący zajęcia:		dr hab. IRENA RAMIK-MAŻEWSKA					
Cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z zagadnieniami dotyczącymi osób ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w celu wykorzystania tej wiedzy, umiejętności i kompetencji w kontekście terapii sztuką w własnej pracy zawodowej - nauczyciela, artysty oraz propagatora sztuki (np. w działalności wystawienniczej, kuratorskiej)					
Wymagania wstępne:		ogólna wiedza na temat osób z dysfunkcjami i niepełnosprawnościami					
EFEKTY UCZENIA SIĘ							
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu	
wiedza	1	EP1	ma aktualną wiedzę na temat specjalnych potrzeb edukacyjnych osób w różnym wieku oraz zna istotą terapii sztuką			K_W02 K_W06	
umiejętności	1	EP2	potrafi definiować różne dziedziny arteterapii oraz sposoby ich wykorzystania w procesie terapeutycznym oraz w rehabilitacji dzieci i dorosłych (przez działania własne podmiotów terapii ale także działalność instytucji kulturalnych)			K_U02 K_U03	
	2	EP3	potrafi przygotowywać scenariusze zajęć terapeutycznych w oparciu o własne umiejętności artystyczne i artystyczno-techniczne oraz wiedzę z zakresu technik artystycznych przydatnych w terapii przez sztukę			K_U01 K_U08 K_U10	
kompetencje społeczne	1	EP4	jest gotów do angażowania osób ze specjalnymi potrzebami w proces artystyczny poprzez działania własne oraz angażowania w kulturę instytucjonalną			K_K01 K_K05	
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć	
							w tym e-learning
Przedmiot: terapia sztuką							
Forma zajęć: wykład							
1. Zapoznanie z aktualnym stanem wiedzy na temat specjalnych potrzeb edukacyjnych dzieci, młodzieży i dorosłych					3	2	0
2. Wprowadzenie do różnych form terapii sztuką: przez twórczość plastyczną, muzykoterapii, choreoterapii, baśnioterapii, teatroterapii itp					3	3	0
Forma zajęć: ćwiczenia							
1. Poznanie zasad organizacji procesu terapeutycznego, struktury zajęć, sposobów organizowania pracy terapeutycznej oraz rehabilitacji dzieci, młodzieży i dorosłych przez sztukę własną i instytucjonalną. Ćwiczenia praktyczne, wycieczki studyjne					3	15	0

	wykład problemowy, konwersatorium, ćwiczenia praktyczne, wizyty studyjne				
Metody kształcenia	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	SPRAWDZIAN				EP1
	PROJEKT				EP1,EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3,EP4
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Uzyskanie pozytywnej oceny ze sprawdzianu / kolokwium (wykłady). Aktywny udział w zajęciach i wyjściach studyjnych oraz samodzielne opracowanie projektów / prezentacji (ćwiczenia). Za dużą aktywność, wykazywanie się wiedzą i systematyczną pracą student może zostać zwolniony ze sprawdzianu/ kolokwium wtedy oceną końcową z przedmiotu będzie jego ocena za ćwiczenia. Ocena z ćwiczeń ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną z wykładów i ćwiczeń.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	terapia sztuką		Arytmetyczna	
	3	terapia sztuką [wykład]	zaliczenie z oceną		
	3	terapia sztuką [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	A. Gilroy (2009): Arteterapia. Badania i praktyka, Akademia Humanistyczno-Ekonomiczna w Łodzi, Łódź :				
	J. Gładyszewska-Cylulko (2011): Arteterapia w pracy pedagoga. Teoretyczne i praktyczne podstawy terapii przez sztukę , Impuls, Kraków :				
	W. Karolak, B. Karolak (2022): Arteterapia. Projekty, Difin, Lublin :				
Literatura uzupełniająca	. Joško-Ochojska , R. Brus , J. Sell (2022): Muzeoterapia – nowy kierunek terapii zaburzeń emocjonalnych, w "Annales Academiae Medicae Silesiensis" 2022 76 61-69 :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		20	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		2	0		
Studiowanie literatury		8	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		10	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		4	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: w krzywym zwierciadle śmierci - śmierć przez pryzmat kultur (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3440_6S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr MARTA CHMIEL-CHYZANOWSKA					
Prowadzący zajęcia:	dr MARTA CHMIEL-CHYZANOWSKA					
Cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów z podstawową wiedzą na temat kulturowego znaczenia śmierci oraz koncepcji eschatologicznych.					
Wymagania wstępne:	Znajomość historii i biologii na poziomie szkoły średniej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student zna terminologię stosowaną w badaniach z zakresu antropologii śmierci			K_W02
	2	EP2	student rozumie kulturowe aspekty badań nad śmiercią			K_W02
	3	EP3	student wie jakie metody badań stosowane są na cmentarzyskach; ma świadomość wagi zachowań etycznych w pracy ze szczątkami ludzkimi			K_W03
umiejętności	1	EP4	student potrafi opisywać i objaśniać kulturowe aspekty badań nad śmiercią			K_U02
	2	EP5	student potrafi opisywać i objaśniać podstawową terminologię związaną z archeologicznymi badaniami nad śmiercią			K_U10
kompetencje społeczne	1	EP6	student widzi znaczenie badań nad śmiercią w kształtowaniu tożsamości kulturowej			K_K01
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: w krzywym zwierciadle śmierci - śmierć przez pryzmat kultur						
Forma zajęć: wykład						
1. Teoria badań nad śmiercią; dlaczego chowamy zmarłych? koncepcja eschatologiczna, trup i jego znaczenie					3	6 0
2. Pochówek i cmentarzysko jako źródło do badań nad śmiercią					3	6 0
3. Wampiryzm, rabunki grobów, koncepcja dobrej i złej śmierci: o atypowych pochówkach na cmentarzyskach					3	4 0
4. Ofiary i dary - czyli daję tobie abyś i ty mi dał					3	2 0
5. Czy można odczytać strukturę społeczną w oparciu o dane z pochówku?					3	5 0

6. Etyka w badaniach nad śmiercią i śmierć zapłatana w politykę			3	3	0
7. Rabowanie grobów - kulturowe implikacje			3	2	0
8. Podsumowanie			3	2	0
Metody kształcenia	Wykład z prezentacją multimedialną, dyskusja.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1,EP2,EP3,EP4,EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	By uzyskać zaliczenie należy otrzymać co najmniej ocenę dostateczną z kolokwium pisemnego. Kolokwium składa się z trzech pytań, za każde pytanie student otrzymuje ocenę. Ocena za kolokwium wyliczana jest w oparciu o średnią arytmetyczną z ocen otrzymanych za poszczególne pytania.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu jest oceną z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	w krzywym zwierciadle śmierci - śmierć przez pryzmat kultur		Ważona	
	3	w krzywym zwierciadle śmierci - śmierć przez pryzmat kultur [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Pearson M. (1999): Archaeology od Death and Burial, Sutton				
	Woźny J. (2000): Symbolika przestrzeni miejsc grzebalnych w czasach ciałopalenia zwłok na ziemiach polskich (od środkowej epoki brązu do środkowego okresu lateńskiego), Bydgoszcz				
	Wrzesiński J. (red.) (2002): Popiół i Kosc. Funeralia Lednickie — spotkanie 4, Sobótka, Wrocław				
	Wrzesiński J (red.) (2008): Czarownice. Funeralia Lednickie — spotkanie 2, Poznań				
Literatura uzupełniająca					
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		0	0		
Studiowanie literatury		15	0		
Udział w konsultacjach		11	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		0	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		17	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		75			
Liczba punktów ECTS		3			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: warsztaty graficzne (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_18S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr AGNIESZKA MATERNE				
Prowadzący zajęcia:		dr AGNIESZKA MATERNE				
Cele przedmiotu:		Nabycie przez studenta rozszerzonej wiedzy i umiejętności z zakresu cyfrowych form graficznych oraz implikowania jej do pracy dydaktycznej. Uzbrojenie studenta w gotowość do wdrażania i rozwijania we własnej pracy artystycznej i edukacyjnej nabytej wiedzy i umiejętności z zakresu warsztatu projektanta form wizualnych. Uzmysłowanie wagi umiejętności projektowych w rozwianiu kompetencji estetycznych społeczeństwa.				
Wymagania wstępne:		Podstawowa wiedza i umiejętności w zakresie obsługi programów graficznych, muzycznych i wideo				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Posiada poszerzoną wiedzę dotyczącą budowania własnego warsztatu twórcy-projektanta-artysty w oparciu o klasyczną literaturę, nowe technologie cyfrowe, wiedzę ekonomiczną i pedagogiczną połączoną z obszarem estetyki i psychologii			K_W01 K_W07 K_W08
umiejętności	1	EP2	Potrafi wykorzystać tradycyjne i cyfrowe technologie do tworzenia i realizowania własnych projektów z zakresu grafiki cyfrowej dla potrzeb artystycznych, edukacyjnych i promocyjnych; potrafi rozwijać własny warsztat, w tym posługiwać się terminologią projektowania w pracy z osobami w różnym wieku i różnymi potrzebami			K_U01 K_U04 K_U08 K_U11
	2	EP3	Potrafi realizować projekty indywidualne i zespołowe posilkując się wiedzą interdyscyplinarną			K_U03 K_U05 K_U10
kompetencje społeczne	1	EP4	Jest gotów do pracy jako samodzielny twórca-projektant, członek zespołu oraz nauczyciel/edukator posługując się uniwersalnymi zasadami społecznego savoir vivre'u w celu krzewienia zainteresowań szeroko pojętą kulturą			K_K01 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: warsztaty graficzne						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Realizacja zaawansowanych projektów związanych z grafiką (cyfrową lub klasyczną). Studenci poznają poszerzone zasady projektowania artystycznych form wizualnych oraz sposoby ich prezentowania. Zadania będą podejmowane w formach indywidualnych jak i zespołowych.					3	15 0

	konwersatoria, pogadanki, ćwiczenia praktyczne				
Metody kształcenia	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PREZENTACJA			EP1,EP2,EP4	
	PROJEKT			EP2,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3,EP4	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Realizacja projektów/prezentacji/wypowiedzi pisemnych - tematycznych w ramach zagadnień przedmiotu - prac realizowanych na zajęciach i w domu. Systematyczny udział w korektach etapów realizowanych projektów/prezentacji (weryfikacja samodzielności pracy studenta). Aktywność na zajęciach. Uczestnictwo w końcowej prezentacji/przeglądzie prac w trakcie zaliczenia przedmiotu.				
	Ocena za formę (laboratorium) w każdym semestrze jest średnią z ocen cząstkowych za poszczególne prace projektowe/dydaktyczne/prezentacje/prace pisemne realizowane w ramach zajęć (z uwzględnieniem uczestnictwa w korektach), zaprezentowane na końcowej prezentacji/przeglądzie. Aktywność i systematyczność może ocenę podwyższyć a ich brak obniżyć (jako dodatkowa ocena wliczana do średniej).				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu w każdym semestrze jest ocena za laboratorium.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	warsztaty graficzne		Ważona	
	3	warsztaty graficzne [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Rudolf Arnheim (2011): Myślenie Wzrokowe, Gdańsk, Oficyna				
	Ulysses Voelker (2020): Porządek w projektowaniu, d2d, Kraków				
Literatura uzupełniająca	Digital Art, Aesthetic Creation: The Birth of a Medium Paul Crowther (2022): Digital Art, Aesthetic Creation: The Birth of a Medium, Taylor & Francis Ltd.				
	Marcin Składanek (2017): Sztuka generatywna, Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, Łódź				
	Richard Poulin (2011): Język projektowania graficznego, Top Mark Centre				
	www.2plus3d.pl + archiwalne kwartalniki papierowe				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		4	0		
Studiowanie literatury		6	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		17	0		

Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	2	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50	
Liczba punktów ECTS	2	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: warsztaty literackie (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_23S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		dr hab. URSZULA CHĘCIŃSKA				
Prowadzący zajęcia:		dr ANETA CAŁUŻYŃSKA				
Cele przedmiotu:		Celem warsztatów jest zapoznanie studentów z literaturą jako dziedziną kultury i twórczości artystycznej oraz wdrożenie do twórczości literackiej oraz metodyki jej animacji				
Wymagania wstępne:		brak				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student posiada elementarną wiedzę na temat literatury jako dziedziny kultury oraz wybranych gatunków twórczości literackiej			K_W01
	2	EP2	student zna podstawy metodyki wykorzystania twórczości literackiej w praktyce			K_W06
umiejętności	1	EP3	student potrafi posługiwać się wybranymi technikami twórczości literackiej			K_U01
	2	EP4	student umie wykorzystać możliwości twórczości literackiej w edukacji artystycznej, animacji kultury oraz w praktykach kuratorskich w przestrzeniach kultury			K_U07
kompetencje społeczne	1	EP5	student jest gotów do rozumienia potrzeby ochrony dziedzictwa kulturowego w zakresie twórczości literackiej			K_K02
	2	EP6	student jest gotów do aktywnego uczestnictwa w życiu kulturalnym biorąc udział w wydarzeniach literackich			K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: warsztaty literackie						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Podstawy wiedzy o literaturze					4	1 0
2. Gatunki literackie					4	2 0
3. Wybrane techniki twórczości literackiej					4	2 0
4. Metodyka animacji kultury literackiej					4	2 0

5. Ochrona dziedzictwa kulturowego w zakresie literatury			4	2	0
6. Formy uczestnictwa w kulturze literackiej			4	2	0
7. Udział w powierzonej i własnej kreacji literackiej			4	4	0
Metody kształcenia	Praktyczne zajęcia warsztatowe z elementami nauczania metodyki działalności animacyjnej w zakresie literatury				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	PREZENTACJA			EP5,EP6	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3,EP4	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP3,EP4,EP5,EP6	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Zaliczenie z oceną - wynika z ocen cząstkowych na które się składa: aktywny udział w zajęciach, pozytywne zaliczenie projektu i prezentacji małej formy literackiej				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena końcowa (koordynatora) z przedmiotu to ocena z ćwiczeń.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do Średniej
	4	warsztaty literackie		Ważona	
	4	warsztaty literackie [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Starzec H. (1981): Kultura literacka - wychowanie literackie, Warszawa				
Literatura uzupełniająca	Papuzińska J., Walczewska-Klimczak G. (red.) (2004): Animacja czytelnictwa dziecięcego, Płock				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		5	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		19	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		0	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: warsztaty radiowe (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_22S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordynator przedmiotu:		ks. dr KRZYSZTOF ŁUSZCZEK				
Prowadzący zajęcia:		ks. dr KRZYSZTOF ŁUSZCZEK				
Cele przedmiotu:		Zapoznanie z podstawowymi gatunkami dziennikarstwa radiowego i sposobów ich wykorzystania w promocji kultury				
Wymagania wstępne:		Ogólne wiadomości na temat polskiego systemu medialnego				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student zna podstawowe elementy polskiego systemu medialnego. Zna radiowe gatunki dziennikarskie i rozumie możliwości ich zastosowania w promocji kultury.			K_W01 K_W07
umiejętności	1	EP2	Student potrafi tworzyć komunikaty promujące kulturę na antenie radiowej (przede wszystkim poprzez wywiad i news informacyjny). Potrafi wykorzystać radio do promocji własnej działalności kulturalnej.			K_U12 K_U13
kompetencje społeczne	1	EP3	Student jest gotów do krytycznej analizy komunikatów medialnych i przy ich tworzeniu stara się być kreatywny i rzetelny.			K_K01 K_K02
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: warsztaty radiowe						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Wprowadzenie do dziennikarskich gatunków radiowych					4	5 0
2. Prezentacja wybranych instytucji kulturalnych Szczecina. Praktyczne przeprowadzenie wywiadu radiowego					4	5 0
3. Wizyta w studiu radiowym					4	5 0
Metody kształcenia	Prezentacja, dyskusja, projekt wywiadu radiowego, projekt depeszy informacyjnej.					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					

Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu
	PREZENTACJA				EP2
	PROJEKT				EP1,EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Obecność na zajęciach, przedstawienie prezentacji instytucji kulturalnej, przygotowanie konspektu wykładu i treści depeszy informacyjnej, przeprowadzenie wywiadu i zaprezentowanie depeszy informacyjnej. 50 proc. to konspekt wywiadu i treść depeszy informacyjnej i 50 proc. to ich praktyczna prezentacja.				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Ocena z przedmiotu to ocena z ćwiczeń				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	warsztaty radiowe		Ważona	
	4	warsztaty radiowe [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	A. Boyd (2006): Dziennikarstwo radiowo-telewizyjne. Techniki tworzenia programów informacyjnych, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków				
	W. Markiewicz (2000): Radio- "świat z dźwięków", w: Z. Bauer, E. Chudziński (red.), Dziennikarstwo i świat mediów, s. 282-296., Universitas, Kraków				
Literatura uzupełniająca	J. Bielczyński (2010): Rozwój radia w Polsce w latach 1989-2009, w: K. Wolny-Zmorzyński, W. Furman, B. Nierenberg, J. Marszałek-Kawa (red.), Radio i gazety. Transformacja polskich mediów regionalnych po 1989 roku, s. 20-33., Adam Marszałek, Toruń				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		2	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		3	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		15	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		5	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		50			
Liczba punktów ECTS		2			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: warsztaty teatralne z metodyką pracy scenicznej (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_28S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 2 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	2	laboratorium	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Prowadzący zajęcia:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Cele przedmiotu:	Student zdobywa wiedzę i praktyczne umiejętności niezbędne do prowadzenia zespołów artystycznych w szkolnictwie ogólnokształcącym na każdym poziomie w tym również w klasach I-III i przedszkolnym. Student wykształca postawy pozwalające na efektywne wykorzystywanie swojej wiedzy i umiejętności w pracy artystycznej i pedagogicznej					
Wymagania wstępne:	Przygotowanie muzyczne, doświadczenia w uczestniczeniu kulturze muzycznej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna podstawowy repertuar, ma wiedzę z zakresu historii teatru i tańca, literatury muzycznej, dramatu, posiada wiedzę metodyczną do realizacji własnych opracowań tanecznych w zespołach na różnych poziomach edukacyjnych.			K_W01
umiejętności	1	EP2	potrafi przygotować układ taneczny do wybranych utworów muzycznych reprezentujących różne style w sposób ekspresyjny, sugestywny i adekwatny do interpretacji.			K_U07
kompetencje społeczne	1	EP3	jest gotów do podejmowania pracy zespołowej polegającej na realizacji twórczych zamierzeń tanecznych			K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: warsztaty teatralne z metodyką pracy scenicznej						
Forma zajęć: laboratorium						
1. Poznanie i doświadczanie sposobów wyrażania emocji i idei w widowisku teatralnym. Metod i narzędzia wyrazu. gestu scenicznego i język wypowiedzi artystycznej. Body language, podstawowe zasady komunikacji interpersonalnej w kontekście procesu twórczego i analizy dzieła teatralnego.					2	10 0
2. Tworzeniem zróżnicowanych form teatralnych i ruchu scenicznego. Doskonalenie umiejętności doboru odpowiednich narzędzi do realizowania zaplanowanych zadań. Sekwencje łączeniowe. Poszukiwania własnych środków twórczego wyrażania emocji i treści.					2	10 0
3. Teatr ruchu - wprowadzenie teoretyczne oraz praktyczne. Podstawy choreografii i kompozycji ruchu do muzyki i słowa. Elementy pantomimy.					2	10 0

Metody kształcenia	prezentacja, ćwiczenia indywidualne, dyskusja				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusa
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA				EP1
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest systematyczny czynny udział w zajęciach, zrealizowanie zaplanowanych przez prowadzącego ćwiczeń i zadań oraz uzyskanie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej.				
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	2	warsztaty teatralne z metodyką pracy scenicznej		Ważona	
	2	warsztaty teatralne z metodyką pracy scenicznej [laboratorium]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Fostiak D. 2003. Zasady i metody nauczania sportowego tańca towarzyskiego. [W:] Światowy program taneczny (red. A. Golonka). Zeszyt metodyczny: 1. Federacja Tańca Sportowego, Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, Kraków-Warszawa. :				
	Wieczysty M., Tańczyć może każdy. Warszawa-Rzeszów: Wydawnictwo AD Oculi, 2009. :				
Literatura uzupełniająca	Greene Haas J., 2011, Anatomia w tańcu. MUZA SA, Warszawa. :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		10	0		
Przygotowanie się do zajęć		5	0		
Studiowanie literatury		5	0		
Udział w konsultacjach		10	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		5	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		10	0		
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.		75			
Liczba punktów ECTS		3			

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: współczesne nurty muzyki i tańca z metodyką (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_3S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	laboratorium	20	0	ZO	3
		wykład	10	0	ZO	
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Prowadzący zajęcia:	dr PAULA WIAŻEWICZ-WÓJTOWICZ					
Cele przedmiotu:	Student zdobywa wiedzę, praktyczne umiejętności i postawy społeczne niezbędne do prowadzenia zespołów artystycznych w szkolnictwie ogólnokształcącym na każdym poziomie w tym również w klasach I-III i przedszkolnym.					
Wymagania wstępne:	Przygotowanie muzyczne, doświadczenia w uczestniczeniu kulturze muzycznej.					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	zna podstawowy repertuar, ma wiedzę z zakresu historii tańca, literatury muzycznej, posiada wiedzę metodyczną do realizacji własnych opracowań tanecznych w zespołach na różnych poziomach edukacyjnych.			K_W04 K_W07
umiejętności	1	EP2	potrafi przygotować układ taneczny do wybranych utworów muzycznych reprezentujących różne style w sposób ekspresyjny, sugestywny i adekwatny do interpretacji.			K_U07 K_U08
kompetencje społeczne	1	EP3	jest gotów do podejmowania pracy zespołowej polegającej na realizacji twórczych zamierzeń tanecznych			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: współczesne nurty muzyki i tańca z metodyką						
Forma zajęć: wykład						
1. Dźwięk, rytm i organizacja czasu					1	3 0
2. Nuty, skale, harmonia i podstawy czytania partytury					1	3 0
3. Świadomość ciała, dynamiki i przestrzeni w tańcu					1	4 0
Forma zajęć: laboratorium						
1. Ogólne informacje dotyczące wybranych nowoczesnych stylów muzycznych i tanecznych. Podstawy praktyczne i zasady tworzenia zróżnicowanych kompozycji i choreografii.					1	5 0
2. Podstawowe zasady kompozycji i techniki wykonania podstawowych kroków i figur wybranych tańców.					1	5 0

3. Taniec i muzyka nowoczesne - wprowadzenie teoretyczne oraz praktyczne. Zasady kompozycji muzycznej i tańca nowoczesnego. Praktyczne zastosowanie wiedzy dotyczącej podstaw kompozycji i choreografii.				1	10	0
Metody kształcenia	wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, prezentacja, ćwiczenia indywidualne, dyskusja					
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu					
Metody weryfikacji efektów uczenia się					Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN				EP1	
	PRACA PISEMNA/ ESEJ/ RECENZJA				EP1	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)				EP2,EP3	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.						
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.					
	Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest systematyczny czynny udział w zajęciach, zrealizowanie zaplanowanych przez prowadzącego ćwiczeń i zadań oraz uzyskanie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej z obu form.					
	Ocena końcowa ustalana jest z uwzględnieniem średniej ocen cząstkowych. Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).					
Zasady wyliczania oceny z przedmiotu						
Ocena z przedmiotu jest średnią arytmetyczną ocen za wykłady i zajęcia laboratoryjne						
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot		Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	1	współczesne nurty muzyki i tańca z metodyką			Arytmetyczna	
	1	współczesne nurty muzyki i tańca z metodyką [laboratorium]		zaliczenie z oceną		
	1	współczesne nurty muzyki i tańca z metodyką [wykład]		zaliczenie z oceną		
Literatura podstawowa	Fostiak D. 2003. Zasady i metody nauczania sportowego tańca towarzyskiego. [W:] Światowy program taneczny (red. A. Golonka). Zeszyt metodyczny: 1. Federacja Tańca Sportowego, Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu, Kraków-Warszawa. :					
	Wieczysty M., Tańczyć może każdy. Warszawa-Rzeszów: Wydawnictwo AD Oculous, 2009. :					
Literatura uzupełniająca	Greene Haas J., 2011, Anatomia w tańcu. MUZA SA, Warszawa. :					
NAKŁAD PRACY STUDENTA						
		Liczba godzin				
		w tym e-learning				
Zajęcia dydaktyczne		30		0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		4		0		
Przygotowanie się do zajęć		6		0		
Studiowanie literatury		6		0		
Udział w konsultacjach		5		0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		12		0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		12		0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75
Liczba punktów ECTS	3

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Moduł: Wykłady z dziedziny nauk humanistycznych [moduł]						
Nazwa przedmiotu: "Za waszą i naszą wolność" - idea wolności w polskim wydaniu (OGÓLNOUCZELNIANE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3440_7S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne		Profil studiów: praktyczny			Specjalność:	
Status przedmiotu: fakultatywny				Język przedmiotu: semestr: 3 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	3	wykład	30	0	ZO	3
Razem			30			3
Koordinator przedmiotu:	dr MARTA CICHOCKA					
Prowadzący zajęcia:	dr MARTA CICHOCKA					
Cele przedmiotu:	Zapoznanie studentów ze studium polskiego przypadku wędrówki idei wolności wraz z narodem poprzez dzieje. Student ma uzyskać wiedzę o przykładach z polskiej historii dowodzących o stosunku narodu polskiego do idei wolności; umiejętności krytycznej oceny tych postaw z perspektywy wiedzy współczesnej oraz kompetencje wyciągania z historii wniosków dla teraźniejszej sytuacji naszego kraju.					
Wymagania wstępne:	brak wymagań					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	student zna polskich filozofów, teologów, myślicieli i publicystów zajmujących się twórczo tematem wolności we właściwej im epoce			K_W02
	2	EP2	student wie się o jak, gdzie i kiedy Polacy udowadniali czynem swój stosunek do idei wolności, nie tylko własnej			K_W05
	3	EP4	student zna inne poza słowem i czynem politycznym sposoby afirmowania idei wolności przez Polaków			K_W02
	4	EP5	potrafi wyjaśnić specyfikę polską w podejściu i rozumieniu idei wolności wskazując na jej zewnętrzne (obiektywne) i wewnętrzne uwarunkowania			K_W05
umiejętności	1	EP6	charakteryzuje kontekst i dynamikę w chronologii polskiej aktywności wobec idei wolności			K_U10
	2	EP8	jest gotów doceniać wartość źródeł historycznych w badaniach dziejów			K_U04
kompetencje społeczne	1	EP9	jest gotów do rozpoznawania i rozumienia mechanizmów politycznych wykorzystujących idee do celów utylitarnych			K_K03
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: "Za waszą i naszą wolność" - idea wolności w polskim wydaniu						
Forma zajęć: wykład						
1. Paweł Włodkowic z Brudzenia i jego czasy					3	2 0

2. Sukces unii lubelskiej i porażka unii brzeskiej			3	2	0
3. Liberum veto i polscy teoretycy ustroju			3	2	0
4. Tolerancja religijna I RP i kontrreformacja			3	2	0
5. Twórcy Konstytucji 3 Maja i ich stosunek do wolności obywatelskich			3	2	0
6. Polska kontra reszta Europy w okresie od XV do XVII - analiza porównawcza			3	2	0
7. Czyny zbrojne Polaków a idea wolności			3	2	0
8. Wolność na emigracji, czyli eksport polskiej idei wolności			3	2	0
9. Wolność w niewoli			3	4	0
10. Odpowiedzialność i cena za wolność w II RP			3	4	0
11. Tęsknota i zrywy ku wolności w PRL			3	2	0
12. Tęsknota i zrywy ku wolności w PRL			3	2	0
13. Uwikłani w wolność od przymusu w XXI wieku			3	2	0
Metody kształcenia	Wykład z elementami analizy źródeł.				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	KOŁOKWIUM			EP1,EP2,EP4,EP5,EP6,EP8,EP9	
	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.				
Forma i warunki zaliczenia	Przynajmniej ocena dostateczna za kolokwium ustne. Ocena z kolokwium stanowi 100% oceny, w tym 1/3 to ocena za 1. pytanie; 1/3 za drugie i 1/3 za 3. pytanie.				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
	Oceną z przedmiotu jest ocena z wykładu.				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	3	"Za waszą i naszą wolność" - idea wolności w polskim wydaniu		Ważona	
	3	"Za waszą i naszą wolność" - idea wolności w polskim wydaniu [wykład]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	Bernacki W. : Myśl polityczna I Rzeczypospolitej				
	F. Koneczny : Polskie logos a ethos : roztrząsanie o znaczeniu i celu Polski				
	Grześkowiak-Krwawicz A. : Regina libertas. Wolność w polskiej myśli politycznej XVIII wieku				
Literatura uzupełniająca	Kallas M. (red.) : Konstytucje Polski. Studia monograficzne z dziejów polskiego konstytucjonalizmu, t. 1				
	Teksty źródłowe				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		30	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		

Przygotowanie się do zajęć	0	0
Studiowanie literatury	18	0
Udział w konsultacjach	6	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	0	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	20	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: zagadnienia i kierunki filozofii współczesnej (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_6S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 1 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
1	1	ćwiczenia	15	0	ZO	3
		wykład	15	0	ZO	
Razem			30			3
Koordynator przedmiotu:		dr hab. JACEK MOROZ				
Prowadzący zajęcia:		dr hab. JACEK MOROZ				
Cele przedmiotu:		Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami filozoficznymi i nurtami filozoficznymi, jak również omówienie wybranych problemów w połączeniu ze specyfiką studiowanego kierunku. Ukazanie podstawowych powiązań współczesnej myśli filozoficznej z innymi dziedzinami kultury, rozwijanie potrzeby ciekawości intelektualnej oraz kształtowanie erudycji i autonomii intelektualnej studentów.				
Wymagania wstępne:		Ogólna wiedza z zakresy filozofii połączona z obszarem sztuki				
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	Student zna terminologię filozoficzną, najważniejsze nurty i prądy filozoficzne kształtujące współczesność w połączeniu z obszarem sztuki i edukacji.			K_W02
umiejętności	1	EP2	Student wykrywa związki między poszczególnymi ideologiami a sztuką i edukacją. Wykorzystuje koncepcje filozoficzne do analizy, wyjaśniania i interpretowania współczesnych problemów zwłaszcza w obszarze sztuki i edukacji			K_U08
kompetencje społeczne	1	EP3	Student ma świadomość znaczenia teorii filozoficznych i ich wpływów na zachodzące procesy w obszarze sztuki, edukacji i wychowania. Ma przekonanie o sensie wartości i potrzebie podejmowania działań artystycznych i pedagogicznych z uwzględnieniem aspektu filozoficznego i etycznego.			K_K01 K_K04
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
Przedmiot: zagadnienia i kierunki filozofii współczesnej						
Forma zajęć: wykład						
1. Analiza współczesnych filozofii wielokulturowości, multikulturalizmu i różnic kulturowych.					1	3 0
2. Analiza kwestii współczesnej globalizacji, jej pozytywnych jak i negatywnych aspektów.					1	2 0
3. Filozofie sieciowe, technologie współczesne, technologia i życie człowieka					1	2 0

4. Współczesna filozofia zaangażowana, ekoetyka, filozofia zrównoważonego rozwoju.		1	2	0
5. Przemiany, przyszłość i tradycja w filozofii współczesnej		1	3	0
6. Nowy humanizm i posthumanizm współczesne koncepcje człowieka i postczłowieka		1	3	0
Forma zajęć: ćwiczenia				
1. Filozofia dialogu i personalizm. E. Levinas, M. Buber, E. Mounier, J. Tischner.		1	3	0
2. Filozofia analityczna. Kierunki i nurty, główne problemy i stanowiska: G. E. Moore i B. Russell i problem realizmu; P. Strawson ? ontologia tego, co indywidualne; W. Sellars i ?mit danych?; D. Davidson i zagadnienie schematu pojęciowego; J. McDowell ? konceptualizm jako filozofia doświadczenia.		1	4	0
3. Neomarksizm/Postmarksizm. Szkoła frankfurcka ? nowa krytyka kapitalizmu oraz komunistycznego autorytaryzmu; L. Althusser ? filozofia i ideologia; S. Žižek ? marksizm i psychoanaliza oraz stare dylematy ?nowej lewicy?.		1	4	0
4. Postmodernizm. Krytyka metafizyki, rozumu, języka i podmiotu; relatywizm i pluralizm.		1	4	0
Metody kształcenia	Wykład, wykład problemowy, wykład interaktywny, konwersatorium, analiza treści, dyskusja.			
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu			
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu
	KOŁOKWIUM			EP1
	PROJEKT			EP2,EP3
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3
Forma i warunki zaliczenia	Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.			
	Kolokwium z treści wykładów. Prezentacja / projekt oraz aktywny udział w konwersatorium i ćwiczeniach. Ocena z ćwiczeń jest średnią aktywności ocenianych podczas tych zajęć (ocen częściowych).			
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach częściowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).			
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu			
Metoda obliczania oceny końcowej	Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną z wykładów i ćwiczeń			
	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny
	1	zagadnienia i kierunki filozofii współczesnej		Arytmetyczna
	1	zagadnienia i kierunki filozofii współczesnej [wykład]	zaliczenie z oceną	
Literatura podstawowa	1	zagadnienia i kierunki filozofii współczesnej [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną	
	F. Copleston, (1995): Historia filozofii, tom VII, VIII oraz tom IX, , Warszawa, wydania z lat: 1989, 1991 i 1995.			
	H. Schnadelbach, (1992): Filozofia w Niemczech 1831-1933, , Warszawa			
	R. Ingarden, (1963): Z badań nad filozofią współczesną, , Warszawa			
	T. Gadacz, Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, Kraków 2009. (2009): Historia filozofii XX wieku, dwa tomy, , Kraków			
	Z. Kuderowicz (red.), (2001): Filozofia współczesna, , tom I–II,, Warszawa			

Literatura uzupełniająca	A. Miś, (2000): Filozofia współczesna. Główne nurty, , Warszawa	
	E. Coreth, P. Ehlen, G. Haeffner, F. Ricken, (2004): Filozofia XX wieku, , Kęty	
	E. Gilson, T. Langan, A. A. Maurer, (1979): Historia filozofii współczesnej, , Warszawa	
	J. Ayer, (1997): Filozofia XX wieku, , Warszawa	
NAKŁAD PRACY STUDENTA		
	Liczba godzin	
		w tym e-learning
Zajęcia dydaktyczne	30	0
Udział w egzaminie/zaliczeniu	1	0
Przygotowanie się do zajęć	7	0
Studiowanie literatury	15	0
Udział w konsultacjach	5	0
Przygotowanie projektu / eseju / itp.	10	0
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia	7	0
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	
Liczba punktów ECTS	3	

S Y L A B U S (KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa programu studiów: USNSP-EA-P-II-S-26/27Z						
Nazwa przedmiotu: zarządzanie zespołem (KIERUNKOWE)					Kod przedmiotu: NSP191PIIJ3438_20S	
Nazwa kierunku: edukacja artystyczna						
Forma studiów: II stopnia, stacjonarne			Profil studiów: praktyczny		Specjalność:	
Status przedmiotu: obowiązkowy				Język przedmiotu: semestr: 4 - język polski		
Rok	Semestr	Forma zajęć	Liczba godzin		Forma zaliczenia	ECTS
				w tym e-learning		
2	4	ćwiczenia	15	0	ZO	2
Razem			15			2
Koordinатор przedmiotu:	dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI					
Prowadzący zajęcia:	dr hab. RAFAŁ IWAŃSKI					
Cele przedmiotu:	Celem zajęć jest poznanie istoty pracy zespołowej, zasad budowania silnych zespołów oraz poznanie koncepcji, metod i narzędzi skutecznego zarządzania nimi w obszarze zawodowym. Kształtowanie umiejętności pracy zespołowej oraz dostrzeganie potencjału grupy.					
Wymagania wstępne:	Ogólna wiedza na temat pracy zespołowej oraz doświadczenie wyniesione z I stopnie studiów					
EFEKTY UCZENIA SIĘ						
Kategoria	Lp	KOD	Opis efektu			Odniesienie do efektów dla programu
wiedza	1	EP1	ma wiedzę dotyczącą terminologii pracy zespołowej; identyfikuje etapy i zasady tworzenia zespołów oraz rozpoznaje i kategoryzuje koncepcje i narzędzia skutecznego zarządzania zespołami w obszarze kultury i edukacji			K_W05 K_W07
umiejętności	1	EP2	potrafi opracować proces definiowania celów i przydzielania zadań w zespole; zaprojektować proces tworzenia zespołu a także zinterpretować relacje między osobami mającymi poszczególne role/zadania w zespole			K_U03 K_U07
kompetencje społeczne	1	EP3	rozumie i szanuje zasady dotyczące zarządzania zespołami zarówno w środowisku edukacyjnym jak i artystycznym; jest gotów do tworzenia zespołów w miejscu pracy ponieważ rozumie potrzebę dzielenia zadań wpływając na efektywność pracy własnej i innych			K_K04 K_K05
TREŚCI PROGRAMOWE ZAJĘĆ I KONSULTACJI					Semestr	Liczba godzin zajęć
						w tym e-learning
Przedmiot: zarządzanie zespołem						
Forma zajęć: ćwiczenia						
1. Definicja i podstawowo pojęcia związane z pracą zespołową					4	2 0
2. Zespół a grupa - analiza porównawcza. Istota i ewolucja pojęcia zespołu - case study					4	2 0
3. Kluczowe cechy pracy zespołowej - etapy budwania się zespołu					4	2 0
4. Charakterystyka podstawowych typów osobowości - klasyfikacja ról zespołowych					4	2 0
5. Kultura organizacji w kierowaniu zespołem - kierowanie twórczością, efektywne zarządzanie					4	2 0

6. Konflikty zespole - uwarunkowania i metody zażegnnywania kryzysów			4	2	0
7. Organizacja pracy zespołu			4	3	0
Metody kształcenia	pogadanka, praca zespołowa, projekty				
	W ramach realizacji przedmiotu, sposób wykorzystania sztucznej inteligencji jest określony przez prowadzącego zajęcia zgodnie z najlepszymi praktykami i standardami Uniwersytetu Szczecińskiego. Prowadzący informuje studentów o zakresie oraz możliwościach korzystania z SI podczas pierwszych zajęć, wskazując katalog narzędzi lub zastosowań, dostosowanych do efektów uczenia się oraz potrzeb i możliwości dydaktycznych w ramach danego przedmiotu				
Metody weryfikacji efektów uczenia się				Nr efektu uczenia się z sylabusu	
	SPRAWDZIAN			EP1	
	PROJEKT			EP1,EP2,EP3	
	ZAJĘCIA PRAKTYCZNE (WERYFIKACJA POPRZECZ OBSERWACJĘ)			EP2,EP3	
Metody i formy weryfikacji efektów uczenia się mogą zostać zmienione dla studentów ze szczególnymi potrzebami na warunkach i zasadach określonych w Regulaminie Studiów Uniwersytetu Szczecińskiego.					
Forma i warunki zaliczenia	Ocena osiągnięcia efektów uczenia się ma charakter jakościowy i obejmuje zarówno rezultat końcowy, jak i proces rozwoju kompetencji studenta, w tym integrację wiedzy teoretycznej i działań praktycznych.				
	Sprawdzian pisemny testowy, przygotowanie prezentacji/projektu, aktywny udział w ćwiczeniach.				
	Ocena za formę (ćwiczenia) końcowa jest średnią z wymienionych aktywności (sprawdzian, projekt, aktywność). Za dużą aktywność i systematyczną pracę student może zostać zwolniony ze sprawdzianu, uzyskując za niego maksymalną ocenę.				
	Skala ocen: 5,0 - poziom wybitny; 4,5 - bardzo wysoki; 4,0 - dobry; 3,5 - podstawowo-rozwijający; 3,0 - minimalne osiągnięcie efektów; 2,0 (<60%) - brak osiągnięcia efektów. W ocenach częściowych dopuszcza się stosowanie ocen różnicujących: 5- (4,75), 5= (4,65), 4- (3,75), 4= (3,65), 3- (2,75), 3= (2,65).				
	Zasady wyliczania oceny z przedmiotu				
Metoda obliczania oceny końcowej	Sem.	Przedmiot	Rodzaj zaliczenia	Metoda obl. oceny	Waga do średniej
	4	zarządzanie zespołem		Ważona	
	4	zarządzanie zespołem [ćwiczenia]	zaliczenie z oceną		1,00
Literatura podstawowa	J.M.Heidema, C.A.Mckenzie (2006): Budowanie zespołu z pasją, Rebis, Warszawa :				
	M.Gellert, C.Nowak (2008): Zespół, GWP, Gdańsk :				
Literatura uzupełniająca	Z.Janowska (2010): Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWE, Warszawa :				
NAKŁAD PRACY STUDENTA					
		Liczba godzin			
		w tym e-learning			
Zajęcia dydaktyczne		15	0		
Udział w egzaminie/zaliczeniu		1	0		
Przygotowanie się do zajęć		7	0		
Studiowanie literatury		7	0		
Udział w konsultacjach		3	0		
Przygotowanie projektu / eseju / itp.		10	0		
Przygotowanie się do egzaminu/zaliczenia		7	0		

ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS	2